

ΚΟΝΙΤΣΑ

Κόνιτσα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 130 Σεπτεμβρίου-Οκτώβριος 2006 • Euro 3

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΣΕΛ.

- 401 Ο Κρόκος, *Ι. Λυμπερόπουλου*
403 Οι δουλειές των γυναικών, *Ν. Ρεμπέλη*
407 Παζαρόπουλο, *Ι. Λυμπερόπουλου*
409 Τουρκικές αυθαιρεσίες το 1868, *Χ. Ανδρεάδη*
412 Ληστές στην Κόνιτσα, *Ι. Παγουρτζή*
413 Για τη Μονή Στομίου, *Χ. Γκούτου*
418 Σκόρπια και ανάκατα, *Ν.Ρ.*
419 Από το ημερολόγιο Ιταλού ιερέα, *Χ. Στρατηγόπουλου*
424 Τρεμπεσίνα, *Π. Νικοπούλου*
427 Ο επίσκοπος Βασίλειος 1876-1899, *Χ. Γκούτου*
430 Η εξομολόγηση των μαθητών, *Χ.Ρ.*
432 Αναμνήσεις από το παρελθόν, *Σ. Οικονόμου*
435 Εργοστάσια Βιοντίτζελ
437 Συνάντηση στο Σμόλικα, *Σ.Τ.*
442 Σκόρπια κι ανάκατα, *Ι. Παπαϊωάννου*
443 Ιστορικό διάσωσης του Ναού Αγ. Παρασκευής, *Η. Ανδρέου*
449 Εκδήλωση για το Μ. Αναγνωστόπουλο Τυμφαιού
453 Εν Μαζιώ, *Π. Μπελθικιώτη*
455 Από τον εξωρ. Σύλλογο, *Β. Αθανασόπουλου*
457 Για το Πληκάτι Κόνιτσας, *Α. Ζιώγα*
459 Κεφαλοχώρι, *Σ. Φασούλη*
460 Ηπ. Εστία Θεσ/νίκης
463 Σχόλια-Ειδήσεις-Κοινωνικά
471 Εκλογικά αποτελέσματα

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΑΗ

Γαριβάδη 10,
45221 Ιωάννινα
τηλ. 26510 77358

Κόνιτσα

Για το Ξαναγινώξιμο του Κάμπου Κόνιτσας
© Κρόκος

Γιάννη Λυμπερόπουλου

Μία άλλη, ίσως η δυναμικότερη καλλιέργεια, που θα πήγαινε στον Κάμπο της Κόνιτσας είναι η καλλιέργεια του ΚΡΟΚΟΥ.

"Όπως είναι γνωστό, σήμερα καλλιεργείται ο Κρόκος και εξάγεται μετά από ειδική επεξεργασία και σε ειδική συσκευασία, στο εξωτερικό από χωριά της περιοχής Κοζάνης (με επίκεντρο τα χωριά Κρόκος, Καρυδίτσα, Άνω Κώμη κλπ), όπου και εδρεύει ο Αναγκαστικός Συνεταιρισμός Κροκοπαραγωγών Κοζάνης (από το 1971).

Ο Κρόκος (Κρόκος Σατίβους, αυτό είναι το βοτανικό όνομα του φυτού) είναι φυτό που εύκολα καλλιεργείται. Θέλει ήπιο κλίμα, βροχοπτώσεις και καλοδουλεμένο έδαφος. Η αναπαραγωγή του γίνεται με τη φυσική ανάπτυξη του υπόγειου τμήματός του (σαν το κρεμμύδι). Φυτεύεται ο βολβός τον Ιούνιο, Ιούλιο ή και Αύγουστο μήνα, και ανθίζει το Φθινόπωρο. Η συγκομιδή του γίνεται μόλις ανοίξει το λουλούδι του τελείως.

Το φύτεμα, το σκάλισμα, η συγκομιδή, η διαλογή, και η αποξήρανση, όλα γίνονται με-το χέρι.. Από το αποξηραμένο άνθος του Κρόκου παράγεται το προϊόν ΣΑΦΦΡΑΝ. Χρειάζονται σχεδόν 150000 λουλούδια για να πάρουμε ένα κιλό αποξηραμένα Σαφφράν.

Από ένα στρέμμα χωράφι παράγεται κατά μέσο όρο 800 γρ Σαφφράν. Στην κροκοπαραγωγική περιφέρεια της Κοζάνης συνολικά παράγονται κάθε χρόνο 6-8 τόνοι Σαφφράν. Το 20-40 % του εισοδήματος κάθε μιας από τις 1500 καλλιεργητικές οικογένειες της περιοχής Κοζάνης εξασφαλίζεται μέσα σε λίγες εβδομάδες. Αποδίδει ετήσιο οικογενειακό εισόδημα 500-600 Ευρώ κατά στρέμμα.

Σήμερα η καλλιέργεια του Κρόκου στην περιοχή Κοζάνης, γίνεται σε παραπάνω από 10.000 στρέμματα.

Ο Κόκκινος Ελληνικός Κρόκος κατατάσσεται στην καλύτερη ποιότητα Σαφφράν, στον Κόσμο. Το 100% της παραγωγής μας εξάγεται στον εξωτερικό, με κυριότερες χώρες την Ισπανία και τη Γαλλία.

Ήταν εποχή που το σαφφράν ανταγωνίζονταν γραμμάριο με γραμμάριο τον χρυσό. Τον τελευταίο καιρό το γραμμάριο σαφφράν κοστίζει στη λιανική πώληση πάνω από τέσσερα Ευρώ, γι' αυτό και πολλοί το αποκαλούν κόκκινο χρυσό.

Το Σαφφράν σε νήματα έχει μεγάλη αρτυματική αξία και γι' αυτό κατά κύριο λόγο καλλιεργείται ο κρόκος. Ωστόσο ο Κρόκος χρησιμοποιείται στην πρακτική Ιατρική, και στη βαφική. Κατά κύριο λόγο πάντοτε ο ρόλος του Κρόκου είναι να διορθώνει το χρωματισμό, την οσμή και τη γεύση των φαγητών.

Ευδοτου
29-11-2006
24634

Οι δουλειές των γυναικών στα χωριά μας προπολεμικά

Απο τον ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο, πρώην Λυκειάρχη

Ένας ηλικιωμένος άνθρωπος σήμερα, όταν βλέπει την καταπληκτική, σε πολλούς τομείς, πρόοδο του τεχνικού πολιτισμού, που διευκόλυνε αφάνταστα τα τελευταία πενήντα χρόνια τη ζωή των ανθρώπων, ιδιαίτερα των γυναικών στις δουλειές μέσα στο σπίτι, αλλά και έξω από αυτό, θέλοντας και μη, θυμάται την προπολεμική ζωή στα χωριά, τότε που δεν υπήρχε σ' αυτά ηλεκτρικό ρεύμα και κατ' ακολουθίαν, έλειπαν τα πλυντήρια ρούχων, πιάτων, ψυγεία, ηλεκτρικές κουζίνες, ηλεκτρικά σίδερα, σκούπες, τηλεοράσεις, ραδιόφωνα, καλοριφέρ κ.λ. που άλλαξαν ριζικά την εν γένει ζωή των κατοίκων της υπαίθρου.

Ας δούμε, λοιπόν, με κάθε δυνατή συντομία τις ταλαιπωρίες, τους κόπους, τη σκληρή ζωή, την τυραννία την ολόήμερη κούραση των γυναικών, κοριτσιών τον παλιό εκείνο τον καιρό.

Από πού ν' αρχίσει κανείς και πού να τελειώσει. Τα καρβέλια, μέρα με τη μέρα, τελείωναν (σκέμπ' και μπαγιάτικα τα τελευταία) κι έπρεπε η μάννα να φροντίσει για το ζύμωμα, φούρνισμα, δουλειά αρκετά δύσκολη και κουραστική,

γιατί απαιτούσε εμπειρία, δεξιοτεχνία, σβελτάδα και αξιοσύνη. Το προζύμι "πιάνονταν" με ζεστό νερό στη μεγάλη σκαφίδα. Με το αλεύρι και το νερό άρχιζε το ζύμωμα με τις γροθιές, εναλλάξ, των χεριών, που διαρκούσε αρκετή ώρα. Η ζύμη, γυριζόταν πολλές φορές απ' εδώ κι απ' εκεί με τα χέρια για να ζυμωθεί όλη. Ύστερα σκέπαζαν τη σκαφίδα με κουβέρτες για να "γίνει", να φουσκώσει. Ο φούρνος με τα ξύλα έπρεπε ν' ανάψει στην κατάλληλη στιγμή. Να καεί καλά, να ζεσταθούν τα τοιχώματα, έπειτα να καθαριστεί γρήγορα γρήγορα από τα αναμμένα κάρβουνα. Το ζυμάρι, που είχε ήδη μπει, σε μέγεθος καρβελιού, σε κοίλες πινακωτές, φουρνιζόταν με μεγάλο ξύλινο φτυάρι σβέλτα και γρήγορα, για να μην κρυώσει ο φούρνος και μείνει το ψωμί άψητο κι αστράγγιστο. Μια πλάκα, μπροστά στο άνοιγμα του φούρνου, αλειμμένη στα άκρα με γελαδινά βούλτα, κρατούσε το φούρνο ζεστό. Χωρίς ρολόι, η εμπειρη γυναίκα ήξερε πότε θα τον ανοίξει. Στο άνοιγμα ένας ατμός και μια μοσχοβολιά σκορπίζοταν γύρω, μέχρι έξω στο δρόμο. Και ποιος δεν λαχταρούσε τότε να φάει ζεστό ψωμί, κόθερο-κόρα-με τυρί;

Κουραστικό ήταν τότε και το πλύσιμο των ρούχων στο καζάνι με ζεστό νερό με σαπούνη (αν είχαν και από αυτό οι φτωχές οικογένειες) και συνήθως πρόσθεταν στάχτη (καταστάλα-αλυσίβα) για καλύτερο πλύσιμο. Ύστερα το “ξέβγαλμα” με κρύο νερό. Τα χέρια, από το ζεστό στο κρύο, ξυλάβιαζαν κυριολεκτικά. Ακολουθούσε το στέγνωμα και το σιδέρωμα με σίδερο με κάρβουνα.

Το πλύσιμο των πιάτων και λοιπών οικιακών σκευών γίνονταν όλα στο χέρι με ζεστό νερό και στάχτη. Καθημερινό σκούπισμα του σπιτιού, κελαιριών, αυλής, σφουγγαρίσματα, ασπρίσματα, λανάρισμα μαλλιού, το γνέμα με το τσικρίκι και τη ρόκα, το πλέξιμο τσεραπιών, εσωρούχων, το τζουκάλισμα στη ντομπολίτσα για να βγει το βούτυρο και να μείνει το ξινόγαλο, πλύσιμο σκεπασμάτων ύπνου στο ποτάμι, κλαδέματα, βοτανίσματα κ.λ. ήταν λίγες από τις πολλές επίπονες εργασίες των γυναικών. Και το καθημερινό μαγείρεμα καταντούσε τρανός πονοκέφαλος για τη μάννα, για το τί θα “αποθέκει” στο τραπέζι, γιόμα και βράδυ, σε μιά εξαμελή ή εφταμελή οικογένεια. Συνηθισμένα φαγητά ήταν: πίπτες, συνήθως χοντρόπιπτες χωραφίσιες (σπάνια) “χωρισμένες”, κολοκυθόπιπτες, λαχανόπιπτες, μπατσαρόπιπτες, σπάνια τα μπουρέκια με γκίζα (ούρδα) γαλατόπιπτες, φασόλια, φα-

κές, ντοματόρυζο, κάσια, μαμαλίγκες, τραχανάς, πρόχειρες κουρκουτόπιπτες, ζιουλιχτό (αραιή ζύμη στο τεψί και ψήσιμο στο σιάτση) (γάστρα) πατατοκεφτέδες, ξινόγαλο στο νταβά με τριμμένο ψωμί μέσα, οπότε τα κουτάλια της πολυμελούς οικογένειας κροτάλιζαν, σαν να γινόταν ξιφομαχία και ό,τι άλλο πρόχειρο είχε το σπίτι.

* * *

Ας δούμε τώρα τις δουλειές και τις ασχολίες των ηρωίδων γυναικών έξω από το σπίτι, “της οξωτέρας”, όπως συνήθιζαν να τις λένε.

Όταν έλειωναν τα χιόνια στα “έβγα” του Φλεβάρη, άλλες δουλειές τις περιμεναν. Φορτωμένες κουβαλούσαν σκαρπιά κι αγκάθια να φράξουν τις ρούγες των χωραφιών και των σελιών. Έπρεπε να φέρουν βεργιά για τις φασουλιές και σταλίκια για φράξιμο σελιών, κήπων και για τις περγουλιές. Τα σελιά και τα άλλα χωράφια έπρεπε να σκαφτούν με το δικέλλι, ν’ αυλακιστούν και να σπαρθούν με καλαμπόκι. Ο καιρός περνούσε και οι δουλειές τους έπαιρναν “σβάρνα”. Οι στάβες με τα ξύλα είχαν αδειάσει κι έπρεπε με τα ζώα να κουβαλήσουν ξύλα οξυάς από το λόγγο για τον επόμενο χειμώνα.

Ακολουθούσε η οξυά. Θαύμαζε κανείς την αναρρίχσή τους στα ευθυτενή λομάκια για να κόψουν μεγάλα κλαδιά, να τα δέσουν δεμάτια, να τα

φορτώσουν στα ζώα, να πάνε στο χωριό και πάλι να ξανάρθουν για δεύτερο φόρτωμα, έτσι για να έχουν τροφή (ζαϊρέ) για τα οικόσιτα ζώα, που λόγω χιονιού, παρέμεναν στο σπίτι. Ήδη τα καλαμπόκια είχαν μεγαλώσει και ήθελαν συχνό πότισμα. Πολλές φορές, λόγω ανομβρίας, το νερό του αυλακιού λιγόστευε και δεν ήταν σπάνιο φαινόμενο οι γυναίκες να σπίνουν στη δέση του αυλακιού ομηρικούς καβγάδες για το ποιός έχει σειρά να ποτίσει.

Λόγο στο λόγο, κουβέντα στη κουβέντα τα αίματα άναβαν, βρισίδια εκτοξεύονταν εκατέρωθεν, τσαπιά και σκαλιστήρια υψώνονταν και κραδαίνονταν απειλητικά στον αέρα και καμιά φορά έφταναν στα μαλλιοτραβήγματα.

Από τις 21 Μαΐου μέχρι 20 Ιουλίου “γιομάτιζαν” τα γιδοπρόβατα, δηλ. ο τζιομπάνος, βαθιά χαράματα, σφύριζε παρατεταμένα, να σηκωθούν οι νοικοκυρές, ν’ αρμέξουν τα γίδια, να τα βγάλουν στο κοπάδι. Πριν από το μεσημέρι, λόγω ζέστης, τα έφερνε στο χωριό, ν’ αρμεχτούν και πάλι το απόγευμα, σαν έπεφτε η κάψα, τα έβγαζαν ξανά στην κοπή για να βοσκήσουν μέχρις αργά το βράδυ με τη δροσιά.

Ακολουθούσε το θέρισμα του σπαριού, το κουραστικό αλώνισμα, το λίκνισμα ύστερα στον αέρα για να φύγουν τα πολλά άχυρα, το κοσκίνισμα, το στέγνωμα στον ήλιο, η εναποθήκευση στο αμπάρι και απ’ εκεί στο μύλο για

άλεσμα.

Το καλοκαίρι περνούσε. Καρύδια, φρούτα, ρόκες από τα καλαμπόκια μαζεύονταν, ξεφωκίζονταν, στέγνωναν και ξεσπυρίζονταν.

Με τα πρώτα πρωτοβρόχια άρχιζε το σκάψιμο των χωραφιών για να σπείρουν το ευλογημένο σπάρι.

Την εποχή αυτή οι δουλειές δεν είχαν τελειωμό. Συγκομιδή καρπών. Τρύγος στ’ αμπέλια και στις περγουλιές με όλη τη διαδικασία να πάρουν το κρασί και το ρακί με την απόσταξη. Κρεμασμένα τα καλά σταφύλια, μήλα, κυδώνια σε σύρμα ολόγουρα στο ταβάκι. Όλο το σπίτι μοσχοβολούσε το φθινόπωρο από τα κρεμασμένα οπωρικά. Μοσχομύριζε ο τόπος από τα οπωροκηπευτικά.

Το Νοέμβριο έσφάζαν το σφαχτό της χρονιάς: γουρούνη, γέρικη γελάδα, τραγί, μοσχάρι, προβατίνα κι αφού τα λιάνιζαν και τ’ αλάτιζαν τα κρεμούσαν σε λωρίδες στα σταλίκια της σγνίστας. Ήταν ο παστρουμάς, το κρέας για το χειμώνα, που μεγειρεμένος με κουμπρολάχανο, έδινε ιδιαίτερη νοστιμιά στο φαγητό. Δίπλα, δεμένα τοξοειδώς με σχοινί στο σταλίκι, κρεμόταν άλλος νόστιμος μεζές, τα λουκάνικα.

* * *

Πλησιάζαν τα Χριστούγεννα. Κάθε ταξιδεμένος νοικοκύρης κι αφέντης του σπιτιού ερχόταν στο χωριό να περάσει το χειμώνα μαζί με την οικογένεια.

νεια. Και, φυσικά, έφερνε, κοντά σι' άλλα "καλούδια" και έξι εφτά πήχεις ντριλι ή τσίπι για φουστάνι, ένα ζευγάρι παπούτσια της "αράδας", πόχες μεταπετωμένες και κάνα παιχνίδι και τετράδια των παιδιών.

Το χειμώνα το χιόνι σκέπαζε τα πάντα. Τα ζωντανά έμεναν πολλές μέρες μέσα στο στάβλο, κι έπρεπε να κουβαλάνε νερό από τη βρύση να τα ποτίζουν και δεμάτια οξυάς από την καλύβα. Οι δουλειές ποτέ δεν έλειπαν.

Κορμιά σκυφτά από το φόρτωμα, χέρια ροζιασμένα, παλάμες σκληρές και άγριες από τις δουλειές της "οξωτέρας", πρόσωπα κουρασμένα με ρυτίδες και σούφρες, όλα αυτά και άλλα φανέρωναν την καθημερινή τυράννια.

Οι γερόντισσες όταν αντάμωναν μιλούσαν για τους πόνους και τα πονίδια στις κλειδώσεις των χεριών και ποδιών και για το "σφάχτι", που συχνά τις έπιανε τη νύχτα στο σταυρί και στη μέση.

Το βράδυ, λίγα ήταν τα σπίτια, που άναβαν λάμπα πετρελαίου. Τα περισ-

σότερα φωτίζονταν θαμπά από τη φλόγα της φωτιάς του τζακιού ή με το δαδί, που έκαιε στο φεγγίτη δίπλα στη βάτρα.

* * *

Έτσι, κάπως, κυλούσε η ζωή των γυναικών στα χωριά προπολεμικά. Ζωή μέσα στη φτώχεια, στη μιζέρια με πολλές στερήσεις κακουχίες, σκληρή δουλειά και κούραση αρκετή.

Είχε, όμως, η ζωή εκείνη και τα καλά της, τις χάρες της. Σύμπνοια, αγάπη, αλληλοκατανόηση, συμπαράσταση στον πάσχοντα, τον άρρωστο, τον ανήμπορο.

Παρέλειψα πολλά. Απλή σκιαγραφία έκανα της εποχής εκείνης με τις ταλαιπωρίες, τις δυσκολίες και τις τυράννιες, που όλα αυτά, μαζί με την κακή διατροφή, νωρίς, από τα 50 κι όλας χρόνια, άφηναν ζωηρά και ανεξίτηλα τα σημάδια της πρόωρης γήρανσης των δουλεμένων γυναικών, από τις οποίες σχεδόν καμιά δεν έφθανε στα 80. Εκεί κάπου στα 65, 70, 75 "τις μάζευε η κρανιά"¹.

1. Το νεκροταφείο της Βούρμπιανης είχε τότε πολλές κρανιές. Γι' αυτό η φράση: "τον έμασε η κρανιά" σήμαινε: πέθανε. Πρβλ. και την κατάρα: "να σε μάζ' η κρανιά" = να πεθάνεις.

ΠΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟ (ΠΡΟΤΑΣΗ)

Του Γιάννη Λυμπερόπουλου

Ακριβώς απέναντι από τό Ορφανοτροφείο, κάτω από το σημερινό ΚΑΨΥ της Κόνιτσας (πρώην ΠΙΚΠΑ), πριν από τον πόλεμο του 1940, στην άπλα του λειβαδιού, ιδιοκτησίας επί Τουρκοκρατίας του Σπαχή της Κόνιτσας Ζεινέλ μπέη, ήταν τα ερείπια ενός κτίσματος στενόμακρου, περίπου 50-70 μέτρων μήκους και 20 περίπου μέτρων πλάτους, που το λέγανε ΠΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟ.

Στα τελευταία του χρόνια, πριν κατεδαφιστεί τελείως, το κτίσμα αυτό από το Βορρά και το Νότο (στο στενό μέρος του κυρίου), είχε δυο ανοίγματα με καμάρες που έδειχναν ότι άλλοτε υπήρχαν εκεί πόρτες σιδερένιες.

Στο εσωτερικό, από τη μια πόρτα ίσαμε την άλλη, υπήρχε ένας διάδρομος ίσαμε 5 μέτρα, που απο δώ κι από κει είχε χωρίσματα, ένδειξη ότι αυτά ήταν χωρίσματα παλιών μαγαζιών. Τα ίχνη παλιού καψίματος ολόκληρου του Παζαρόπουλου ήταν φανερά, από δώ κι από κεί.

Ολόκληρη η περιοχή γύρω από το ερείπιο αυτό (το κομμάτι του λειβαδιού και ο δρόμος) λέγονταν Παζαρόπουλο, και ο ευρύτερος χώρος που περιλάμβανε την έξω από το παλιό Παζάρι (το Ιμαρέτ της Κόνιτσας, κτίσμα Οθωμανικό του 1500 περίπου), περιοχή λέγονταν Παλιοχώρι. (Ένδειξη ότι παλιότερα εδώ υπήρχε οικισμός).

Πιο πάνω από το Παλιοχώρι και πέρα από το λάκκο (στη σημερινή Στρατώνα) ήταν ένα μεγάλο κτήμα (τσιφλίκι) της οικογένειας Μπέρκου, περιφραγμένο με ψηλό (34 μ. ύψους) μαντρότοιχο, του οποίου η Κεντρική είσοδος (Τεράστια πόρτα -καμάρα) βρίσκονταν δίπλα ακριβώς από το σημερινό κατάστημα -πρακτορείο Εφημερίδων του Δ. Γκάσιου.

Στη σημερινή Αναγνωστοπούλειο Σχολή, μέχρι το 1925, υπήρχε Μπεκτασίδικος τεκές (που γκρεμίστηκε για να γίνει η Σχολή). Ο Τεκές αυτός, που ήταν ένας από τους πέντε Μπεκτασίδικους τεκέδες της Κόνιτσας, ήταν και ο ιδιοκτήτης του χωριού Ισβορος (σημ. Αμάραντος).

Κατά την παράδοση, στο Παλιοχώρι υπήρχε δημόσια βρύση, από υπόγεια νερά που φαίνεται ότι υπάρχουν στην περιοχή (από τα οποία και υδρεύονται οι πολλοί Πλάτανοι). Για να θυμίζει στους νεώτερους τη βρύση αυτή έγινε από το Δήμο της Κόνιτσας η σημερινή βρύση της Αγοράς.

Το Παζαρόπουλο (το ερειπωμένο κύριο που αναφέραμε παραπάνω), χτίστηκε κάπως αργότερα από το Ιμαρέτ (το Παλιό Παζάρι) από την οικογένεια του Ζεινέλ Μπέη, κατά παραχώρηση (όπως φαίνεται) του δικαιώματος από το Σουλτάνο.

(Στην Ιστορία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ανεφέρονται πολλές τέτοιες παραχωρήσεις στα ακραία σημεία της Αυτοκρατορίας σε προσωπικότητες).

Ονομάζονταν δε Παζαρόπουλο για να διακρίνεται από το Μεγάλο Παζάρι (το μαρέτ) και εξυπηρετούσε (πιθανώς κατά κύριο λόγο), την Εμποροπανήγυρη της Κόνιτσας, που λάμβανε χώρα στο τέλος του Καλοκαιριού στην ευρύτερη περιοχή γύρω του.

Έτσι και η Εμποροπανήγυρη αυτή δια μέσου των αιώνων πήρε (από τον τόπο που γίνονταν), το όνομα ΠΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟ και ειδικεύονταν στο Αλογοπάζαρο. (Εντεύθεν και το σλαύικο όνομα) Κόνιτσα, που τό έλεγαν οι επηρεασμένοι στο γλωσσικό ιδίωμα από σλαύους, ποιμενικές ομάδες που ανεβοκατέβαιναν στα βουνά μας, διότι Κόνιτσα στα παλαιοσλαβικά σημαίνει Αλογοπάζαρο. Υπάρχει δε και άλλη πόλη στην Βοσνία με το όνομα Κόνιτσα.

Σημειώνω εδώ ότι σχεδόν το μεγαλύτερο μέρος των ποιμενικών όρων ακόμα και σήμερα έχουν σλαύικες ρίζες.

Οι Μετακινούμενοι Βλάχοι που κατέβαιναν από τα βουνά και πήγαιναν για τα χειμαδιά τους, αντάλλαξαν στην εμποροπανήγυρη της Κόνιτσας, τα προϊόντα τους (τυριά, βούτυρα, δέρματα, υφαντά, ξυλογλυπτικά και άλλα είδη) με φορτηγά ζώα (άλογα, μουλάρια, γαϊδούρια κλπ) που κατ' αποκλειστικότητα ανάθρεφαν από τα παμπάλαια χρόνια οι κάτοικοι της σημερινής Αλβανίας (Πεδινής και Ορεινής. Ιδιαίτερα της Νότιας περιοχής, με την οποία η Κόνιτσα λόγω δρόμων που είχε δημιουργήσει το πέρασμα του Αώου, (Κλεισούρα- Αυλώνα), είχε μεγάλη επικοινωνία. Και κατά πάσα πιθανότητα σ' αυτή την επικοινωνία όφειλε τη μεγάλη ακμή της.

Τα παραπάνω αποτελούν την Ιστορία του τόπου μας. Και νομίζω ότι δεν πρέπει να την ξεχνάμε, γιατί ξεχνώντας την Ιστορία μας γινόμαστε Ξερριζωμένοι που σημαίνει γινόμαστε "Πλάνητες, αλήτες, "τουρκόγυφτοι" (που κι αυτοί τον τελευταίο καιρό καταβάλλουν προσπάθειες να ριζώσουν κάπου).

Με άλλα λόγια, θάθελα με το σημερινό μου σημείωμα, Εν ονόματι της Τοπικής μας Μεγάλης ιστορίας της Κόνιτσας, να κάνω την παρακάτω πρόταση.

Η Καινούρια Αγορά που χτίστηκε πολύ κοντά στο παλιό ΠΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟ, να ονομαστεί και αυτή ΠΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟ και να μπει στην είσοδό της, μιά κάποια μικρή επιγραφή, που να στέκεται αισθητικά, με την ονομασία ΠΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟ. Κατά δε την εντοίχισή της να γίνει Γιορτή και Πανηγύρι για λόγους επικοινωνιακούς αλλά και Ιστορικούς.

Διαβάζοντάς την, αργότερα ο Κονιτσιώτης αλλά και ο Περαιτικός, θα παρακινείται και θα ενδιαφέρεται να μάθει και την μεγάλη και μακριά αξιόλογη Ιστορία της Κόνιτσας.

ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟ 1868

Είναι γνωστό πως οι Τούρκοι πάντοτε αυθαιρετούσαν σε όλες τους τις εκδηλώσεις απέναντι στο ελληνικό στοιχείο για οποιοδήποτε ζήτημα.

Γνωρίζουμε ότι στις εκλογές του 1908, που έγιναν ύστερα από έντονες πιέσεις των Ευρωπαίων, για να διακηρύξουν ότι παρέχουν σύνταγμα στους χριστιανούς και ίσα δικαιώματα με τους μουσουλμάνους, ιδιαίτερα στον Πόντο, έφτασαν σε τέτοιο σημείο αυθαιρεσίας, ώστε με μέτρο εκλογής τους 100.000 κατοίκους για την εκλογή ενός βουλευτή, οι Έλληνες του Πόντου, συμποσούμενοι σε 697.000 κατοίκους, εξαναγκάστηκαν με βία και νοθεία να εκλέξουν ένα μόνο βουλευτή¹ αντί για εφτά.

Με την ίδια άλλωστε νοοτροπία αντιμετώπιζαν τους Έλληνες ανέκαθεν και σε άλλους τομείς, όπως η εκλογή χριστιανών αντιπροσώπων στο Ανώτατο Συμβούλιο της Τουρκίας (Αχκιάμ Αδλιέ), στο οποίο η αναλογία των χριστιανών-μελών πάντοτε ήταν δυσανάλογη με τους Τούρκους. Προσπαθούσαν οι Τούρκοι να παρουσιάσουν στην εκλογή του διοικητικού συμβουλίου μια κατάσταση κάπως δημοκρατική, αλλά αυτή ήταν τελείως άσχετη με την πραγματικότητα, διότι σε περιοχές όπου αυτοί ήταν μειοψηφία παρουσιάζονταν ως πλειοψηφία με πολλούς αξιωματούχους, παραβαίνοντας διατάξεις που οι ίδιοι είχαν καθιερώσει με το χάτι-χουμαγιούν το 1856.

Και ενώ στο Συμβούλιο του νομού Ιωαννίνων συμμετείχαν 11 μωαμεθανοί (1 βαλής, 7 υπάλληλοι και 3 εκλεκθέντες μωαμεθανοί), οι χριστιανοί που συμμετείχαν ήταν μόνο 2, ενώ ρητώς το διάταγμα (τανζιμάτ) του 1835 όριζε να είναι 3 και μάλιστα κατόπιν εκλογών και όχι διορισμού από τον βαλή, όπως κακώς είχε γίνει.

Την απαράδεκτη αυτή κατάσταση καυτηριάζει η εφημερίδα "Αρμονία" της Κωνσταντινουπόλεως², η οποία μάλιστα παρέχει και ενδιαφέροντα στοιχεία του

1. Το Ματθαίο Κωφίδη, βουλευτή Τραπεζούντας, τον οποίο μάλιστα αργότερα με τα περίφημα "Δικαστήρια της Αμάσειας" (8/21-9-1921) απαγκόνισαν. Για τις εκλογές αυτές βλ. το άρθρο μας "Οι βουλευτικές εκλογές του 1908 στην Τουρκία και ο Πόντος". Αρχείο Πόντου ΜΓ (1990-91), σ. 8-26.

2. "Αρμονία", Σάββατον 17 Φεβρουαρίου 1868, αριθ. 673.

πληθυσμού των σαντζακικών (επαρχιών) της Ηπείρου το 1868, κατά εθνότητες, τα οποία και παραθέτουμε:

	Μωαμεθανοί	Χριστιανοί	Ιουδαίοι
“Ιωάννινα (πόλις)	4.250	27.500	1.500
Ζαγορά		18.300	
Μαλακάση		9.200	
Τσαρακόβητσα		6.250	
Το όλον της επαρχίας			
Ιωαννίνων	4.250	61.250	1.500
Κόνιτσα	5.940	17.670 ³	
Μέτσοβον		7.500	
Γρεβενά	3.700	25.000	
Βενζές ⁴	1.230	4.500	
Άρτα (πόλις)	1.200	5.000	800
Τα 115 χωριά		21.280	
Το όλον της Άρτας	1.200	26.280	800
Πρέβεζα	500	5.100	
Τα 38 χωριά		8.400	
Το όλον Πρεβέζης	500	13.500	
Το όλον	16.820	155.700	2.300”

Από τον ανωτέρω πίνακα βλέπουμε τη συντριπτική πλειοψηφία των χριστιανών απέναντι στους Τούρκους. Πώς λοιπόν ήταν δυνατόν, διερωτάται η εφημερίδα, να έχουμε στο Ανώτατο Συμβούλιο 11 μωαμεθανούς “επί 4.250 κατοίκων μωα-

3. Αξίζει να τονίσουμε ότι με το δημοσίευμα της εφημερίδας αυτής για μια ακόμη φορά φαίνεται η τεράστια διαφορά της υπεροχής του ελληνικού στοιχείου στην επαρχία Κόνιτσας, το οποίο το 1868 ήταν τριπλάσιο από το τουρκικό. Το δημοσίευμα επιβεβαιώνει τη διαφορά αυτή.

4. Σίγουρα θα ξενίσει πολλούς η λ. αυτή, αγνοώντας ποια περιοχή εννοείται. Πρόκειται για την Βέντζα, πολίχνη της Μακεδονίας (βλ. Π.Α.Π. (δηλ. Παναγιώτου Α. Αραβαντινού) Χρονογραφία της Ηπείρου, τόμ. Β', Αθήναι 1856, σ. 32), η οποία ήταν “έδρα διοικητικού εξαρτωμένη υπό της σατραπείας των Ιωαννίνων, προσηρητημένη όμως μετ’ εκείνης των Γρεβενών”. Σήμερα η πολίχνη αυτή τοποθετείται στο νομό Γρεβενών με το όνομα του χωριού Κέντρου (βλ. Μ.Ε.Ε. τόμ. Η', σ. 713 Β).

μεθανών ήτοι 1 επί 386” και 2 χριστιανούς εκλεχθέντας “επί 61.250 κατοίκων χριστιανών, ήτοι 1 επί 30.575;”. Τα σχόλια περιπεύουν.

Γι’ αυτό και η “Αρμονία” τονίζει ότι οποιοσδήποτε τολμήσει να αποδεχθεί όλα αυτά ως ορθά ως συνήγορος “των συμφερόντων της οθωμανικής κυβερνήσεως περιφρονεί λίαν ελαφρώς την γνώμην της Ευρώπης”.

Και με τη σειρά μας κι εμείς σήμερα (2006), ύστερα από 138 χρόνια του δημοσιεύματος αυτού της “Αρμονίας” αναρωτιόμαστε: Άλλαξε τίποτα στη

στάση της Τουρκίας απέναντι στη χώρα μας και στην Ευρώπη (των κουτόφραγκων Ευρωπαίων), που και τότε 1868 πίστευαν στα μυθεύματα της Τουρκίας ότι δήθεν θα πολιτεύεται δημοκρατικά απέναντι στους χριστιανούς και θα υποστηρίζει τα ατομικά δικαιώματά τους; Ιδού η απορία και ο δημιουργούμενος περίγελως για την Τουρκία, τη καϊδεμένη κανούμισσα των Ευρωπαίων και (γιατί όχι;) και των Αμερικανών προστατών της....

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

Φιλολόγος - Ιστορικός

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ - ΖΕΥΤΟΛΑ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλ.: 26550 22529

Τηλ. Οικίας: 26510 93622
Κιν.: 6945 182799

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

Ομήρου 6, 2ος όροφος
ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 105 64

Τηλ: 210 3242626 - 3225903
Fax: 210 3244988
Κιν: 6944 676109

Ληστές στην Κόνιτσα

Παρακάτω αναφέρομαι σε κάποια γεγονότα όπως μου τα διηγήθηκε η Αρετή, κόρη του Σπύρου Γκότζου πριν από πολλά χρόνια. Συνέβησαν επί τουρκοκρατίας στην Κόνιτσα, στο μεγάλο κτήμα που είχαν στο Λιατοβούνι τα τρία αδέρφια Γκότζου, ο Σπύρος, ο Νικόλαος και ο Γεώργιος ή Γούσιος.

Μια νύχτα πήγαν στο Λιατοβούνι κάποιοι ληστές και χτύπησαν την πόρτα τουωματίου που έμεναν τ' αδέρφια, δίπλα στο κοτσέκι (αποθήκη).

Εκείνο το βράδυ ήταν μέσα ο Σπύρος και ο Νικόλας. Κατάλαβαν ότι ήταν ληστές και αρνήθηκαν ν' ανοίξουν. Τότε οι ληστές άρχισαν να χτυπούν την πόρτα με κάτι σίδερα που βρήκαν πρόχειρα για να τη σπάσουν. Οι Γκοτσαίοι άρπαξαν τους γκράδες (ντουφέκια) έριξαν μερικές μπαταριές.

Οι ληστές απάντησαν απ' έξω και η ανταλλαγή πυροβολισμών συνεχίστηκε ώσπου κάποια στιγμή σώθηκαν οι σφαίρες των Γκοτσαίων και ο Νικόλας

στην προσπάθειά του να πάει δίπλα στο κοτσέκι να πάρει τα τσεκούρια, έπεσε νεκρός από σφαίρα των ληστών.

Για μια στιγμή επικράτησε ησυχία γιατί οι ληστές έδεναν ένα τραυματισμένο σύντροφό τους. Ο Σπύρος βρήκε την ευκαιρία και από την γκλαβανή κατέβηκε στο υπόγειο και έμεινε όρθιος δίπλα στην πόρτα.

Οι ληστές σπάζοντας την πάνω πόρτα τουωματίου όρμησαν μέσα και ο Σπύρος βγήκε στα χωράφια και ποταμιά ποταμιά έφθασε τρέχοντας στην Κόνιτσα και ειδοποίησε την τούρκικη αστυνομία.

Τα ξημερώματα πήγαν στο Λιατοβούνι και είδαν τι είχε γίνει. Πήραν το νεκρό Νικόλα σε μια σκάλα και τον μετέφεραν στην Κόνιτσα όπου τον κήδεψαν....

Αυτά μου διηγήθηκε η Αρετή, κόρη του Σπύρου, πριν από χρόνια, όπως ανέφερα και στην αρχή.

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΠΑΓΟΥΡΤΖΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 3.600 τ.μ.
στην Κ.Κόνιτσα
(δίπλα στον παιδικό Σταθμό)

Πληροφορίες:

Τηλ. 26550 22545

το μικρό βιβλίο του π. Διον. Τάτση "Η ιερά μονή Στομίου Κονίτσης" (1980, σελ. 1-44) και στις

**Λομψιδηρωματικά
για την
Μονή Στομίου**

Χαρίλαος Σ. Σκουτίρας

σελ. 174-151 του έργου του Δ. Καμαρούλια "Τα μοναστήρια της Ηπείρου" (τ. Α' 1996) σκιαγραφείται η ιστορία της μονής Στομίου Κονίτσης, κυρίως βάσει των σχετικών δημοσιευμάτων του π. Γεωρ. Παΐσιου και του Αν. Ευθυμίου και των αδημοσίευτων χειρογράφων του "Χρυσανθου Λαϊνά. και του μοναχού Παΐσιου Έζνεπίδου. Ως συμβολή στην βελτίωση των πενικρών γνώσεων που έχουμε για την μονή, εκτίθενται παρακάτω λίγες πρόσθετες σχετικές πληροφορίες που βρέθηκαν σε ποικίλα δημοσιεύματα.

Η μονή ιδρύθηκε μάλλον το 1590 στην τοποθεσία της δεξιάς πλαγιάς της χαράδρας του Αώου, ή οποία πιθανότατα λεγόταν Καταφυγή, ενώ μετά το 1774, οπότε η μονή μεταφέρθηκε στην σημερινή της θέση στην αριστερή πλαγιά της χαράδρας, λέγεται Παλιομοναστηρο. Ο Π. Αραβαντινός έγραφε σχετικώς τα εξής τό 1866: "Το Στόμιον, μοναστήριον πωχόν, κείμενον εν λόφω αποτόμω, ον ο της Κονίτσης ποταμός διέσχισε και διέρχεται δια στενής και κατωφερούς στωμνής και ως εκ

τούτου απεκλήθη τό ιερόν αυτό σκήνωμα Στόμιον, ως παρά το στόμα του Αώου ποταμού ανεγειγευμένον. Άλλοτε προση-

γορεύετο και Καταφυγή, διότι αυτοσε κατέφευγον εν επιδρομαίς εχθρικαίς οι πέριξ ένοικοι προς διασωσίν των, ως λίαν αποτόμου και κινδυνωδους της διαβάσεως, ώστε κατά τας ώρας του χειμώνος και του έαρος καθίσταται επί τό πλείστον ακοινώνητον προς τας πέριξ κοινότητας το μέρος τούτο, εκχειλίζοντος του ποταμού και καταβροχθίζοντος ούτως ειπείν την ένθεν και ένθεν μόνην ατραπόν. Εκ της υπ' αριθ' 19 επιγραφής ήτις σώζεται παρά τω μοναστήρι των Πατέρων, εξάγεται ότι το μοναστήριον τούτο ανηγέρθη εκ βάθρων έν έτει 1590 υπό του τότε Αγίου Βελλάς και συγχρόνως ηγουμένου της μονής Κυρίου Μανασσή. Σεμνύνεται επί τη ενδόξω Κοιμήσει της Θεοτόκου και κείται τρεις περίπου ώρας μακράν της Κονίτσης προς βορράν".

Ο Μολιστινός Β. Τζαλόπουλος σημείωσε τό 1912 ότι στην μονή "αι σωζόμεναι αγιογραφίαι είναι θαύμα βυζαντινής τέχνης". Ο Νικ. Τσιγαράς, καταγόμενος από το Βραδέτο, τό 1887 περιέγραφε ως εξής την διαδρομή από το Κάστρο προς την μονή: "Διέλθω-

μεν υπό το μεσαιωνικόν και εν ερειπίοις διατελούν φρούριον, οπόθεν διερχόμενος ο περιηγητής εν αιθρία κατοπιν βροχής θαμβούται την όρασιν εκ της ζωηράς λάμπεως των λεγομένων φευδαδαμάντων, κατέλθωμεν εις τα γραφικά Ανω στενά του Αώου, προχωρήσωμεν εντός αυτών πέραν της ώρας μέχρι της επί της αριστεράς όχθης αυτού επί απόκρημνου θέσεως κειμένης μικράς μονής, του Στομίου επιλεγόμενης, διέλθωμεν ενταύθα τον Αών και λάβομεν την επικίνδυνον ατραπόν της Μταβάλστας και ανέλθωμεν εις το υψηλόν οροπέδιον του Βραδέτου, την γραφικήν Ραδόβολην".

Ο Κοσμάς Θεσπρωτός, που διετέλεσε δάσκαλος στην Κόνιτσα κατά τα ετη 1824-32, αφηγείται τα ακόλουθα για την κλωρίδα και την πανίδα της περιοχής: "Εις την περιοχήν Κονίτζης είναι πολλά δάση με κυνήγια, καθώς εις το βουνόν όπου είναι το Στομίον, Μοναστήρι Κονίτζης, όλο τό βουνό ενδυμένο με δάση αξιόλογα και νερά ψυχρότατα, ένθα έβγήκαμε με τους ήγαπημένους φίλους μας Δημήτριον Λιάμπεγην, Νεόφυτον Ιεροδιάκονον (όστις έπειτα έγινε Μητροπολίτης Άρτης), με τον Γεώργιον Μακρήν, Ιωαννίτην, και Ιωάννην Ιατρόν, εφωδιασμένοι με τα τουφέκια μας, τον Ιούνιον μήνα, και εκοιμήθημεν εις ένα δάσος ουράνιον.

Ανατολικά Κονίτζης ωσαύτως είναι δάσος με ελάτια, κέδρα και πεύκα θαυμάσια, εις το βουνό λεγόμενον Καρουτιά, όπου βόσκουν ζαρκάδια και αγριόγιδα πολλά, και εις το μέρος όπου λέγεται Κέδρος, γίνεται κλείσμα των αυτών ζώνων ωραιότατο, πλην επικίνδυνον δια τα κρημνά και δύσβατα, μέρη". Κατά τον Δελβιναχιώτη Άντ. Γεωργίου, το 1875 η μονή, "κειμένη περί τρεις ώρας βορειοδυτικώς, έχει εξ ρίζας ελαίας και τοσοούτον καρποφόρους, ώστε εξ αυτών πορίζεται το επίσης αναγκαίον έλαιον και τας προς τροφήν ελαίας των υπηρετούντων την αγίαν εκείνην μονήν").

Το 1893 ο πασάς των Ιωαννίνων, κατά την επίσκεψή του στην Κόνιτσα, "είπεν ότι καλόν κρίνει να κατασκευασθή αμαξιτή οδός μέχρι του μοναστηρίου Κονίτσης του Στομίου, διότι διά της οδού ταύτης θα εξυπηρετείται η συγκοινωνία μεθ' όλου του Ζαγορίου και των βλαχοφώνων ελλ. χωρίων μέχρι Τσεπελόβου και τούτο θα συντελέσει εις την ανάπτυξιν του εμπορίου, προσέθηκε δε, ως λέγεται, ότι προς επίτευξιν τούτου" κοινωφελούς δημοσίου έργου καταβάλλει εκ του ιδεαιτέρου αυτού ταμείου λίρας οθωμ. 200. Άγνωστον όμως εάν τοιαύτη γενναιοδωρία είνε δυνατόν να πραγματοποιηθή εκ μέρους αυτού. Την γνώμην ταύ-

την εξέφερε συνεπεία αναφορών των κατοίκων και κατοπιν των μελετών ας οι αρμόδιοι μηχανικοί εποιήσαντο. Ελπίζεται δέ ότι ταχέως θα αρχίση η κατασκευή της οδού ταύτης.

Περί τό 1838, ηγούμενος της μονής ήταν "ο εναρετώτατος και ευλαβέστατος Γαβριήλ ούτος συνεδέετο προ πολλού δια στενής φιλίας προς τον Λιάζ-βένν, του οποίου την σύζυγον πολλάκις εθεράπευσε δια παρακλήσεων μετά θαυματουργών αγίων λειψάνων της Μονής, μετά των οποίων ο Γαβριήλ περιήρχετο πλην την Δυτικήν Στερεάν Ελλάδα και μέρος της δυτικής Πελοποννήσου". Εκεί εγνώρισε τους δύο αδελφούς της Μαρίας, η οποία πριν από 15 ετη είχε απαχθεί ως σκλάβα από εξαδέλφο του Λιάζ μπέν στην περιοχή της Πάτρας και κατοικούσε στο σπίτι του Λιάζ μπέν μετά τον θάνατο του εξαδέλφου του. Οι δύο αδελφοί υποσχέθηκαν στον Γαβριήλ ότι, αν τους φέρει την Μαρία, θα δώσουν στην μονή ένα κτήμα του με 500 ελαιόδενδρα. Ο Γαβριήλ, κατοπιν σχετικής πρότασης του Λιάζ μπέν και επειδή δεν είχε κάποιον να τον περιποιείται στα γηραιά του που άρχιζαν "νυμφεύθηκε την Μαρία που ήταν 33 ετών.

Κατά τά ετη 1900-1924, στην μονή υπηρέτησε ο παπα Βασίλης από την

Ζέρμα, ο λεγόμενος Γούμενος. "Έζησε πολλά χρόνια κι ως τα βαθειά γεράματα του (1924) στην ερημιά του Μοναστηριού, σε μια ασκητική ζωή, με συντροφιά μια γερόντισσα, την Άννα τη Βουβή, που ήταν κωφάλαλη. Πηγαίνοερχόταν στην Κόνιτσα και στα διάφορα χωριά με την ασημένια εικόνα της Παναγίας για να κάνει παρακλήσεις στα σπίτια που είχαν αρρωστο. Έσοδά του ήσαν αυτά που έπαιρνε από τίς παρακλήσεις, από τίς Λειτουργίες που έκαμαν διάφοροι στο Μοναστήρι και ό,τι απέδιδε η έκμεταλλευσις των λίγων χωραφιών της ιδιοκτησίας του Μοναστηριού. Πενιχρά τά εσοδά του και στοιχειώδης η διατροφή αυτού και της Άννας της βουβής και ιδίως κατά την περίοδο του χειμώνα, που το μονοπάτι που οδηγεί στην Κόνιτσα κατεστρέφετο από τίς νεροποντές σε πολλά σημεία και έτσι η επικοινωνία με την Κόνιτσα καθίστατο αδύνατος. Πάντως κάτι περίσσευε απ' τά εσοδά του για να πίνη, όταν επεσκέπτετο την Κόνιτσα, μερικά ποτηράκια ρακί στο μπακαλίκιο του Καπακλή, συντροφεύόμενος από τόν συνάδελφό του Παπαθύμιο. Τον θυμάμαι κοντό, με κάτασπρα γένεια, ροδοκόκκινο και πάντοτε συμπαθητικό και γελαστό. Ησυχιο γεροντάκι γεμάτο καλωσύνη.

Όταν πέθανε ό "Γούμενος", έμεινε

για λίγο μόνη της στο Μοναστήρι η Άννα η βουβή, μα κι αυτή είχε γεράσει πια ώστε να μη είναι εις θέσιν να εξυπηρετεί τους προσκυνητάς του Μοναστηριού. Στα τελευταία της χρόνια την περιέθαλψε στο σπίτι του ο Αλέξης Φλώρος που πάντοτε διεκρίνετο για την φιλανθρωπία του.

Έχασε τό Μοναστήρι τη μια Άννα, αλλά γρήγορα βρήκε μιά αλλη. Την Άννα Στάμου, τήν πεθερά του Χρήστου Νέκου. Τόσον ο Χρήστος Νέκος όσο και ή πεθερά του είχαν μια πραγματική αφοσίωση στην Παναγία. Επί των ημερών του Χρήστου Νέκου είδε ακμή το Μοναστήρι. Κατώρθωσε να επιδιορθώση όλα τα κελιά και να εφοδιάση με χράμια, ώστε να είναι ευχάριστη η διαμονή εις τους προσκυνητάς. Υπήρχαν δε πολλοί που τακτικά καθ' όλην τήν διάρκειαν του χρόνου το επισκέποντο. Τέιοιοι θιασώται του Μοναστηρίου ήσαν, εκτος του Χρήστου Νέκου, ο Αλέξης Φλώρος, ο Παπαδημήτρης Μάνθος, ο Αλέξανδρος Οικονομίδης, ο Χριστόδουλος Παπαδημούλης και άλλοι. Τό Μοναστήρι του Στομίου την εποχή εκείνη είχε στα κηπάρια του πολλές συκιές, αλλά και αρκετές κερασιές εξαιρετικής ποικιλίας (τά τραγανά μεγάλα κεράσια των Βοδενών).

Αναμνήσεις του Ι. Λυμπερόπουλου

από την δεκαετία του 1930: "Από το γεφύρι, στρίβοντας αριστερά, μπαίναμε πια στή χαράδρα του Αώου. Ο ήλιος φώτιζε, μακριά τους απότομους βράχους. Κάτι βράχους ολόρθους σαν πύργους, που τους λέγαμε σκέμια. Έπειτα η Γκούβα. Η Μικρή Σκάλα. Τ' Αμπόλι, δύσκολο στ' ανέβασμα με τα πολλά καγκέλια. Αριστερά μας, πέρα απ' το ποτάμι, παράξενα χτισμένοι τοίχοι στις εσοχές των βράχων, παλιά φυλάκια του Κάστρου, που απ' τη μεριά αυτή δεν είχε τείχη και που εμείς τα λέγαμε "καλογερικά" καί που δεν ήταν. Πιό κει η Μεγάλη Σκάλα φράζεται απ' τους απότομους βράχους. Δεν υπάρχει παρά ένα στενό πέρασμα. Εκεί, εδώ και εκατόν πενήντα χρόνια, ληστές είχαν στήσει καρτέρι στον καλόγερο που γύριζε φορτωμένος χρυσάφι-βοηθήματα για τό Μοναστήρι. Όμως τ' άλογο κατάλαβε. Άλλαξε δρόμο. Περπάτησε πάνω στους βράχους και γλύτωσε το θησαυρό και τον καλόγερο. Θάμα της Παναγιάς. Να και τα ίχνη των πελμάτων πάνω στο βράχο. Μετά, ο δρόμος με τις βρωμοξυλιές, ίσιος, πάνω σε μαλακό χώμα, κι' έπειτα ο Μεγαλάκκος με τους ατέλειωτους καταρράκτες.

Στίς οκτώ του Σεπτέμβρη γινόταν το πανηγύρι στό Μοναστήρι. Οι κάτω Κονιτσιώτες το Θεωρούσαν αποκλειστι-

κόπητά των. Έτσι κι' εμείς νοιώθαμε κει σα φιλοξενούμενοι. Όμως, όπως άρχιζε το κρύο (...), το ξενύχτι την παραμονή του πανηγυριού, στην αυλή του Μοναστηριού, μέσ' τη χαράδρα του Αώου, ανάμεσα στις αναμμένες φωτιές, που σου θύμιζαν Βαλπούργειες Νύχτες, στα όργανα που δεν σταματούσαν και στους πανηγυριστές που κατανάλωναν οκάδες τσίπουρο, γινόταν σκληρό, σχεδόν βάρβαρο, πρωτόγογο, απαράδεκτο.

Πάντα πηγαίναμε και πάντα μετανιώναμε. Ίσως γιατί εμείς θέλαμε το μοναστήρι νάναι μοναστήρι, όπως στα χρόνια του Όσιου Μαρούδη που "δεν βγήκε από την αγία μονή, πώποτε, συνομιλώντας και διδάχνοντας τους πατέρες".

Ο εορτασμός της μονής την 8η Σεπτεμβρίου συνετέλεσε πιθανότατα στην καθιέρωση της ετήσιας εμποροπανήγυρης της Κόνιτσας κάθε Σεπτέμ-

βριο, όπως συνέβη και με άλλες εμποροπανηγύρεις που λειτουργούσαν πλησίον μονών.

1. Π. Αραβαντινός, Περιγραφή της Ηπείρου, τ. Γ' 1984 σελ. 165 (Κόνιτσα τχ. 101/2001).

2. Β. Τζαλόπουλος, Ηπειρ. Ημερολόγιο η Νέα Ελλάς 1914, 1913 σελ. 122 (Κόνιτσα τχ. 120/2005).

3. Ν. Τσιαγαράς, εις Απικόν Ημερολόγιον, τ. 1887 316 (Κόνιτσα, τχ. 104/2002).

4. Βλ. Α. Παπαχαρίσης, Κ. Θεσπρωτού και Α. Ψαλλίδα Γεωγραφία Αλβανίας και Ηπείρου, 1964 74-75.

5. Α. Γεωργίου Πολιτικόν κάτοπτρον, 1880 (Κόνιτσα, τχ. 117/2002).

6. Αθηναϊκή εφημ. "Φωνή της Ηπείρου", φ. της 29.10.1893.

7. Διήγημα, μάλλον ευθυμογραφικό, του Κονιτσιώτη σχολάρχη Ν. Παπακώστα, εις Ελ. Μαυρογορδάτου, Ήπειρος. Λεύκωμα ετήσιον, 1911 29-31 (Κόνιτσα τχ. 112/2003).

8. Τ. Παπαδημούλης, Η Κόνιτσα που έφυγε, 1972 55-56.

9. Γιάννη Λυμπερόπουλου, Παζαριού ανατομή, 1971 126, 123.

Dr. Χρήστος Γκόγκος
Οδοντίατρος - Ενδοδοντολόγος
Λέκτορας Οδοντιατρικής Α.Π.Θ.

Ι. Δραγούμη & Εγνατία
(Βαμβακά 1) Θεσσαλονίκη

Τηλ. 2310 265168
Κιν. 6977032376

Σκόρπια κι ανάκατα

Αυτό το τίτλο έδωσε στο βιβλίο του, που πρόσφατα εκδόθηκε, ο συμπαθής τσαγκάρης από την Καστάνιανη κ. Ανδρ. Παπαχρήστος. Μόνο που δεν είναι σκόρπια κι ανάκατα. Είναι μια ωραία συγκινητική αφήγηση γεγονότων από την προσωπική και επαγγελματική ζωή του.

Στις 186 σελίδες του βιβλίου καθρεφτίζεται με απλότητα, ειλικρίνεια και παραστατικότητα η ζωή του με τις πολλές δυσκολίες που αντιμετώπισε, οι κακουχίες, η συμμετοχή του στην Κατοχή στην εθνική Αντίσταση, ως μέλος της οργάνωσης Ε.Α.Μ. του χωριού του, η στρατιωτική του θητεία, που συνέπεσε με τον Εμφύλιο πόλεμο, ο αγώνας επιβίωσης που έδωσε ως τσαγκάρης κ.λ. κ.λ.

Όλες αυτές τις αναμνήσεις θέλησε (και καλά έκανε) να τις αποτυπώσει στο εν λόγω βιβλίο, όχι για να δρέψει δάφνες ή για λόγους οικονομικούς, αλλά για να ικανοποιήσει τον εαυτό του, τη δίψα της ψυχής του και την επιθυμία του να γράψει κάτι στις ώρες που δεν εργαζόταν στο εργαστήρι του εδώ στην Κόνιτσα, όπου διαμένει.

Διέκρινε στο βιβλίο αυτό μια απλότητα, μια αφηγηματική ικανότητα, ένα πλούτο ποικίλων συναισθημάτων, που έμειναν ανεξίτηλα στην ψυχή του από την περιπετειώδη ζωή του, που αντιμετώπισε απομικρό παιδί αρκετές δυσκολίες ως βιοπαλαιστής.

Το βιβλίο διαβάζεται με άνεση και ευχαρίστηση, γιατί στα γραφόμενά του απεικονίζεται ο ίδιος ο εαυτός του, όπως φαίνεται και στο εξώφυλλο. Γελαστός στο εργαστήρι του, μ' ένα παπούτσι και τη φαλτσέτα στο χέρι, υπόδειγμα εργατικότητας, τιμιότητας και αφιλοκέρδειας.

Εργάζεται ακόμη από μεράκι στη δουλειά του για να του περνάει η ώρα και για να εξυπηρετεί τους πελάτες του. Πάντα με το χαμόγελο ο Ανδρέας με τον καλοκάγαθο χαρακτήρα του, τη δουλειά του, διδάσκει και φρονιματίζει όλους, ιδιαίτερα τα φτωκά παιδιά, που μπορούν να πετύχουν πολλά, αν το θέλουν και αν επιμένουν να υλοποιήσουν τους στόχους και τα οράματά τους.

ΝΙΚ. ΡΕΜΠΕΛΗΣ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Βασ. Δημαράτου - Νικ. Ρεμπέλη
Ιστορία της Βούρμπιανης

Για την προμήθεια απευθυνθείτε
Ν. Ρεμπέλης, Κόνιτσα, Τηλ. 26550 23071
Δ/ση περιод. «ΚΟΝΙΤΣΑ»
Τιμή 15€

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ DON BRUNO MARTIGNON Υπολοχαγού ιερέα του τάγματος αλпинιστών "CIVIDALE" της μεραρχίας JULIA.

Απόσπασμα από το βιβλίο του GUIDO AVIANI FULVIO

"ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΩΟΥ" UDINE 2000.

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ Χρ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ)

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Κατά τα μεσάνυχτα η μακριά φάλαγα ξεκίνησε την πορεία της κάτω από τη βροχή, το τάγμα Τσιβιντάλε, ο 13ος λόχος ορεινού πυροβολικού και ο λόχος μηχανικού. Στό δρόμο οι ποσότητες του νερού και ο δυνατός αέρας μας έκοβαν την επιθυμία να μιλήσουμε, εξαναγκάζοντάς μας να κλείνουμε το πρόσωπό μας με την κουκούλα. Περιπατήσαμε για καμιά ώρα μέσα σε αρκετά πυκνή ομίχλη, πάνω σ' ένα μονοπάτι όπου, αν και δεν ήταν πάντοτε διαβατό λόγω κλίσης, ήταν αδιάβατο λόγω της λάσπης. Μπροστά πήγαινε ο 20ος λόχος, ακολουθούσαν ο λόχος διοίκησης, ο 16ος και τα υπόλοιπα τμήματα. Μερικοί κανονιοβολισμοί, που προέρχονταν από την δεξιά πλευρά μας, μας επικέντρωσαν την ακοή στη διατύπωση υποθέσεων σχετικά με την πιθανή περιοχή του βομβαρδισμού. Ο θόρυβος έρχονταν από μακριά και ήταν σίγουρα οβίδες μεγάλου διαμετρήματος. Ο αέρας τον μετέφερε κατά μήκος της κοιλάδας. Κάποιος αξιωματικός "ξεσκόνισε" τους όρους της τεχνι-

κής των βομβαρδισμών, τις εμπειρίες των μεγάλων ελιγμών, την ηχώ που αποπροσανατολίζει, κ.λ.π... ήταν μια συζήτηση που βοήθησε στο να ξεπεραστεί η ανιαρή ανηφόρα. Όπως και να ήταν, σε κάποια περιοχή είχαν ήδη αρχίσει οι εκθροπραξίες. Και στη δική μας; Περιμέναμε για πολύ ώρα, μέσα στην αγωνία να μάθουμε την έκβαση του αιφνιδιασμού του 20ου λόχου ενάντια στο μικρό ελληνικό φυλάκιο, τα λεπτά μας φαίνονταν μεγάλα σαν ώρες και πέρασαν μέσα στη σιωπή που διακόπηκε από όσους ανέμεναν την αρχή ενός δράματος που γνώριζαν ότι είναι βαμμένο με αίμα. Μονάχα ο ξερός ήχος των κλείστρων μιας διμοιρίας του λόχου διοίκησης, προς την οποία ο διοικητής είχε διατάξει το "πυρ", διέκοψε για μια στιγμή την σιγή. Ο άνεμος και η βροχή συνέχιζαν ασταμάτητα. Τα φυτά του δάσους έμοιαζαν τα μοναδικά πράγματα που ήταν ανηπερέαστα από τα γεγονότα! Αυτά συγκέντρωναν το νερό από τον ουρανό με ένα υπόκωφο θόρυβο και δεν πρόδιδαν κανένα απολύτως συναίσθη-

μα για αυτούς τους όρθιους εν στάσει άνδρες, μέσα στο είναι των οποίων σκιρτούσε μια ψυχή και χτυπούσε αγωνιωδώς μια καρδιά. Ξαφνικά ακούστηκαν μερικές εκρήξεις χειροβομβίδων και όλμου των σαρανταπέντε χιλιοστών ακολουθούμενες από μερικές ριπές ντουφεκιών. Μετά ησυχία. Αναζητήσαμε πληροφορίες και εμφανίστηκε ένας αιχμάλωτος με τα μαλλιά ανακατεμένα συνοδευόμενος από δύο αλπινιστές. Ήταν κοντός, το πρόσωπό του χλωμό από το φόβο μέσα στο οποίο έπαιζαν δύο απελπισμένα μάτια και δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να σηκώνει τα χέρια επαναλαμβάνοντας "kirie tenenti..." και συνεχίζοντας με μια σειρά εκφράσεων και ακατανόητων ήχων που δημιουργούσαν την αίσθηση συμπίνοιας. Το μικρό ελληνικό φυλάκιο των συνόρων δεν άξιζε πραγματικά αυτό το όνομα, και ίσως ούτε και αυτό ενός σπιτιού: ήταν μια καλύβα. Οι στρατιώτες κοιμόντουσαν επάνω σ' ένα είδος σανιδώματος από κορμούς δέντρων που είχαν λειανθεί με τσεκούρι και κατόπιν είχαν τοποθετηθεί κλαδιά και φύλλα. Υπνοδωμάτιο, κουζίνα και τραπεζαρία, όλα βρίσκονταν στο ίδιο μέρος. Η λαμαρίνα της σκεπής ήταν διαλυμένη, οι τοίχοι δεν ήταν τόσο υγροί και καπνισμένοι έτσι ώστε να μην αποκαλύψουν κάποια εκ-

πυρσοκρότηση χειροβομβίδας! Η εξώπορτα ήταν βγαλμένη από την μια πλευρά και τρυπημένη! Στο εσωτερικό όλα ήταν ανάστατα και υπήρχαν πεταγμένες παντού γαλλικές χειροβομβίδες. Ο αιχμάλωτος είχε κρυφτεί κάτω από το σανίδωμα, πάνω στο οποίο κουβέρτες, φυσίγγια, ζώνες, σακίδια και άλλος ρουχισμός, σε ακατάστατη εγκατάλειψη, αποκάλυπταν το απρόσμενο ζύπνημα και την αναστάτωση που είχε προκαλέσει η ατυχής πολιορκία. Όταν ένας αλπινιστής έβγαλε μερικές κουβέρτες για να μπορέσει να καθίσει ο υπολοχαγός Mattelig που είχε τραυματιστεί, κατάλαβε ότι η τελευταία έφερνε αντίσταση και την τράβηξε, χωρίς να σκεφτεί τους λόγους αυτής της αντίστασης, αλλά μιά κίνηση της κουβέρτας και το τρίξιμο των σανιδών αποκάλυψαν το μυστηριώδες φάσμα.

Ταυτόχρονα με την ενέργεια του 20ου λόχου στην κορυφή 9, έπρεπε να διεξαχθεί η ενέργεια του 16ου λόχου στην κορυφή 8, όμως η συμφωνία πάνω στην ακριβή ώρα του αιφνιδιασμού προϋπέθετε την συνταύτιση αρκετών ευνοϊκών συνθηκών που δεν εξαρτώνται πάντοτε από την ικανότητα του ανθρώπου ώστε να τις συντονίσει. Οι αλπινιστές έφτασαν μέχρι κάτω από την κορυφή όπου ήδη εδώ και μερι-

κές ημέρες είχε πάρει θέση μια διμοιρία του λόχου και τις πρώτες ώρες της 28ης Οκτωβρίου βρίσκονταν επάνω στο διάσελο από το οποίο ξεκινούσε το μονοπάτι που οδηγούσε σε εκείνο το μικρό ελληνικό φυλάκιο.

Η πυκνή ομίχλη μεγάλωνε το σκοτάδι, σε τέτοιο βαθμό ώστε ήταν δύσκολο να βρεθεί το μονοπάτι! Τρεις ομάδες έφτασαν, από διαφορετική κατεύθυνση, μέχρι απόστασης πενήντα μέτρων από το φυλάκιο, όμως ο θόρυβος από τους θάμνους που δεν ήταν δυνατό να αποφευχθεί, όπως και αυτός από τις πέτρες που κατρακυλούσαν από την πλαγιά, έγιναν αντιληπτοί από τους σκύλους. Δεχτήκαμε αμέσως τις πρώτες σφαίρες από την κορυφή αριστερά. Οι Έλληνες, που είχαν ειδοποιηθεί, βγήκαν στον προαύλιο χώρο. Τους είπαμε να παραδοθούν, αλλά απάντησαν οπλίζοντας. Δεν μπορούσαμε παρά να τους προειδοποιήσουμε. Τρεις κόκκινες φωτοβολίδες διέλυσαν το σκοτάδι και την ομίχλη και οι Έλληνες τράπηκαν σε φυγή.

Από την κορυφή των συνόρων το τάγμα Τσιβιντάλε κατηφόρησε προς το χωριό Χιονιάδες διασχίζοντας ένα δάσος. Κανένας δεν μας εμπόδιζε το πέρασμα! μονάχα που χρειάστηκε να ρίξουμε κανένα δένδρο κατά μήκος του μονοπατιού για να μπορέσουν να περάσουν τα μουλάρια. Ακόμη και ο ή-

λιος, κατά τις 10, άρχισε να φαίνεται και να μας στεγνώνει τις βρεγμένες από τη βροχή και τον ιδρώτα πλάτες. Αφήσαμε τα σακίδια σε ένα ξέφωτο για να απολαύσουμε λίγη ξεκούραση καθώς και αυτές τις αμυδρές ακτίνες. Ένα άλλο δάσος, ακόμη ένα περπάτημα διαμέσου ενός αρκετά απότομου μουλαρόδρομου και μετά θα μπαίναμε μέσα στο πρώτο ελληνικό χωριό που ήδη μπορούσαμε να δούμε και μας κέντριζε την περιέργεια. Οι Χιονιάδες δεν ήταν πολύ μεγάλοι: ένα μικρό ορεινό χωριό. Τα σπίτια ήταν συγκεκριμένα σε ένα χώρο μεταξύ δύο χείμαρρων και την πλαγιά του βουνού. Σχεδόν όλα αποτελούνταν από το ισόγειο και ένα πρώτο όροφο κατασκευασμένο από πέτρα με συνδετικό υλικό από λάσπη. Ήταν όμως τακτοποιημένα και καθαρά, με γλάστρες με λουλούδια στην πρόσοψη! φαινόταν ότι οι γυναίκες, στο εσωτερικό του σπιτιού, δεν είχαν άλλη απασχόληση από αυτή της τάξης και της καθαριότητας που προσδίδουν πάντοτε χάρη σε οποιαδήποτε φτώχεια. Φανερή αντίφαση με την εξωτερική άποψη του χωριού: δρόμοι που χρησίμευαν για αγωγοί, υπόνομοι, αποθήκη σκουπιδιών και...σαν οδόστρωμα. Δεν βρήκα στους Χιονιάδες καμιά χαρακτηριστική διαφορά με τα χωριά της νότιας Αλβανίας. Όταν μπήκαμε, το χωριό ήταν άδειο για-

τί ο πληθυσμός είχε καταφύγει πάνω στο βουνό μαζί με τα κοπάδια και πολλά από τα υπάρχοντά του. Κάποια γριά κοιτούσε πίσω από τα κλεισμένα παραθυρόφυλα, ίσως παραξενεμένη για το ότι οι Ιταλοί δεν ήταν εκείνοι" οι συγγνοί πλιατσικολόγοι" που περιγράφονταν από τη ελληνική προπαγάνδα. Ο αρχηγός του χωριού, μαζί με κάποιους γέροντες, περίμενε τα στρατεύματά μας. Στους πρώτους αλпинιστές που μπήκαν στο χωριό προσφέρθηκαν καρύδια και τσίπουρο.

Περνώντας μπροστά από αυτούς τους ανθρώπους, που από την μικρή πλατεία παρατηρούσαν το πέρασμά μας και από το πρόσωπό τους δεν έδειχναν να είναι ακριβώς δυσαρεστημένοι από την παρουσία μας, τους χαιρέτησα στην ελληνική γλώσσα: "kalimera".

Ας μην το είχα ποτέ κάνει: αυτοί με περιέλουσαν με λέξεις που, φυσικά, δεν καταλάβαινα. Όταν έπειτα έμαθαν ότι ήμουν "prift" (που στα αλβανικά σημαίνει παπάς), μου πήραν από την πλάτη το σακίδιο και με προσκάλεσαν με τον βοηθό μου στο σπίτι τους για το καθιερωμένο τσίπουρο. Σε όλες τους τις φράσεις θυμάμαι ότι απάντησα "kala", σε όλο το ενδιαφέρον που έδειξαν "efcaristo", όμως δεν θα ήξερα και δεν θα ξέρω ποτέ να πω πόσες

φορές χρησιμοποίησα επιτυχώς η ανεπιτυχώς αυτές τις λέξεις.

Κατηφορίζοντας από τους Χιονιάδες προς ένα κείμαρρο του Μυλοπόταμου, που εγώ θα ονομάσω "κείμαρρο των Χιονιάδων", υπήρχε κατά μήκος του μονοπατιού δεξιά, ένα εικονοστάσι. Ήταν ένα από τα πολυάριθμα εικονοστάσια που συναντώνται οπουδήποτε μέσα στο ελληνικό έδαφος, με την καθιερωμένη εικόνα της "Panaghia" και ένα καντήλι μπροστά. Ένας αλпинιστής είχε ακουμπήσει επάνω στον τοίχο του παρεκκλησιού! Το πρόσωπο του γίνονταν ολοένα και πιο κλωμό. Είχε εξανληθεί και λιποθύμησε. Μεταφέρθηκε πίσω στο χωριό και εκείνοι οι άνθρωποι τον πρόσεξαν σε τέτοιο βαθμό που δεν θα μπορούσα ποτέ να υποψιαστώ. Από το χωριό των Χιονιάδων κατευθυνθήκαμε σε αυτό του Τυρνόβου.

Το μονοπάτι, έχοντας πρώτα διασχίσει τον κείμαρρο των Χιονιάδων πάνω από μια ξύλινη γέφυρα, ανέβαινε μέχρις ένα μικρό διάσελο, και από αυτό, στρέφονταν βόρεια, κατηφόριζε κατά μήκος της δεξιάς όχθης του Μυλοπόταμου μέχρι το Τύρνοβο. Οι πρώτοι που πάτησαν πάνω στο διάσελο, από όπου περνούσε το μονοπάτι, αντιλήφθηκαν ότι δύο Έλληνες στρατιώτες, αφού πρώτα είχαν κόψει τα τηλεφωني-

κά καλώδια που έμπαιναν μέσα στο εκκλησάκι του Αγίου Κωνσταντίνου που βρίσκονταν στο σημείο καμπής του μονοπατιού, έφευγαν παίρνοντας μαζί τους το εργαλείο! Ήταν το σημάδι ότι η ηρεμία του ταξιδιού θα μπορούσε να διαταραχθεί και ότι ο Μυλοπόταμος είχε καθορισθεί από τον εχθρό σαν πρώτο σημείο αντίστασης. Πράγματι,

μαζί με τον πολύ μακρινό θόρυβο του κανονιού, προστέθηκε γρήγορα απέναντί μας στην άλλη όχθη του Μυλοπόταμου, ακός ενός μυδραλιοβόλου. Το αποτέλεσμα αυτών των ελάχιστα ευχάριστων στο αυτί ήχων υπήρξε το χειρότερο από ψυχολογικής άποψης.

(Συνεχίζεται)

Το Ιππικό του Ελληνικού Στρατού έπαιξε σημαντικό ρόλο στις νικηφόρες μάχες με τις ιταλικές δυνάμεις εισβολής το 1940.

Στη φωτογραφία από τα γυμνάσια του ιππικού, ο Διστρατιάτης φαντάρος Γιαννακούλης Γκαρέλιας (έγγονος του καπετάν Γκαρέλια που πολέμησε τους Τούρκους).

Ο Γιαννακούλης συμμετείχε στην ιστορική μάχη που έγινε στο Ελεύθερο (10/11/40) όπου εγκλωβίστηκε η "Τζούλια" και αιχμαλωτίστηκαν εκατοντάδες Ιταλοί.

(Φωτογραφικό αρχείο Η. Πίσα)

ΤΡΕΜΠΕΣΙΝΑ 16-31/01/1941

Περικλής Νικολόπουλος

T

α γεγονότα του Ελληνοϊταλικού πολέμου στα Αλβανικά βουνά είναι νωπά και ζωηρά στην μνήμη μας, σαν νάταν χθες

Ζήσαμε το ΕΠΟΣ του '40-41 με όλες τις τρομερές δυσκολίες αλλά και τις υπέροχες στιγμές δόξης και μεγαλείου της ακατάβλητης φυλής μας.

Σ' αυτόν τον τιτάριο αγώνα κυριάρχησε η αδάμαστη Ελληνική ψυχή με τον ανυπέβλητο δυναμισμό της και την πίστη της στην Ελευθερία καθιερώνοντας τους αγωνιστές της "ΑΞΙΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ".

Η 28η Οκτωβρίου του 1940 βρήκε τον τότε Ταγματάρχη ΠΕΡΙΚΛΗ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟ διοικητή του οχυρού Εσχίνου της γραμμής Μεταξά και εποπτη στρατηγικών μελετών και έργων για την αντιμετώπιση του από βορρά απειλούμενου κινδύνου.

Με την εξέλιξη των πολεμικών επιχειρήσεων και μετά από την ανατροπή και απώθηση πέραν των Ελληνοαλβανικών συνόρων του Ιταλού εισβολέως, το Γενικό Στρατηγείο έκρινε αναγκαία την στελέχωση των α-

γωνιζομένων σχηματισμών και μονάδων με ηγέτες καταγόμενους από εκείνα τα μέρη και γνώστες της περιοχής του μετώπου, όπως το είχε ζητήσει και ο στρατηγός Κατσιμήτρος.

Έτσι ο Ταγματάρχης Περικλής Νικολόπουλος του Αναστασίου καταγόμενος από τον Πωγωνίσκο Κονίτσης Ιωαννίνων και γνώστης της ευρύτερης περιοχής, από την προηγούμενη υπηρεσιακή διαδρομή του σ' αυτή, έλαβε την εντολή να παρουσιασθεί στο Β' Σώμα Στρατού, αγωνιζομένου στο κεντρικό μέτωπο, όπου ανέλαβε την διοίκηση του θρυλικού 11/36 Τάγματος, υπαγομένου στην δύναμη του συγκροτήματος Κλεισούρας υπο τον Αντ/ρχη Ιωάννη Δημοκωστούλα.

Λόγω των ειδικών συνθηκών το 11 / 3 6 τάγμα και κατόπιν των προστεθεισών σαυτό μονάδων, απειτέλεσε το "ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ" με αντικειμενικό σκοπό την κατάληψη των υψωμάτων 1620, 1733 και 1923 του ορεινού όγκου της ΤΡΕΜΠΕΣΙΝΑΣ.

Η στρατηγική σημασία και αξία

των υψωμάτων αυτών ήταν σημαντικότατη για τις Ελληνικές δυνάμεις, γιατί από τα υψώματα αυτά διεσφαλιζέτο η προστασία της απειλούμενης, από τον εχθρό, οδού Ιωαννίνων - Κλεισούρας - Βερατίου, ως και των πλευρών 1ης και 15ης αγωνιζόμενων μεραρχιών, αλλά και για το πρόσθετο, άκρως σημαντικό, πλεονέκτημα ότι εδέσποζαν της περιοχής και αποτελούσαν θαύμασια παρατηρητήρια και θέσεις βολής κατά του εχθρικού πυροβολικού, το οποίο κατείχε θέσεις παρά το Τεπελένι.

Αλλά και από τον αμυνόμενο εχθρό απεδίδετο μεγίστη σπουδαιότητα, ως τελευταία γραμμή αμύνης του, όπως τούτο ομολογείται και αποδεικνύεται από το ημερολόγιο της 11ης Ιανουαρίου του Ιταλού αρχιστρατήγου Καβαλιέρο προς τον διοικητή της μεραρχίας "ιζούλια" στρατηγό Τζιρόπι λέγοντάς του: ".....είναι ανάγκη να κλεισθεί το κενόν (σημ. την κατάληψη της Κλεισούρας και απώθηση πέραν των στενών) έστω και με θυσία ΣΟΥ του ιδίου.....ΑΝ ΔΙΑΣΠΑΣΘΕΙ η τοποθεσία ΔΕΝ ΚΡΑΤΑΜΕ ΠΛΕΟΝ....."

Τιτάνιος ο αγώνας του αποσπάσματος Νικοπούλου, για την πραγμάτωση του αντικειμενικού σκοπού. Είχε να αντιμετωπίσει τον δυσανάλογο όγκο των συσσωρευμένων εχθρικών δυνάμεων, αποτελούμενων από την μεραρ-

χία Λενιάνο, ενός τάγματος μελινοχιτώνων και μέρος της ημιπεθωρακισμένης μεραρχίας των Κενταύρων, υποστηριζόμενων από ισχυρά αεροπορική δύναμη. Καί είχε ακόμη να αντιμετωπίσει έναν εχθρό αρτίως εξοπλισμένο με σύγχρονα, για την εποχή εκείνη, μέσα και πολεμικό υλικό, αλλά και τις ακραίες καιρικές συνθήκες με το εξοτωτικό τσουκτερό κρύο, τις σφοδρές ανεμοθύελλες και χιονοθύελλες, το χιόνι που έφτανε τα δύο και τρία μέτρα και τον ανεπαρκή ανεφοδιασμό.

Μοναδική επιλογή των θέσεων εξορμήσεως του αποσπάσματος ήταν οι πρόποδες του ορεινού συγκροτήματος, με τις κάθετες κρημνώδεις -απρόσιτες βουνοπλαγιές και που από τις κορυφές των επίμαχων υψωμάτων ο εχθρός είχε την ευχέρεια να παρατηρεί κάθε κίνηση στο κάτω σεντόνι του χιονιού που απλωνόταν εμπρός του.

Παρόλα όμως αυτά οι γενναίοι μας είχαν πάρει την αμετάκλητη απόφαση να σκαρφαλώσουν στα κακοτράχαλα με νύχια και δόντια, να καταλάβουν τα υψώματα 1620, 1733 και 1923 και να καταδιώξουν τον επιδρομέα.

Την πρωία της 28ης Ιανουαρίου 1941 ο διοικητής του Ανεξαρτήτου Αποσπάσματος Ταγματάρχης Περικλής Νικολόπουλος, με την ρίψη φωτοβολιδος, δίνει το σύνθημα εξαπολύσεως

της επιθέσεως εναντίον των εχθρικών θέσεων και μετά από αγώνα εκ του συστάδην, σώμα προς σώμα, όπου διαδραματίζονται σκηνές μοναδικής ανδρείας, ασυλλήπτου μαχητικότητας και ηρωισμού, τρέπουν σε άτακτη φυγή τον εχθρό και τις μεταμεσημβρινές ώρες καταλαμβάνεται το ύψωμα 1620. Τις επόμενες τρεις ημέρες αντιμετωπίζεται με επιτυχία η λυσσαλέα αντίσταση του εχθρού και κατόπιν σκληρού αγώνος καταλαμβάνονται και τα υψώματα 1733 και 1923 της Τρεμπεσίνας.

Ο Ταγματάρχης Περικλής Νικόπουλος μετά από την ολοκλήρωση του ανατεθέντος αντικειμενικού σκοπού, του υπ' αυτόν Αποσπάσματος, διατάσσεται και αναλαμβάνει Υποδιοικητής του 13ου συντάγματος εδρεύοντος εις το ύψωμα 955 Ν.Δ. του Μάλι Σπαντάρικ και δεξιά του αυκένοσ Μπούμπεσι, συνεχίζοντας την πολεμική δράση του, με αποκορύφωμα την εαρινή επίθεση του Μαρτίου του '41 μέχρι την απόβορρά εισβολή των Γερμανικών στρατευμάτων. Την πατριωτική δράση του συνεχίζει στην κατοχή και στις μετέπειτα δύσκολες στιγμές της πατρίδος η οποία, εις αναγνώριση της προσφοράς των υπηρεσιών του, τον εκόσμησε με τα παράσημα: Χρυσούς Σταυρός Γεωργίου Α', Αργυρούς Σταυρός Γεωργίου Α', Χρυσούν Αριστείον Ανδρείας

(δίσ), Πολεμικόν Σταυρόν Α' Τάξεως, Πολεμικόν Σταυρόν Β Τάξεως, Σταυρόν Ταξιαρχών μετά ξιφών του Φοίνικος Β. Τάγματος, Στρατιωτικής αξίας μετά ξιφών και άλλα.

Το σημείωμα αυτό αναφέρεται μόνον στις μάχες της Τρεμπεσίνας και είναι μία ελάχιστη περίληψη από την πλούσια πολεμική δράση του Συνταγματάρχου Περικλέους Νικοπούλου, γνησίου τέκνου της Ευάνδρου Ηπείρου και γόνου της οικογενείας των Νικαίων του Πωγωνίσκου.

Η Τιμή της μνήμης ανήκει στους υπέροχους αφανείς Ηρωες των λαμπρών ιστορικών κατορθωμάτων του Ελληνικού γένους, που με "πενίαν και νόμον ισχυρόν" αγωνιζόμενοι, διετήρησαν πάντοτε την πατρίδα ελεύθερη και ένδοξη, την οποία εμείς οι Έλληνες από αμνημονεύτων ετών κατοικούμε, όπως και ο Περικλής της αρχαιότητας είπε "Την γάρ χώραν οι αυτοί αεί οικούντες διαδοχή των επιγεγνομένων μέχρι τούδε ελεύθερον δι' αρετήν παρέδοσαν".

Εφέτος την 30ή Ιουνίου συμπληρώθηκαν πενήντα χρόνια από τότε που η Άτροπος μοίρα πήρε από κοντά μας τον πατέρα και μας στέρησε ενωρίς την χαρά και την ανάγκη της παρουσίας του.

ΠΥΡΡΟΣ ΠΕΡ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο επίσκοπος Βασιλείος, 1876-1899

Επιμέλεια: Κ. Γ. Γκερίος

Η επισκοπή Βελλάς και Κονίτσης, που υπαγόταν στην μητρόπολη Ιωαννίνων, από το έτος 1895 αναβαθμίσθηκε σε μητρόπολη και υπαγόταν στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Κατά τα έτη 1876-1899, προϊστάμενός της διετέλεσε ο Βασιλείος Τζάνος, ο οποίος καταγόταν από την Κόνιτσα Β. Ηπείρου. Η θητεία του υπήρξε περισσότερο αρνητική, παρά θετική, για την επισκοπή, αντίθετα από την θητεία του προκατόχου του Γερμανού Τσενίδη (1863-1876).

Σχετικώς βλ. Αλ. Κορακίδης, Η Βελλά της Ηπείρου, 1998 σελ. 144-162.

Η αθηναϊκή εφημερίδα "Φωνή της Ηπείρου" αρθρογράφησε για τους ιεράρχες της Κονίτσας στα φύλλα της των εξής, μεταξύ άλλων, ημερών: 25.3.1894, 1.4.1894, 25.8.1895, 22.9.1895. Φεβρ. 1899, 21.7.1899, 4.2.1900. Παρακάτω αναδημοσιεύονται αποσπάσματα τριών εκ των άρθρων τούτων. Το τρίτο άρθρο είχε γραφεί από κάποιον Κ.Η., ο οποίος πιθανότατα ήταν Κονιτσιώτης και ίσως έγραψε και τα άλλα άρθρα που προαναφέρθηκαν.

Οι άγιοι αρχιερείς μας ούτε δια την εκκλησία σκέπτονται, ούτε δια το Σχολείον, ούτε δι' άλλο τι τοιούτον· η μόνη φροντίς των είναι πώς να διατηρηθώσιν εις τας θέσεις των ή πώς να προαχθώσιν εις τας θέσεις των ή πώς να προαχθώσιν. Εις ουδεμία εκ των Επαρχιών της Ηπείρου υπάρχει τακτικός ιεροκήρυξ μισθοδοτούμενος, ως οι νόμοι της εκκλησίας κελεύουσι, παρά του αρχιερέως. Την έλλειψιν ταύτην της δια του λόγου διδασκαλίας δεν βλέπομεν αναπληρουμένην τουλάχιστον δια του καλού παραδείγματος του κλήρου. Μόρφωση θρησκευτική δεν βλέπομεν εις τους ιερείς μας, οι οποίοι σήμερον διακρίνονται μάλλον, για την αμάθειάν των και την εξαχρειωσί των.

Και εις αρχαιοτέρας εποχάς οι ιερείς ήσαν μάλλον αγράμματοι των σημερι-

ών, αλλά τότε ήταν ηθικώτεροι και διεκρίνοντο δια τον ζήλον και την αφοσίωσιν προς τα θεία και επομένως εκρησιμέυον ως παράδειγμα των Χριστιανών, εδίδασκον δια του καλού των παραδείγματος. Εις την Επαρχίαν μας, από εικοσαετίας και πλέον από της ελεύσεως του Βασιλείου, δεν ηκούσθη από του στόματός τους ο θείος λόγος. Από τετραετίας ούτε καν γνωρίζουν εις τα χωρία της Επαρχίας μας αν υπάρχει αρχιερεύς, διότι ως εκ του γήρατός του δεν δύναται να εξέλθη περιοδείαν. Έχουν δικαίον να φέρωνται προς ημάς όπως φέρωνται οι κυβερνώντες την Εκκλησίαν, διότι μεταστάσεις ως ηπέλησαν οι Βερετινοί δεν φοβούνται εις την Επαρχίαν μας, ούτε επεμβάσεις ξένων ως αλλαχού συμβαίνει. Όλα ταύτα όμως συντελούσιν εις την παρατηρουμένην χαλάρωσιν του θρησκευ-

τικού αισθήματος, και ολοέν γεννάται χάσμα μεταξύ κλήρου και λαού. (11.2.1899).

Τα πνεύματα των κατοίκων Κονίτσης είνε εξημμένα δια το μητροπολιτικό ζήτημα, το οποίο ανεκινήθη δια την εξης αιτίαν. Οι φίλοι φρονούντες τω μητροπολίτη Βελλάς και Κονίτσης κ. Βασιλείω μαθόντες ότι ο πατριάρχης σκοπεύει να αντικαταστήσει αυτόν, απέστειλεαν τηλεγράφημα προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη δι' ου εδήλουν αυτό ότι μένουσι κατά πάντα ευχαριστημένοι εκ του νυν μητροπολίτου κ. Βασιλείου, ως εκπληρούντος ανελλιπώς και αμέμπως τα καθήκοντα αυτού, και κατά συνέπειαν δεν ευρίσκουσιν αναγκαίαν την αντικατάστασίν του. Λαβόντες γνώσιν τούτου οι αντιπολιτευόμενοι τον νυν μητροπολίτην, απέστειλαν έτερον τηλεγράφημα δι' ου εδήλουν ότι δεν μένουσιν ευχαριστημένοι και παρεκάλεσαν τον πατριάρχη να αναγνώσῃ τας δύο αναφοράς αίτινες απεστάλησαν εις το πατριαρχείον τω 1886. Σας κάμνω δε γνωστόν ότι η πλειονότης εκηρύχθη υπέρ του νυν αρχιερέως κ. Βασιλείου, ολίγοι δε οι αντιφρονούντες και επομένως, αν πρόκειται να κριθή το ζήτημα από την ημετέραν πόλιν, θα είναι και εις το μέλλον μητροπολίτης Βελλάς και Κονίτσης ο κ. Βασιλείος. Αλλά εις το ζήτημα τούτο έχει κύρος και η γνώμη των χωρίων, άτινα αποτελούσι

την επαρχία Βελλάς και Κονίτσης... τα οποία αποτελούσι την πλειονότητα. Εάν δε τα πατριαρχεία θελήσωσι να προκαλέσωσι την γνώμην των κατοίκων, δέον να λάβωσι υπ' όψιν ολόκληρον την επαρχίαν και ουχί τους κατοίκους Κονίτσης μόνον, οίτινες διηρέθησαν εις δυο στρατόπεδα αναλόγως των συμπαθειών και αντιπαθειών προς τον μητροπολίτην. (22.9.1895).

Γνωστόν τυγχάνει ότι από τινος πολλοί των Μητροπολιτών και Αρχιεπισκόπων της Ηπείρου διατελούσιν υπό κατηγορίαν δια διάφορα ζητήματα, ένεκα των οποίων τα Πατριαρχεία απεφάσισαν την αποστολήν εξάρχων προς εξέτασιν των παραπόνων των κατοίκων και περί των μεν κατηγορουμένων Αρχιερέων δεν δυνάμεθα να αποφανθώμεν κατά πόσον αι αποδιδόμεναι αυτοίς κατηγορίαι επιβαρύνουσιν όντως τους κατηγορουμένους Αρχιερείς ή τυγχάνουσιν απλώς συκοφαντίαι προερχόμεναι εκ προσωπικών λόγων. Εν όμως δυνάμεθα να βεβαιώσωμεν, ότι τον Μητροπολίτη Βελλάς και Κονίτσης επιβαρύνουσι λίαν σημαντικά και πασίγνωστοι κατηγορίαι, τας οποίας οι κάτοικοι της πόλεως και της επαρχίας Κονίτσης πλειστάκις διετύπωσαν και διεβίβασαν εις τα Πατριαρχεία. Και είνε μεν αληθές ότι προ δεκαετίας εστάλη προς ανάκρισιν ο τότε Μητροπολίτης Ιωαννίνων, στενός φί-

λος του Βελλάς κ. Σωφρόνιος, αλλ' ο πονηρός γέρων Βασιλείος κατώρθωσε διά πολλών μέσων να υπεκφύγη τας αποδιδόμενας αυτόν κατηγορίας, και τοιουτοτρόπως εις βάρος της καλλιτέρας επαρχίας της Ηπείρου διατελεί Μητροπολίτης ο εις πάντας γνωστός ανάξιος Αρχιερεύς Βασιλείος. Τη αληθεία ουδεμία ουδέποτε υπήρχεν ατυχέστερα επαρχία της επαρχίας της Κονίτσης, ήτις προ εικοσιπενταετίας στενάζει υπό το βάρος ενός τελείως αγραμμάτου (αποφοίτου του Σχολαρχείου) και βαρβάρου Μητροπολίτου, πολλά προς ταπείνωσιν της εκκλησίας διαπράττοντος. Εις επίμετρον δε των ανωτέρω έρχεται και το βαθύ γήρας, ένεκα του οποίου κυριολεκτικώς κατέστη παλίμπαϊς. Σπουδαιότατα συμφέροντα της εκκλησίας της επαρχίας και των ιδιωτών κατεστράφησαν.

Τούτου ένεκα τα Πατριαρχεία, σεβόμενα το γήρας αυτού και την αδικαιολόγητον επιμονήν του, να αποθάνη δηλαδή Μητροπολίτης, απέστειλαν προς δύο ετών ως βοηθόν, κατ' αίτησιν του Βασιλείου, τον ανεπιόν αυτού, γνωστόν τοις πάσι μέθυσον και ακόλαστον Βενέδικτον Γεωργιάδην, καθαιρεθέντα μετά ταύτα υπό της Μ. Εκκλησίας. Εις αντικατάστασιν όμως τούτου εστάλη ο πρώην Μυριοφοίτου κ. Νικόδημος, Αρχιεπίσκοπος, ανήρ μεμορφωμένος και ρέκτης, αλλά τούτον άμα τη αφίξει του προσεπάθησεν ο ει-

ρημένος Βασιλείος παντί σθένει ίνα εκποδών ποιήσῃται, μη παραλείψας μηδέ πολιτικών να συκοφαντήσῃ αυτόν εις την επιτόπιον αρχήν της Κονίτσης ως δρώντα εναντίον των καθεστώτων, όστις ένεκα της κατηγορίας ταύτης ανεκλήθη τηλεγραφικώς υπό των Πατριαρχείων. Και η υπόθεσις θα διετέλει εν εκκρεμότητι πάντοτε, όσον αφορά την περαιτέρω διαμονήν του Βασιλείου εν Κονίτση, εάν οι κάτοικοι της πόλεως και της επαρχίας Κονίτσης δεν διεμαρτύροντο εντόνως εις τα Πατριαρχεία, δηλούντες ότι επαύσαντο του λοιπού να αναγνωρίζωσι τον Βασιλείον ως Μητροπολίτην των. Τα Πατριαρχεία, συνειδότα τα δίκαια παράπονα της επαρχίας ταύτης, απέστειλαν προ μηνός ως Έξαρχον τον Μητροπολίτην Γρεβενών κ. Δωρόθεον, όστις ηκροάσατο απάντων των κατοίκων τα δίκαια παράπονα. Εκ της μέχρι τούδε δε ανακρίσεως κατεδείχθη τω ειρημένω Εξάρχω ότι ο Βασιλείος ως Μητροπολίτης αποτελεί στίγμα δια την Μεγάλην του Χριστού Εκκλησίαν· ευελπιστούμε ότι ταχέως η επαρχία της Κονίτσης θα απαλλαγί του Εφιάλτου τούτου και θα ίδη και αυτή ημέρας ευτυχίας. Η "Φωνή της Ηπείρου" η πολλάκις υπερμαχήσασα υπέρ των ειρημένων εξυπηρετεί μέγιστα συμφέροντα δημοσιεύουσα τας ολίγας ταύτας γραμμάς.

Κ.Η. (Φεβρ. 1893)

Η εξομολόγηση των μαθητών

Απο τον ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο, πρώην Λυκειάρχη

Κρίνεται κατεξοχήν ορθή η απόφαση του υπουργείου Παιδείας να απαγορεύσει στο μέλλον στους κληρικούς, παντός βαθμού, να εξομολογούν τους μαθητές Δημοτ. σχολείων, Γυμνασίων και Λυκείων στο χώρο του σχολείου και σε ώρες μαθημάτων.

Σε πολλά σχολεία η εξομολόγηση γίνεται στους ιερούς ναούς. Και στις δύο περιπτώσεις η τακτική αυτή είναι απαράδεκτη, γιατί δημιουργεί προβλήματα στην ομαλή και εύρυθμη λειτουργία του σχολείου.

Δεν είναι καθόλου σωστό, την ώρα που ο καθηγητής διδάσκει, να ειδοποιείται να στείλει 4-5 παιδιά προς εξομολόγηση.

Και αυτά ευχαρίστως πηγαίνουν, αν τελικά φθάσουν στην εκκλησία· τους αρκεί ότι η απουσία τους θεωρείται δικαιολογημένη. Θυμάμαι τέτοιες περιπτώσεις από το Γυμνάσιο της Κόνιτσας, όταν τους μαθητές πολλές φορές συνόδευε “ώσπερ πρόβατα επί σφαγής” ο Γυμναστής, για να μην το σκάσουν από το δρόμο. Αυτά, εδώ και 45 τόσα χρόνια. Ο τότε αρχιμανδρίτης, συχνά πυκνά, εξαπέλυε μύδρους από τον άμβωνα στο εκκλησίασμα σε τόνο οξύ, τόσο οξύ, που με τις χειρονομίες του ο σταυρός, που κρεμόταν από το

λαιμό του, πήγαινε πέρα δώθε στο στήθος του. Έλεγε χαρακτηριστικά παραμονές Χριστουγέννων και Πάσχα: “Βάζετε φωτιά μέσα σας, αν μεταλάβετε, χωρίς πρωτίτερα να έχετε εξομολογηθεί”. Σχόλιο ουδέν. (Αντίληψη τελείως λαθεμένη). Και αναρωτιέται κανείς: Είναι όλοι οι κληρικοί εξομολογητές ικανοί να εξομολογούν; Έχουν τον κατάλληλο πνευματικό οπλισμό, την ψυχολογική μόρφωση, την πείρα για το λεπτό αυτό θέμα; Είναι οι παντός βαθμού εξομολογητές προικισμένοι με τα απαραίτητα ψυχικά και ηθικά εφόδια και προσόντα, ώστε να μπορούν επωφελώς να νουθετούν; Ας προσέξουμε λίγο, γιατί με άστοχες ενέργειες μαθαίνουμε τους μαθητές από την αγνή παιδική τους ηλικία να ψεύδονται και να υποκρίνονται.

Νομίζω πως η καλύτερη εξομολόγηση ήταν εκείνη των Πυθαγορείων, που συνήθιζαν κάθε βράδυ, πριν κοιμηθούν, να αυτοελέγχονται λέγοντας: “Τί έρρεξα; Ποί παρέβην; Τί δε μοι δέον ουκ ετελέσθη;”. Δηλαδή: Τί έκανα σήμερα; Πού έκανα παράβαση του ηθικού νόμου; Ποιό καθήκον μου παρέλειψα, ενώ έπρεπε να γίνει;

Κοντολογίς: Αν οι μαθητές αισθάνονται την ανάγκη να εξομολογηθούν, αυτό να γίνεται, εκτός ωρών διδασκα-

λίας, στην εκκλησία, σε χώρο ιερό, στον οίκο, ούτως ειπείν, του Θεού, όπου αφυπνίζεται και τονώνεται το θρησκευτικό συναίσθημα.

Προς τί στο σχολείο; Για την ευκολία των κληρικών; Ή για να λένε οι μαθητές: “Τώρα πήγε ο Γιώργος, ύστερα έχει σειρά η Μαρία” κ.λ. κ.λ., σχολιά-

ζοντες και εμπαιζοντες έτσι “εαυτούς και αλλήλους”. Εξομολόγηση στο σχολείο αποτελεί παρωδία του μυστηρίου.

Αξιοπρόσεκτη, πάντως, είναι γνώμη του Μητροπολίτη Ζακύνθου, ο οποίος έκρινε τελείως άστοχη την παρουσία ιερέων στα σχολεία για εξομολόγηση.

Γεώργιος Ι. Ντάφλης
Πολιτικός Μηχανικός

- ΜΕΛΕΤΕΣ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
- ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ
- ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

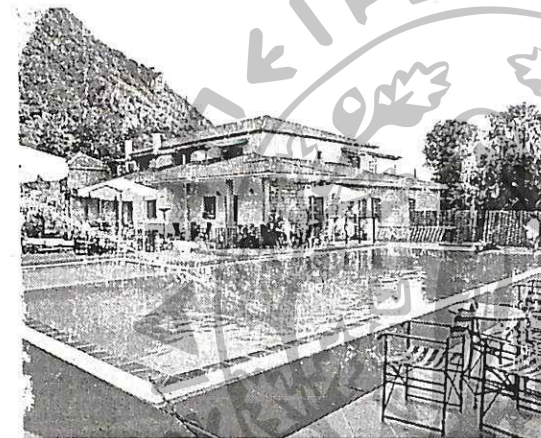
Β. Ηπείρου 58
Τ.Κ. 44 100 Κόνιτσα
site: homepages.pathfinder.gr/dafis

Τηλ.: 26550 24200
Κινητό: 697 2268128
e-mail: gntaf@tee.gr

@ccountant

Λάμπας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 24610 49955 - Fax: 24610 49966 • Κιν.: 6942 411090
e-mail: lappmez@otenet.gr

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Το Γεφύρι» Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέαμα, παραγωγή, κ.λπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αΐου στη Κόνιτσα
Τηλ. 26550 23780

Προσωπικά έχω ζήσει πολλούς αποχαιρετισμούς και αποχωρισμούς. Μια και η οικογένεια μου όλο ταξίδευε. Ο παππος μου, ο παππούς μου, ο πατέρας μου τα αδέρφια μου εγώ και τώρα και τα παιδιά μου. Εμείς

οι Ηπειρώτες, φεύγουμε για τα ξένα για ανεύρεση καλύτερης τύχης, αφήνοντας πίσω τον ευλογημένο μας τόπο. Παλιό το σκηνικό, σφιχταγκαλιάσματα, φιλιά, χαιρετούρες, και δάκρυα στα μάγουλα και κιλιοειπωμένη ευχή "χώμα να πιάνεις και χρυσάφι να γίνεται". Αναστεναγμοί, αναφιλητά "Αχ ο ζωντανός ο χωρισμός παρηγοριά δεν έχει..."

Πάνε πολλά χρόνια από τότε. Ήταν το 1961. Ήταν η εποχή, που οι ορίζοντες της μετανάστευσης σάρωναν την Ελλάδα μας και κυρίως τα χωριά μας. Αποδημητικά κοπάδια οι άνθρωποι πήγαιναν για άλλους τόπους μακρινούς με προορισμούς με παραδείσιες προοπτικές.

Όλοι οι χωρισμοί είναι πικροί. Ο χωρισμός όμως στη γη των Μαστόρων έχει κάτι το ξεχωριστό. Χρόνια και χρόνια απ' τα παλιά μετά την Καθαρή Δευτέρα, οι μαστόροι ξεκινούσαν για

ξένα μέρη, είτε στη χώρα μας, είτε αλλού να χτίσουν σπίτια, γεφύρια, εκκλησιές να "καζαντίσουν" και να γυρίσουν αν γύριζαν-πίσω.

**ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ
ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΙ ΣΤΑ ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΑ**

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Έτσι την Τρίτη μετά την Καθαρή Δευτέρα από το Γοργοπόταμο (Τούρναβο) θάφευγε μια συντροφιά μαστόρων και κάτι άλλοι. Πέντε μαστοροι, τρεις νεαροί για το στρατό και δύο κορίτσια για την "Αυστραλία". Με ζώα θα πήγαιναν στην Πυρσόγιαννη, κι απ' εκεί μ' αυτοκίνητα για την Κόνιτσα. Άρπαξα κι εγώ την ευκαιρία, να πάω στην Πυρσόγιαννη -τότε κέντρο σχολικής τροφοδοσίας- να πάρω τρόφιμα για τα μαθητικά συσσίτια, κάτι βιβλία και κάτι δέματα του Ερυθρού Σταυρού για το Μονοτάξιο Δημοτικό Σχολείο Γοργοποτάμου. Ευκαιρία που βρήκα κι εγώ!

Την Τρίτη του '61 μήνας Μάρτιος, ένα μουντό πρωινό ξεκινήσαμε. Τα χιόνια ήταν ακόμα στα γύρω βουνά και η νιόφερτη κρυμμένη άνοιξη αργούσε νάρθει, πάντα αργάει στα Μαστοροχώρια. Το κρύο ήταν διαπεραστικό. Κάπου κάπου κάτι τρελές αμυγδαλιές, τολμηρές κορομηλιές και απείθαρκες κρανιές είχαν αρχίσει ν' ανθίζουν και να ομορφαίνουν την γύρω ατμόσφαι-

ρα. Το πρώτο ξεπροβόδιμα, τα πρώτα σφιχταγκαλιάσματα, τα πρώτα δάκρυα και ευχές έγιναν στη θέση "Κεχριές" και μετά η θλιμμένη συντροφιά, δέκα ταξιδευόμενοι και πέντε γυναίκες, με τα ζώα ξεκινήσαμε για την Πυρσόγιαννη. Θλιμμένοι, σοβαροί κι αμίλητοι. Τα δύο νέα κορίτσια με άσπρα μαντήλια στο κεφάλι σκέπαζαν τις ολόξανθες πλεξούδες πούπεφταν κι αυτές λυπημένες στις πλάτες τους, οι πέντε κάπως ηλικιωμένες γυναίκες με σεμνότητα και ντυμένες με τις τοπικές Κονιτσιώτικες φορεσιές τους ζούσαν το πρόλογο του χωρισμού με τη θλίψη να ρυτιδώνει και να ωχραίνει τα πρόσωπά τους. Οι μαστόροι μαθημένοι σ' αυτά ολιγομίλητοι και σοβαροί, σκεπτικά ήταν και τα τρία νέα παιδιά που 'φευγαν για στρατιώτες. Ο δρόμος φαινόταν ατελείωτος και ο μουντός καιρός φαινόταν πως θ' ανοίξουν τα ουράνια. Περάσαμε από τη Βούρμπιανη και μετά από δύομιση ώρες μούλαρόδρομο από το χωριό μας φτάσαμε στην Πυρσόγιαννη στο σταματημένο σκονισμένο λεωφορείο της άγονης γραμμής. Την ώρα ακριβώς που ο εισπράκτορας, σκαρφαλωμένος στην οροφή του λεωφορείου φώναζε: "άλλος πράγματα για Κόνιτσα". Το λεωφορείο, ένα εικοσιπενσάρι, παλιού τύπου, θάπαιρνε τις γυναίκες, τα κορί-

τσια και τους πιο γέροντες, οι άλλοι θάφευγαν με δυό φορτηγά με ξύλινες καρότσες μαζί με τις αποσκευές.

Η ώρα του αποχωρισμού έφθασε. Αναφιλητά πιναγμένα, αναθέματα για την πικρή ζωή, σφιχταγκαλιάσματα και δάκρυα. Ευχές και τελευταίες συμβουλές "να μας γραφ'ς" να ποδαίнес' και να ντύнес' καλά μη κρυώс" κ.ά. Μια πομπή ιεροτελεστίας, βουθή παράξενη, στο ξεπροβόδιμα. Άιντε πάμε; φύγαμε φώναξε ο εισπράκτορας του λεωφορείου. Βούλιαξε ο τόπος τα δάκρυα έφευγαν, ο πόνος ξεχειλίσε. Το Λεωφορείο έβαλε μπροστά. Στιγμή ιερή, γιομάτη θλίψη.

Άθελά μου στη μνήμη μου ήρθε ένας άλλος δικός μου αποχαιρετισμός, πριν 20 χρόνια στη διασταύρωση της δημοσίας του δρόμου Κόνιτσα. Δέμα-Γιάννενα, στην ΕΝΩΣΗ, όταν μικρός αποχαιρέτησα τον πατέρα μου, που 'φευγε για τη Θεσσαλονίκη, που ξανά δεν τον ξαναείδα, παρά μόνο στην γυαλιστερή νεκρική κάσα έπειτα από κάμποσα χρόνια...

Εκεί στα ξένα, οι ξένοι τρέφονταν με όνειρα και ελπίδες, καθώς λέει κάπου ο (Αισχύλος "Άγαμέμνων" Μ' όνειρα κι ελπίδες πάντα τρέφονται όλοι οι άνθρωποι).

Εκεί στην ώρα τ' αποχαιρετισμού εκτός από μένα και μερικούς άλλους,

που κοίταζαν το δράμα, ήταν και δύο οργανοπαίχτες, που πάνω στα χαλάσματα χαιρετούσαν κι αυτοί το λεωφορείο που 'φευγε και σιγομουρμούριζαν· μεθαύριο την Πασχαλιά θα το κελαϊδήσουμε "Ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο...". Δίπλα μας ένας μουστακαλής κωροφύλακας ανέκφραστος -σήμα κατατεθέν της πειθαρχημένης μας διαβίωσης (καθώς γράφει κι ο Χρ. Τσιγκούλης στα Καντισιώτικα). Το λεωφορείο έφυγε. Μαντήλια και μπασιτούνια αποχαιρετούσαν μέχρι τη στροφή, που γλήγορα χάθηκε... "ελάτε πάμε είπα στις γυναίκες". Πρέπει να φορτώσουμε τα πράγματα από το Σχολείο. Ξεκινήσαμε σιωπηλοί, βουβοί, φορτώσαμε τα τρόφιμα και τα δέματα και χωρίς πολλές κουβέντες πήραμε το δρόμο για το Τούρναβο. Σιωπηλοί πάντα με κλωνάρια κρανιάς στο χέρι -νάσαι πάντα γεροί σαν την κρανιά- οι ταξιδευόμενοι και με την ευχή νάχουν υγεία εκεί στα ξένα και καλό αντάμωμα, φθάσαμε έξω από τη Βούρμπιανη στο Ξωκλήσι του Αν-Δημήτρη, ανάψαμε το καντήλι κι ευχή στον Αγιο Δημήτριο ήταν: Αν- Δημήτρη μου σύ που 'σαι πάντα γενναίος και καλός να τους προστατεύεις...

Επιστρέψαμε στο χωριό. Κι η ζωή συνεχίζεται...

Τα σχολειάρουδια με περίμεναν στην αυλή παίζοντας που 'χε αργήσει

ο "κύριος" και χαρούμενα που θα 'παιρναν τα βιβλία και τα δέματα.

Όπως είπα και παραπάνω έχω δει και ζήσει πολλούς αποχαιρετισμούς για την μικρή και μεγάλη ξενιτειά, αλλά αυτός εδώ ο αποχωρισμός, πάνω στα Μαστοροχώρια, ήταν και είναι μια ιεροτελεσσία βουβή ένας πραγματικός πόνος.

Όσο περνάει ο καιρός, μια ακατανίκητη δύναμη με ωθεί να εξιστορώ το παρελθόν, που 'ζησα νεαρός δάσκαλος στη γη των Μαστοροχωρίων, 'κείνο το σφικτοαγκάλιασμα, τα κλάματα, και τις ευχές για γλήγορο γύρισμα, εξιστορώ το παρελθόν σαν μονόλογο σε ήχο πλάγιο τέταρτο, για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νεότεροι, για όλα εκείνα τα περασμένα των αλλοτινών καιρών τα ζυμωμένα με τα συστατικά της γκρίζας πέτρας των Μαστοροχωρίων και των βουνών τους. Όλα αυτά είναι σαν ένας ήχος μακρινός σαν ένας ήχος μυθικός.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΙΧ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

1. Αποχαιρετισμός: Ο τελευταίος χαιρετισμός πριν από την αναχώρηση, ξεπροβοδίζω Κάποιον την στιγμή της αναχώρησής του.

2. Αποχωρισμός: αποχωρίζομαι, σπερούμαι, απομακρύνομαι από κάτι, κάποιον με τον οποίον συνδέομαι στενά π.χ, δεν μου κάνει καρδιά ν'αποχωριστώ τους δικούς μου και να ξενιτευτώ. (Λεξικό Γ. ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗ).

**ΔΥΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ BIODIESEL
ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΑΕ**
(Αναδημοσίευση από το περιοδικό του Πανελληνίου
Συλλόγου Χημ. Μηχανικών)

Η "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ", που δραστηριοποιείται στο χώρο των μηχανολογικών εγκαταστάσεων, ολοκλήρωσε εντός του 2005 την κατασκευή και ανέγερση όλου του μηχανολογικού εξοπλισμού του πρώτου εργοστασίου BIODIESEL στην Ελλάδα, στη ΒΙ.ΠΕ. Κιλκίς, για λογαριασμό της εταιρίας ΕΛ.ΒΥ. Κατά τη διάρκεια του 2006, η εταιρία βρίσκεται στη φάση αποπεράτωσης της μεγαλύτερης παραγωγικής μονάδας BIODIESEL, με έδρα τη Β' ΒΙ.ΠΕ Βόλου και για λογαριασμό της "ΕΛΙΝ ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΑ ΑΕ".

Η εταιρία "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΑΕ" ανέλαβε να κατασκευάσει και να εγκαταστήσει και στα δύο έργα, τις εγκαταστάσεις αποθήκευσης (δεξαμενές από Carbon Steel και Inox), τα δοχεία διεργασιών παραγωγής, καθώς και την κατασκευή και εγκατάσταση των απαραίτητων μεταλλικών σωληνώσεων και μηχανημάτων.

Με χρήση 100% Κραμβελαίου (RSOIL) η Ελληνικά βιοκαύσιμα Α.Ε. κινεί τα λεωφορεία στην Ιταλία.

Νέες μεγάλες διεθνείς συμφωνίες για την απορρόφηση κραμβελαίου

(RSOIL), έκλεισε η εταιρία ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΑ ενώ παράλληλα, στην Ελλάδα, μεγάλη ήταν η ανταπόκριση των αγροτών της περιοχής της Θεσσαλίας, στην πρόσκληση που απηύθυνε μέσω του Τύπου για την καλλιέργεια ελαιοκράμβης, προκειμένου να καλύψει τις ολοένα και μεγαλύτερες ανάγκες που δημιουργούνται.

Ήδη η ζήτηση του ελαίου της ελαιοκράμβης (RSOIL) σε ολόκληρη την Ευρώπη διαρκώς αυξάνεται και η εταιρεία ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΑ διευρύνει συνεχώς το πελατολόγιό της διεθνώς.

Στο πλαίσιο αυτό έκλεισε συμφωνία με την Ιταλική εταιρεία Green Quality, η οποία θα χρησιμοποιήσει το έλαιο και τη διεθνή πατέντα της ελληνικής εταιρείας, αρχικά για την κίνηση των αστικών λεωφορείων στη Φλωρεντία, καταργώντας το πετρέλαιο ενώ στη συνέχεια θα επεκταθεί και σε άλλες πόλεις της Ιταλίας.

Αξίζει να αναφερθεί ότι ήδη η τεχνολογία που έχει αναπτύξει η ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΑ χρησιμοποιείται και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες μεταξύ των οποίων η Γερμανία, το Βέλγιο και

η Αυστρία.

Επισημαίνεται ότι, παρόλα αυτά, στη χώρα μας, το RSOIL (έλαιο της ελαιοκράμβης), δεν έχει ακόμα χαρακτηριστεί από την ελληνική πολιτεία, ως καύσιμο, είτε για κίνηση είτε για θέρμανση, πράγμα το οποίο αφήνει την εθνική οικονομία και βέβαια τον ίδιο τον έλληνα πολίτη, ανυπεράσπιστους στην επίθεση των ανατιμήσεων των πετρελαιοειδών, οι οποίες έχουν βάλει φωτιά στην τσέπη της ελληνικής οικογένειας. Εντύπωση δε προκαλεί το γεγονός ότι, αδιάφορη αφήνουν την ελληνική πολιτεία και άλλες ευεργετικές συνέπειες που θα έχει η ευρεία καλλιέργεια της ελαιοκράμβης όπως οι νέες θέσεις εργασίας, η ανάπτυξη της γεωργίας με νέα προσιθέμενη αξία, η μείωση του εμπορικού ελλείμματος κλπ.

Η εταιρεία με δική της πρωτοβουλία και δικές της ενέργειες, προώθησε την νέα καλλιέργεια χωρίς την υποστήριξη των κρατικών φορέων, αφού τα αρμόδια υπουργεία Ανάπτυξης, Γεωργίας και Οικονομικών, "κόλλησαν" για πολ-

λοστή φορά τον τελευταίο χρόνο στο "βάλτο" της γραφειοκρατίας.

Και όλα αυτά ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση κίνησε την προδικαστική διαδικασία παραπομπής της χώρας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τη μη τήρηση, από την πλευρά του Ελληνικού κράτους, της κοινοτικής Οδηγίας αλλά και μέρους της ισχύουσας νομοθεσίας, για τους τομείς του περιβάλλοντος και των βιοκαυσίμων.

Η εταιρεία ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΑ με την προώθηση της καλλιέργειας ελαιοκράμβης δίνει σημαντική διέξοδο στα προβλήματα του έλληνα αγρότη, εξασφαλίζοντας του υψηλές αποδόσεις και εγγυημένη απορρόφηση, αφού πιλοτικά προγράμματα σε όλη την Ελλάδα απέδειξαν ότι η ελαιοκράμβη μπορεί να καλλιεργηθεί στην χώρα μας και μάλιστα με πολύ καλές αποδόσεις ακόμα και σε ξερικά χωράφια.

Σ.Σ. Το δημοσίευμα αυτό καθώς και το προηγούμενο άρθρο του κ. Λυμπερόπουλου στο τευχ. 129 ας τα μελετήσουν οι αγρότες μας.

Η 17η Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η στο Καταφύγιο του Σμόλικα

Στις 9-10 Σεπτέμβρη πραγματοποιήθηκε η συνάντηση των Ορειβ. Συλλόγων Δυτικής Ελλάδας και Ηπείρου στο Ορειβατικό καταφύγιο του Σμόλικα (υψ. 1750 μ.).

Τη διοργάνωση της συνάντησης ανέλαβε ο Ορειβ. Σύλλογος της Κόνιτσας με τη σύμπραξη του Πολιτισ. Συλλόγου Παλαιοσελλίου.

Συμμετείχαν με πολλά μέλη τους οι Σύλλογοι: Ιωαννίνων, Αγρινίου, Άρτας, Πρέβεζας, Μεσολογγίου, Ναυπάκτου, Βρυσοχωρίου, Παπίγκου κ.ά.

Κάτω από το νεόχτιστο καταφύγιο του Σμόλικα, στα παλιοσελίτικα λειβάδια το απόγευμα του Σαββάτου έφτασαν ομάδες, ομάδες τα μέλη των Συλλόγων με αυτοκίνητα. Έστησαν τις σκηνές τους και μέσα σε φιλική ατμόσφαιρα αντάμωσαν παλιοί και νέοι γνώριμοι.

Ο Ορειβ. Σύλλογος Κόνιτσας είχε φροντίσει για όλα. Φωτισμός με γεννήτρια, πρόχειρες τουαλέτες, τσίπουρο, λουκούμι και με ανοιχτή αγκαλιά υποδέχτηκε τους συναδέλφους περιπατητές των βουνών.

Ο συνταξιούχος μάγειρας Μήτσος Καραφέρης από το Παλαιοσέλλι ετοίμασε το φαγητό (κοτόπουλο με κριθαράκι) προσφέροντας ένα νοσιμότατο δείπνο.

Επιπλέον ο υπεύθυνος του καταφυ-

γίου του Σμόλικα, Χρήστος Στρατηγόπουλος με το βοηθό του ενίσχυσε την ατμόσφαιρα με τη γαργαλιστική μυρωδιά από τα νόστιμα σουβλάκια και εξυπηρέτησε στο καταφύγιο περί τα 30 άτομα για ύπνο.

Ακολούθησε υπαίθριο γλέντι με την αυτοσχέδια ορχήστρα, παίζοντας και τραγουδώντας ως τις 11 οπότε οι συγκεντρωθέντες ορειβάτες αποσύρθηκαν στις σκηνές για έναν αναπαυτικό ύπνο ανάμεσα στους κορμούς των πεύκων.

Την Κυριακή (10/9) παίρνοντας το ρόφημα (τσάι του βουνού) που είχε έτοιμο ο μάγειρας, ένας ένας οι ορειβάτες ξεκίνησαν για την προγραμματισμένη πορεία προς τη Δρακόλιμνη του Σμόλικα. Το μονοπάτι καλοσημαδεμένο τους οδήγησε μετά από μιάμιση ώρα στη λίμνη απ' όπου αρκετοί ανέβηκαν και στην κορυφή του Σμόλικα (υψ. 2637 μ.) που είναι το δεύτερο, σε ύψος, βουνό της πατρίδας μας.

Άλλοι για πρώτη κι άλλοι για πολλοστή φορά θαύμασαν τις δασωμένες πλαγιές και την απέραντη θέα στη διάρκεια της διαδρομής και χάρηκαν ακόμα κι ένα μπάνιο στα κρύα νερά της μυθικής Δρακόλιμνης.

Το μεσημέρι ο Πολιτισ. Σύλλογος Παλαιοσελλίου είχε έτοιμη την καθιερωμένη σε τέτοιες εκδηλώσεις φασο-

λάδα στο προαύλιο της εκκλησίας του χωριού.

Μόλις συγκεντρώθηκαν οι κατερχόμενοι από τις βουνοκορφές ορειβάτες 1,30 το μεσημέρι, εκεί έγινε η τελετή της απονομής ενθυμίων, επάθλων σε αντιπροσωπεΐες και άτομα Συλλόγων με τις ανάλογες προσφωνήσεις.

Είναι καθιερωμένο σε τέτοιες εκδηλώσεις να προσφέρεται από το διοργανωτή Σύλλογο ένα δώρο-ενθύμιο στον αρχαιότερο Ορειβάτη και στον πιο μικρό.

Αυτά ήταν:

- Ένα CD με δημοτικά τραγούδια του τόπου μας (Κόνιτσας).
- Ένα βιβλίο του κου Τουφίδη.
- Ένα σήμα του Συλλόγου μας.

Στους κάτωθι:

1. Αντιπρόεδρο Ομοσπονδίας κ. Σταμάτη Σταματίου.
 2. Γραμματέα Περιφέρειας Κεντρικής & Δυτικής Μακεδονίας κ. Νίκο Ζιώρα.
 3. Το ζεύγος Ζολώτα.
 4. Τον κ. Κ. Μπαρμπούτη
 5. Τον κ. Γ. Νικολαΐδη
 6. Τον κ. Αν. Μαστοράκη
 7. Τον μεγαλύτερο ορειβάτη Στ. Τέσια
 8. Την μικρότερη ορειβάτη Αγγελική Εξάρκου.
 9. Τον πολυπληθέστερο Σύλλογο.
- Επίσης ο Σύλλογος Παλαιοσελίου έδωσε από ένα αναμνηστικό σε όλους τους Συλλόγους.

Πριν από τους χαιρετισμούς και την ανταλλαγή δώρων απευθύνθηκε στους συγκεντρωμένους ο Πρόεδρος του Ορειβ. Συλλόγου Κόνιτσας Βαγγέλης Ευαγγελίδης λέγοντας τα εξής:

“Αγαπητοί φίλοι και φίλες ορειβάτες ο Ε.Ο.Σ. Κόνιτσας σας καλωσορίζει στην 17η Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η.

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Συλλόγους που τιμήσανε με την παρουσία τους τόσο την χθεσινή συγκέντρωση στο καταφύγιο του Σμόλικα, όσο δε και σήμερα εδώ στο όμορφο Παλαιοσέλι, όπου ο Πολιτιστικός Σύλλογος “Η Αγία Παρασκευή” είναι συνδιοργανωτής των εκδηλώσεων και σήμερα μας φιλοξενεί.

Επίσης ευχαριστούμε τον Σύλλογο Γρεβενών που μας τίμησε και για πρώτη φορά συμμετέχει στην Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί τους βετεράνους της ορειβασίας Γ. Νικολαΐδη, Κ. Μπάρμπα και Αντ. Μαστοράκη οι οποίοι με την όποια ιδιότητα κατείχαν ή και κατέχουν τώρα, συνεχίζουν να είναι στυλοβάτες του ορειβατικού πνεύματος.

- Τον εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας κ. Στ. Σταματίου

- Τον Γραμματέα της Περιφέρειας Κεντροδυτικής Μακεδονίας κ. Ν. Ζιώρα

- Το ζεύγος Ζολώτα οι οποίοι με την παρουσία τους λαμπρύνουν τις εκδηλώσεις μας.

Επίσης ευχαριστούμε θερμά:

- Τους κ.κ. Γεώργιο Κήττα και Κων/νο Λάκκα οι οποίοι μας δώρισαν μέρος από την τροφοδοσία καθώς και τον κ. Πορφυρίου Ευαγ. που μας δάνεισε τη γεννήτρια που χρησιμοποιήσαμε στο βουνό.

- Τέλος ευχαριστούμε θερμότητα την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων και ιδιαίτερα το Νομάρχη για την αμέριστη βοήθεια τόσο την οικονομική όσο και την επιδιόρθωση του δρόμου προς το καταφύγιο με μηχανήματα της Νομαρχίας και τον ακούραστο χειριστή κ. Ηρακλή.

Απευθυνθήκαμε στο Δήμο Κόνιτσας όπου και ανήκουμε για την όποια βοήθειά του. Δυστυχώς μας αγνόησε παντελώς. Λυπούμαστε βαθύτατα. Ας είναι καλά. Εμείς οι ορειβάτες κοιτάζουμε πάντα τις κορυφές και όχι τις παρυφές.

Ως πρόεδρος του ορειβατικού Συλλόγου θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τους συνεργάτες μου Α. Μυλωνά αντιπρόεδρο, Γ. Νούτσο γραμματέα, Γ. Λαζογιάννη ταμία και τον Χ. Ντάφλη μέλος οι οποίοι έδωσαν την ψυχή τους για να πραγματοποιηθεί αυτή η εκδήλωση, καθώς και την Μαρία Παπακώστα για τις προσκλήσεις και τα πανώ.

- Ευχαριστώ θερμά τον υιόν Λαζογιάννη, τον Δημήτρη, ο οποίος ήταν το

Α και το Ω τόσο στον τεχνικό όσο και στον καλλιτεχνικό τομέα των εκδηλώσεων. Τους “καλλιτέχνες” τις ορειβασίας, τον ακούραστο Δημήτρη Ξαξίρη με την φλογέρα του, τον δεξιοτέχνη Πανταζή Τουφίδη με το ακορντεόν και τον άφθαστο πρόεδρο των Ιωαννίνων Γ. Μακρίδη με το τουμπερλέκι του που όλη τη νύχτα μας διασκέδασαν.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πολιτιστικό Σύλλογο Παλαιοσελίου και τον Πρόεδρό του κ. Ευθ. Ραμπουλο για την αμέριστη συνεργασία του.

Έτσι έληξε η διήμερη Ορειβ. συνάντηση αφήνοντας τις καλύτερες εντυπώσεις σε όλους και δίνοντας ζωντάνια στο Παλαιοσέλλι αυτόν τον καιρό που ο πληθυσμός των χωριών ελαττώνεται γιατί οι καλοκαιρινοί επισκέπτες έχουν αναχωρήσει για τις πόλεις.

Όσο για μας τους φίλους της Ορειβασίας θα συναντηθούμε και πάλι στη χειμερινή Σ.Ο.Σ.Δ.Ε.Η που θα πραγματοποιηθεί το Μάρτη στην Άρτα.

Σ.Τ.

Σημείωση: Το καταφύγιο του Σμόλικα λειτουργεί όλες τις εποχές του χρόνου με πλήρη εξυπηρέτηση των επισκεπτών.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στον υπεύθυνο Χρ. Στρατηγόπουλο.

Τηλ. - Fax. 26550 24993

Κιν. 6946670565

Σεπτέμβριος

2006

Ορειβατική Συνάντηση στο

Σμόλικα

«Ψόφια κι ανάκατα από έναν
τσαγκάρη από την Καστάνιανη Κόνιτσα»

του Ανδρέα Παπαχρήστου
Εκδόσεις Στέφανος Δ. Βασιλόπουλος
Αθήνα 2006

Ο αγαπητός Ανδρέας Παπαχρήστος πολύ γνωστός στη μικρή κοινωνία που ζούμε από τότε που οριστικά αποφάσισε να παραμείνει στην Κόνιτσα, όταν υπέγραψε το συμβόλαιο αγοράς του οικοπέδου.

Διακρίνεται για την ευγένεια, τη σοβαρότητα, την εντιμότητα, την εργατικότητα, μειλίσιος, ο λόγος του, “άλατι ηρητημένος”, το ενδιαφέρον του για τα κοινά.

Παρουσιάζεται σήμερα με το βιβλίο του αυτό να δείξει τον αδαμάντινο χαρακτήρα του, που παρά τις μπόρες που πέρασε και τα αλλεπάλληλα χτυπήματα που δέχτηκε στη ζωή του, την φτώχεια, την πείνα, αδιαφορία και “άμπωγμα”, από τους συνανθρώπους, εκείνος χάριν στην επιμονή, υπομονή, ανεξικακία και χάριν στην ηθική και οικονομική ενίσχυση λίγων εκλεκτών φίλων του και χάριν όλων των ανωτέρω προσόντων του, κατόρθωσε να

βγει νικητής “διήλθε διά πυρός και ύδατος και εξήλθεν εις αναψυχήν”.

Όλα τα γεγονότα, προσωπικά, οικογενειακά, κοινωνικά κ.λ. που τον άγγιξαν από την ώρα που κατάλαβε τον κόσμο μέχρι σήμερα, με “πολιάν” την κάρραν, όπως τα θυμάται και όπως τα έχει καταγράψει στα ημερολόγιά του, μας τα παρουσιάζει. Όπως τα δένδρα, το φθινόπωρο, ρίχνουν κάτω στη γη τους ώριμους καρπούς τους, όχι για να καθούν, αλλά για να φυτρώσουν και να μείνουν αθάνατα. Αύριο θα είναι χρήσιμα στην Ιστορία.

Οι καρποί αυτοί ευχάριστα τρώγονται, συγγνώμη, οι σκέψεις του Ανδρέα Παπαχρήστου, συναρπάζουν, ο αναγνώστης έτσι και πιάσει στα χέρια του το βιβλίο τούτο, λαίμαργα θα το ξεκοκκαλίσει.

Περιμένουμε κι άλλα, παράλληλα με τα έργα των χειρών σου που συνεχίζεις να δημιουργείς, να μας προσφέρεις και έργα της διανοίας σου μην κυπιάς τον χρονοδείκτη, ούτε τις “επικές”. Και έχε υπ’ όψιν σου ότι τα καρποφόρα δένδρα, όσο γηράζουν τόσο οι καρποί τους γίνονται γλυκύτεροι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΑΛΑΙΟΣΕΛΛΙΟΥ

του ΗΛΙΑ ΑΝΔΡΕΟΥ

Με την αριθμό 496/ 15-9-2006 απόφαση της Νομαρχιακής Επιτροπής Προγραμματισμού, Εκτέλεσης Έργων, Εκπόνησης Μελετών και Προμηθειών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, εγκρίθηκε το πρακτικό της Επιτροπής Δημοπρασίας με διαγωνισμό μεταξύ περιορισμένου αριθμού εργοληπτικών επιχειρήσεων για την ανάδειξη αναδόχου εκτέλεσης του έργου "Αποκατάσταση Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής Παλαιοσελλίου Κόνιτσας" προϋπολογισμού 200.000, 00 .

Κατά την προ των εκλογών της 15ης Οκτωβρίου 2006 περίοδο, από αντιπολιτευτική διάθεση ειπώθηκε πως η ανωτέρω απόφαση αποτελούσε απ' ευθείας ανάθεση, κάτι το οποίο είναι αναληθές. Απλά η δημοπρασία έγινε μεταξύ περιορισμένου αριθμού εργοληπτικών επιχειρήσεων λόγω της ειδικής φύσης του έργου και πολύ περισσότερο λόγω της επικινδυνότητας.

Γεγονός είναι πως με την συγκεκριμένη απόφαση έκλεισε ένας δεκαετής κύκλος προσπαθειών διάσωσης του Ιερού αυτού Ναού. Χρησιμοποιώ τον όρο διάσωση και όχι τον όρο αποκατάσταση που εμφανίζεται στις μελέτες, γιατί ο Ναός δεν παρουσιάζει απλώς κάποιες χρόνιες κτιριακές ζημιές που χρήζουν αποκατάστασης, τουναντίον κινδυνεύει με πιθανή κατάρρευση εάν συνεχίσει με αυτήν την κλίση ή εξ αιτίας ενός βίαιου φυσικού γεγονότος, όπως σεισμού.

Είναι γνωστό πως ο Ιερός αυτός Ναός λόγω προβληματικής θεμελίωσης της νοτιοανατολικής γωνίας του παρουσιάζει έντονη κλίση, εξήντα εκατοστά απόκλιση από την κατακόρυφο, κάτι ανάλογο με το κεκλιμένο κωδωνοστάσιο της Πίζας.

Στην προ του 1940 εποχή έγιναν οι πρώτες νύξεις για επέμβαση και αντιμετώπιση του προβλήματος. Ο τότε εμπειροτέχνης εργολάβος εγκαταστημένος στο Αργίτιο, Ηλίας Παππάς αδελφός της γιαγιάς μου Χαρίκλειας Μαλάμη έκανε λόγο για αντιστήριξη του Ιερού Ναού με αντιρρίδες, πρόταση η οποία δεν υλοποιήθηκε ποτέ.

Το πρόβλημα απασχόλησε το τελευταίο και ιστορικό προ του Καποδίστρια Κοινοτικό Συμβούλιο στο οποίο μετείχα ως κοινοτικός σύμβουλος. Ομιλώ για ιστορι-

κό συμβούλιο ότι γιατί ήταν το τελευταίο πριν την κατάργηση της κοινότητας, αλλά γιατί εγκατέλειψε την μέχρι τότε παγιωμένη αντίληψη διαχείρισης των κοινοτικών υποθέσεων και θέλησε να προσδώσει στο χωριό μας αναπτυξιακή πνοή. Έτσι από την δράση εκείνου του Κοινοτικού Συμβουλίου προέκυψε ο νέος ξενώνας, το ορειβατικό καταφύγιο, η ανακατασκευή της στέγης του Ναού της Αγίας Παρασκευής, η αξιοποίηση του κληροδοτήματος του Χρήστου Πούχα με την ανέγερση στο οικοπέδο στο Ρετζίκι της Θεσσαλονίκης πολυτελούς μεζονέτας, η σήμανση του ορειβατικού μονοπατιού Παλαιοσέλλι- Κορυφή Σμόλικα, η αξιοποίηση του προϋπάρχοντος κοινοτικού ξενώνα και πολλά άλλα μικρά έργα ανάπτυξης του οικισμού. Προσωπικό μου χρέος είναι να μνημονεύσω την καθοριστική σε όλα αυτά συμβολή του τότε Νομάρχη Ιωαννίνων και καλού μου φίλου Νικολάου Ζαρμπαλά.

Δικαιολογημένα θέτω στον εαυτό μου το ερώτημα και καλώ και τους συγχωριανούς μου να διερωτηθούν, τι το σπουδαίο, τι το αναπτυξιακό, έγινε στα οκτώ χρόνια του Καποδιστριακού Δήμου στο Παλαιοσέλλι. Κλείνω αυτήν την παρένθεση με την ευχή όπως ο Δήμος Κόνιτσας από τούδε και στο εξής παύσει να είναι Δημοκεντρικός και να ενδιαφερθεί για την περιφέρεια δηλαδή τα χωριά με έργα αναπτυξιακής διάστασης όπου αυτό είναι πρόσφορο.

Θα ήταν αδιανόητο ένα τέτοιο δημιουργικό Κοινοτικό Συμβούλιο να μην επιδείξει ενδιαφέρον για το πρόβλημα του Ιερού Ναού της Αγίας Παρασκευής, μοναδικού μνημείου που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας και ότι απόμεινε από το πάλοι ποτέ κραταιό Παλαιοσέλλι μετά το κάψιμό του από τους Ναζί κατακτητές τον Νοέμβριο του 1943.

Ένα τροχαίο συμβάν συνέδεσε με φίλια τον τότε Πρόεδρο της Κοινότητας Γεώργιο Τζίμα με τον Αρχιτέκτονα - Μηχανολόγο Θεοχάρη Φλίντρα για τον οποίο είμαι πάντα υποχρεωμένος να ομολογώ την καλοσύνη του, τα οράματά του για μια καλύτερη και δικαιότερη κοινωνία, την ευθύτητα και γλυκύτητα του χαρακτήρα του τέλος ομολογώ το σπουδαιότερο προτέρημά του την ανιδιοτέλεια.

Θυμάμαι ακόμη εκείνο το απόγευμα, μάλλον ήταν Φθινόπωρο του 1996, που με το μικρό βαν αυτοκίνητό του πήγαμε στο χωριό και έκανε τις αναγκαίες μετρήσεις προκειμένου να συντάξει την μελέτη την οποία στο εξώφυλλο καταγράφει ως "Μελέτη αποκατάστασης του Ιερού Ναού Αγίας Παρασκευής στο Παλαιοσέλλι Κόνιτσας". Για την όντως άρτια και ολοκληρωμένη μελέτη του δεν έλαβε ούτε

μια δραχμή.

Η μελέτη κατατέθηκε στην επιτροπή παρακολούθησης του 1ου Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος της Επαρχίας Κόνιτσας και έτυχε χρηματοδότησης εξήντα τριών {63.000.000} εκατομμυρίων δραχμών.

Παράλληλα από το Τμήμα Γεωλογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών συντάχθηκε κατ' εντολή του Υπουργείου Πολιτισμού γεωτεχνική- γεωλογική μελέτη η οποία στο πρώτο της μέρος αναφέρεται σε γενικά μορφολογικά δεδομένα του οικισμού αλλά και της ευρύτερης περιοχής, χωρίς να επακολουθήσει ποτέ η σύνταξη του δεύτερου μέρους αυτής και το οποίο λογικά έπρεπε να αφορά την αντιμετώπιση του κυρίως προβλήματος της κλίσης του Ιερού Ναού.

Ως γνωστόν κάθε είδους επεμβάσεις σε μνημεία πρέπει να τύχουν της έγκρισης του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου του Υπουργείου Πολιτισμού.

Το Υπουργείο Πολιτισμού με τα αριθμό πρωτοκόλλου ΥΠΠΟ/ΔΑΒΜΜ/30047/1345/16 Νοεμβρίου 1998 και ΥΠΠΟ/ΔΑΒΜΜ/41086/1919 /

26 Οκτωβρίου 1999 έγγραφά της Δ/σης Αναστήλωσης Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων αντιμετώπισε με σκεπτικισμό την μελέτη του Θ. Φλίντρα, ζητώντας παράλληλα να υποβληθούν τεκμηριωμένες προτάσεις βελτίωσης της θεμελίωσης του ναού και εξυγίανσης του περιβάλλοντα χώρου του. Το Υπουργείο Πολιτισμού εν ολίγοις προέβαλλε τις αιτιάσεις, ότι δεν ήταν επιτρεπτή από τεχνική άποψη η έγκριση της αντιστήριξης του Ναού με αντιρρίδες, αν δεν προηγούνταν βελτίωση του υπεδάφους ή τουλάχιστον γνώση της στερεότητας του, γιατί πάντα υπήρχε ο κίνδυνος να υποχωρήσουν οι αντιρρίδες και να συμπαρασύρουν το όλο οικοδόμημα.

Μετά την ανωτέρω εξέλιξη, απευθυνθήκαμε στο Περιφερειακό Εργαστήριο της Περιφέρειας Ηπείρου το οποίο μετά από δύο γεωτρήσεις συνέταξε μελέτη της σύστασης του υπεδάφους περίις του ναού.

Πρέπει να επισημάνω πως στο χρονικό αυτό σημείο των προσπαθειών μας, εξεδήλωσε έντονο ενδιαφέρον και ο συμπατριώτης μας Υφυπουργός ΥΠΕΧΩΔΕ κ. Σταύρος Καλογιάννης μέσω του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών {ΙΓΜΕ}.

Μετά από παραστάσεις και δεκάδες επιστολές προς διάφορους φορείς που συντάχθηκαν εκ μέρους μου κατ' εντολή της Εκκλησιαστικής Επιτροπής την οποία συγκροτούσαν και συνεχίζουν να συγκροτούν Παλαιοσελλίτες ανεγνωρισμένου

ήθους και έμπρακτης αγάπης και ενδιαφέροντος για τον Ιερό Ναό, η όλη προσπάθεια κλίνει με το αριθμ. πρωτ. ΥΠΠΟ/ΔΑΒΜΜ/ 32466/968/8 Ιουνίου 2004 έγγραφο του Υπουργείου Πολιτισμού το οποίο χαρακτηριστικά αναφέρει "..... οι ενδιαφερόμενοι φορείς θα πρέπει να μεριμνήσουν ώστε να εκπονηθεί μελέτη από μελετητικό γραφείο με εμπειρία σε σημαντικά μνημεία λαμβάνοντας υπόψη τόσο τα αποτελέσματα των μέχρι σήμερα ερευνών, όσο και τις παρατηρήσεις της Δ/σης Αναστήλωσης Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων."

Μετά την απροθυμία μέλους της Επιτροπής Παρακολούθησης του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος της Επαρχίας Κόνιτσας {ΕΑΠΕΚ}, να εισηγηθεί όπως το ποσό των εξήντα τριών εκατομμυρίων χρησιμοποιηθεί για την σύνταξη νέας μελέτης που να ανταποκρίνεται στις επισημάνσεις του Υπουργείου Πολιτισμού, με την αιτιολογία πως το ποσό ήταν υπερβολικό για σύνταξη και μόνο μελέτης, η όλη υπόθεση τελματώνεται για περίπου ένα χρόνο.

Και ενώ φαινόταν πως η μοίρα του Ιερού Ναού της Αγίας Παρασκευής ήταν προδιαγεγραμμένη από την αρχική του θεμελίωση, εμφανίζεται ως από μηχανής θεός ο Αξίοτιμος Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Αλέξανδρος Κακριμάνης, ο οποίος από την αρχή της θητείας του είχε επιδείξει έντονο ενδιαφέρον για την τύχη του Ι. Ναού.

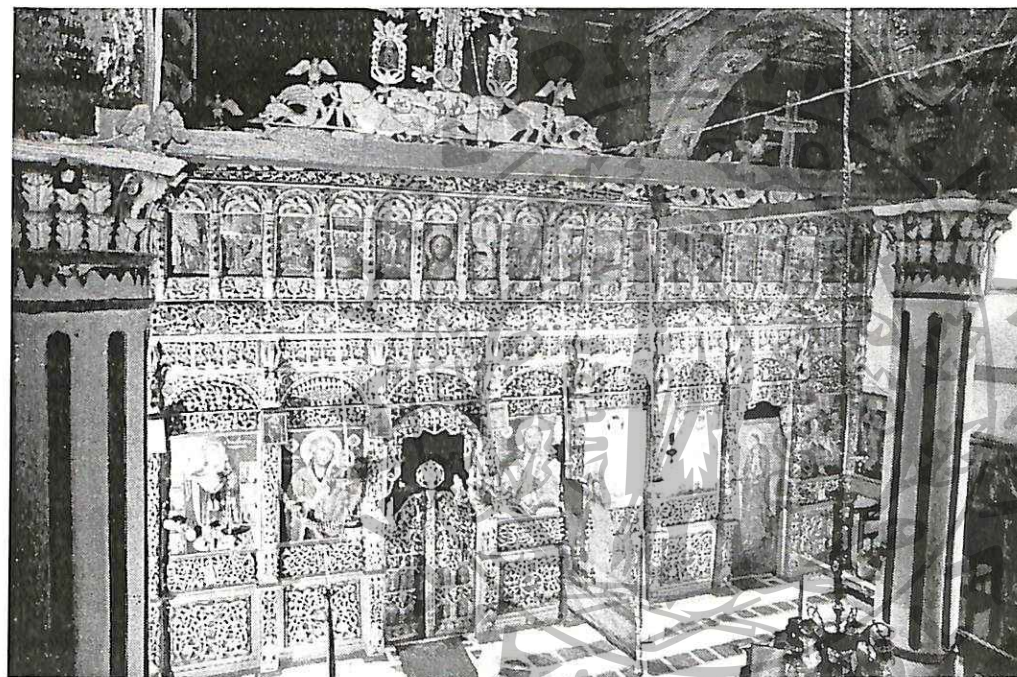
Πέραν του γεγονότος ότι τον ενέταξε στο πρόγραμμα της Βόρειας Πίνδου με προϋπολογισμό διακόσιες χιλιάδες (200.000,00) ευρώ, ανέλαβε να σηκώσει το βάρος των συνολικών ευθυνών και να αναπληρώσει το ελλειμματικό ενδιαφέρον των καθ' ύλην αρμοδίων παραγόντων Υπηρεσιακών και Εκκλησιαστικών.

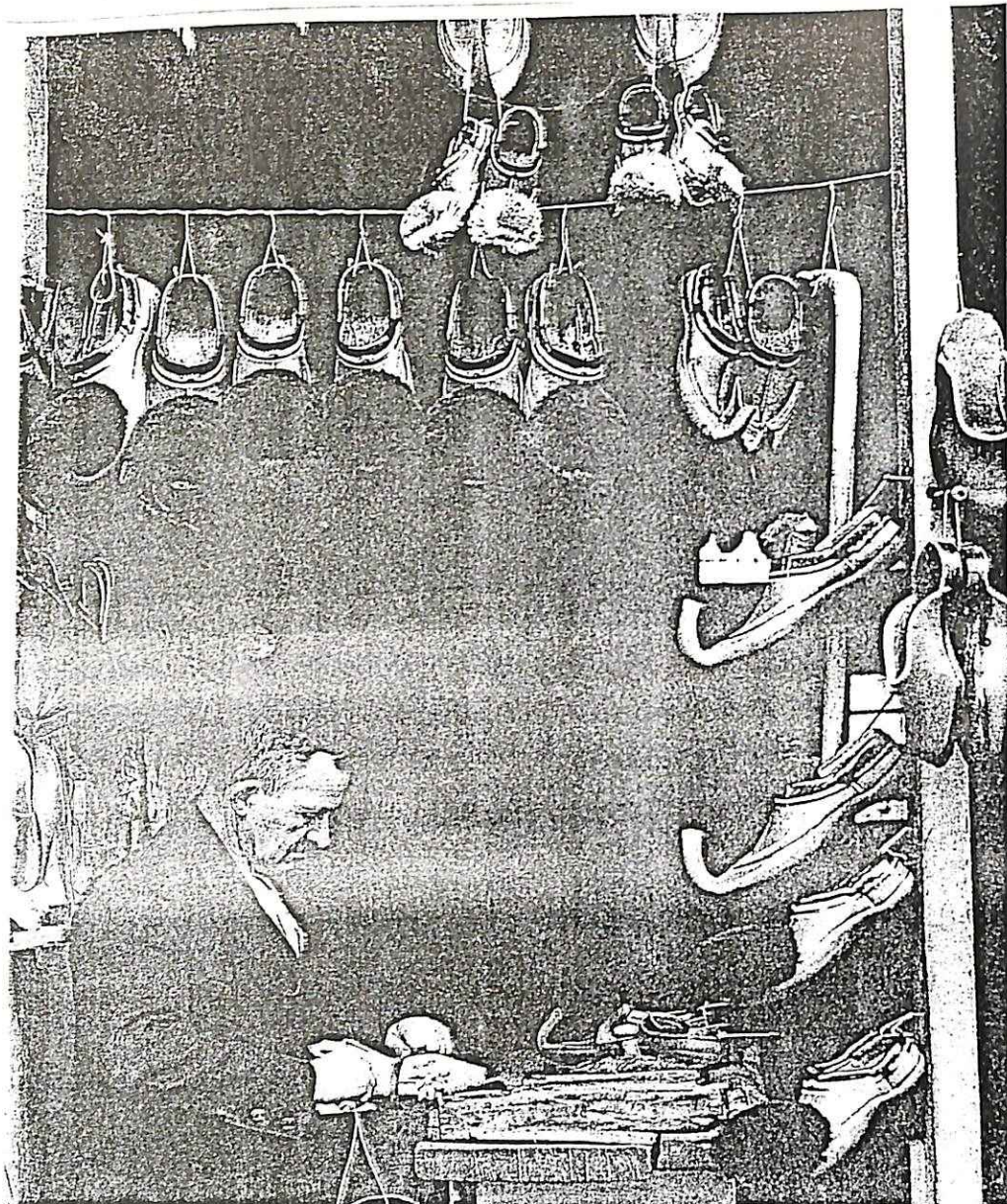
Όταν πολύ πρωί τον συναντούσα στην Νομαρχία, δισισθανόμουνα την αγωνία του για την οριστική λύση του προβλήματος, μια πρωτόγνωρη υπαρξιακή αγωνία θα έλεγα, η οποία σπάνια συναντάται σε Δημόσιο Άνδρα και ξεπερνούσε κατά πολύ την αγωνία και το ενδιαφέρον και του πλέον ένθερμου Παλαιοσελλίτη πατριώτη.

Ανέθεσε στον επί τεχνικών θεμάτων ειδικό σύμβουλο μηχανικό Τάσο Βασιλή και στον εξαιρετικό μηχανικό της Νομαρχίας Κώστα Μπότη την σύνταξη της σχετικής μελέτης. Θυμάμαι πως τον Οκτώβριο του 2005 ανεβήκαμε με τους δύο στο χωριό και έκαναν την πρώτη αυτοψία και τις απαραίτητες μετρήσεις. Η όλη διαδικασία κατά προτροπή του Νομάρχη ήταν προσανατολισμένη στη εξυγίανση και βελτίωση της θεμελίωσης του Ναού, πλην όμως έπρεπε να ευρεθεί και ο εργολήπτης με την ανάλογη εμπειρία.

Ως γνωστόν από τον διαγωνισμό της από 23-8-2006 δημοπρασίας για την ανάδειξη αναδόχου εκτέλεσης του έργου "Αποκατάσταση Ι.Ν Αγίας Παρασκευής Παλαιοσελλίου Κόνιτσας" μειοδότης αναδείχθηκε ο κ. Μιλτιάδης Κουμπής παλιό στέλεχος της "ΘΕΜΕΛΙΟΔΟΜΗΣ" αρκετά έμπειρος σε αντιμετώπιση προβλημάτων παρόμοιων με αυτό του Ιερού Ναού. Πιστεύουμε πως μετά την επέμβαση του κυρίου Κουμπή και την εξυγίανση του υπεδάφους και της θεμελίωσης του Ναού, την οποία τόσο επίμονα ζητούσε και μάλλον δικαιολογημένα το Υπουργείο Πολιτισμού πιστεύω πως θα προχωρήσουμε πάντα με την συμπαράσταση του Αξίοτιμου Νομάρχη στην εκτέλεση της μελέτης του κ Θεοκάρη Φλίνδρα με τις προβλεπόμενες αντιρρίδες, γιατί το πρόβλημα της κλίσης από την κατακόρυφο πάντα θα υφίσταται και θα εγκυμονεί κινδύνους.

Αποτύπωση το μικρό αυτό ιστορικό για ένα και μόνο λόγο. Οι μελλοντικές γενιές των Παλαιοσελλιτών πρέπει να γνωρίζουν ποιοι ωφέλησαν και ευεργέτησαν το χωριό μας. Η αποφασιστικότητα και το ενδιαφέρον του Νομάρχη Ιωαννίνων Αλέξανδρου Κακριμάνη για ότι μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας θα αποδειχθούν παράγοντες διάσωσης του Ιερού Ναού της Αγίας Παρασκευής Παλαιοσελλίου.

ΤΑ ΤΣΑΡΟΥΧΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΧΙΕΣ ΦΟΥΝΤΕΣ

ΤΣΑΡΟΥΧΑΔΕΣ ΔΙΣΤΡΑΤΟΥ (ΚΟΝΙΤΣΗΣ, ΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ)

ΕΤΟΣ: 1933

Α/Α	Ονοματεπώνυμο	
1.	Γούλας Γεώργιος	—
2.	Μάπας Ιωάννης	—
3.	Οικονόμου Τάκης Αθ.	—
4.	Παγανιάς Νικόλαος	—
5.	Παναγιώτου Αθανάσιος	—
6.	Παναγιώτου Νικόλαος	—
7.	Παπαδημητρίου Ιωάννης	—

Εντυπώσεις από την εκδήλωση στο Πάπιγκο
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Παρουσίαση του Βιβλίου “Μιχαήλ Αναγνωστόπουλου 46 Ανεκδοτες επιστολές 1871-1906” των: Ελένης Οδ. Σκούρτη, Ιωάννου Γ. Παπαϊωάννου και Εμμανουήλ Μιχ. Παπαμιχαήλ για τα 100 χρόνια από το θάνατό του.

Μορφές σαν τον εκ Παπίγκου φιλόνηρωπο και μεγάλο ευεργέτη της ανθρωπότητας Μιχαήλ Αναγνωστόπουλο, είναι λίγες, που κατά πολύ αραιά χρονικά διαστήματα εμφανίζονται στον κόσμο τούτο, πρέπει να παίρνουν τη θέση που τους ανήκει στην Ιστορία, ψηλά και να φαίνονται από παντού για να φωτίζουν τους πολλούς και καταταλαιπωρημένους πεζοπόρους.

“Ουδέ καίουσι λύχνον και τιθέασιν αυτόν υπό τον μόδιον, αλλ’ επί την λυχνίαν, και λάμπει πάσι τοις εν τη οικία” (Ματθ. Ε, 15). Είναι σταθεροί οδοδείκτες και αείφωτοι φάροι της ανθρωπότητας.

Έτσι πράττει τελευταία και το ομώνυμο Κληροδότημα της Εφορείας των Καλλινειων Σχολείων Παπίγκου και μάλιστα φέτος που συμπληρώνονται 100 χρόνια από το θάνατό του.

Στις 13 Αυγούστου 2006, ημέρα Κυριακή και ώρα 11 π.μ. και μετά από το

μνημόσυνο που ετελέσθη στον Ιερό Ναό των Ταξιαρχών, στην αίθουσα του παλαιού ιστορικού Σχολείου Μικρού Παπίγκου, έγινε η παρουσίαση του προσφάτως εκδοθέντος από το Κληροδότημα ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, βιβλίου με τον τίτλο:

“ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, 46 ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ, 1871-1906” των συγγραφέων: Ελένης Οδ. Σκούρτη, Ιωάννου Γ. Παπαϊωάννου και Εμμανουήλ Μιχ. Παπαμιχαήλ

Η εκδήλωση άρχισε με έναν σύντομο χαιρετισμό του Προέδρου της Κοινότητας Παπίγκου κι έπειτα ο Πρόεδρος του Κληροδοτήματος ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ κ. Κωνσταντίνος Διαμαντής, ασχολούμενος με τα κοινά από νεαράς ηλικίας, ακμαίος παρά το βάρος των 85 ετών καλοσώρισε, ως οικοδεσπότης, τους προσκεκλημένους και ανέπτυξε εν συντομία τη δράση του κληροδοτήματος της τελευταίας 4/ετίας.

Ακολούθησαν οι ομιλίες: της κ. Γλυκερίας Αθ. Χριστοδούλου, φιλολόγου-εκπαιδευτικού, με θέμα “εκδοτικές δραστηριότητες του Κληροδοτήματος με επίκεντρο τον Μιχαήλ Αναγνωστόπουλο και το Πάπιγκο”.

Του κ. Δημητρίου Απ. Γκέκν, ταξιάρχου ε.α., με θέμα "Η ζωή και το έργο του Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου".

Της κ. Ελένης Οδ. Σκούρτη, φιλολόγου-εκπαιδευτικού, με θέμα "Σκιαγράφηση του Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου μέσα από τις Επιστολές του".

Του κ. Ιωάννου Γ. Παπαϊωάννου τ. Συμβολαιογράφου, συγγραφέως και Γραμματέως του Κληροδοτήματος Μ.Α., με θέμα "Ο ευεργέτης, γενεαλογία και διαχρονικότητα" και τέλος, του κ. Εμμανουήλ Μικ. Παπαμιχαήλ, καθηγητού κλασικής φιλολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, με θέμα "Γλωσσική και φιλολογική πλευρά της έκδοσης".

Συντονιστής της εκδήλωσης ήταν ο Ανδρέας Αποστόλου, συν/χος δάσκαλος.

Στο τέλος απύθυνε χαιρετισμό εγκάρδιο και επαινετικό προς τα μέλη του Κληροδοτήματος Μ.Α. για την όλη δράση τους ο κ. Αντώνιος Φούσας, βουλευτής, ο μόνος εκ των πολιτικών που παρέστη στην εκδήλωση και αυτό είναι προς τιμήν του.

Επίσης απύθυνε χαιρετισμό και ο κ. Πρόεδρος της Ενώσεως Αποδήμων της Αμερικής, ο οποίος αυτόκλητος παρέστη και αυτό τον τιμά ιδιαίτερα, καταφανώς συγκινημένος που είδε να τιμάται ένας απόδημος φιλόανθρωπος

και μεγάλος ευεργέτης, τον οποίο στην Αμερική εξακολουθούν μέχρι σήμερα να τιμούν και να αναγνωρίζουν την προσφορά του προς τον πάσχοντα συνάνθρωπο.

Η αίθουσα ήταν κατάμεστη από προσκεκλημένους Παπιγκιώτες και φίλους του Παπίγκου, μάλιστα πολλοί παρακολουθούσαν απ' έξω, γι' αυτό, όπως πληροφορηθήκαμε πολύ σωστά, η Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος Μιχαήλ Αναγνωστόπουλου, αποφάσισε την ανέγερση κτηρίου, στο οποίο, εκτός από τη στέγαση της μεγάλης αξίας ατομικής Βιβλιοθήκης, τη λειτουργία Βιβλιοθήκης, καθώς και Βιβλιοθήκης Μπράϊν για τυφλά και κωφάλαλα παιδιά, θα υπάρχει και μεγάλη αίθουσα, (συνεδριακό κέντρο), και για παρόμοιες εκδηλώσεις, όπως η ανωτέρω.

Θερμά συγχαρητήρια στα μέλη του Κληροδοτήματος Μιχαήλ Αναγνωστόπουλου της Εφορείας Καλλινεΐων Σχολείων Παπίγκου, στους συγγραφείς του εν λόγω βιβλίου, δια τον πολύτιμο χρόνο που διέθεσαν και τον κόπο που κατέβαλαν για τη συγγραφή του, χωρίς αμοιβή, ιδιαίτερα δε στον κ. Εμμανουήλ Παπαμιχαήλ, καθηγητή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ο οποίος, καίτοι εκ Ρόδου καταγόμενος, εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ από την προσωπι-

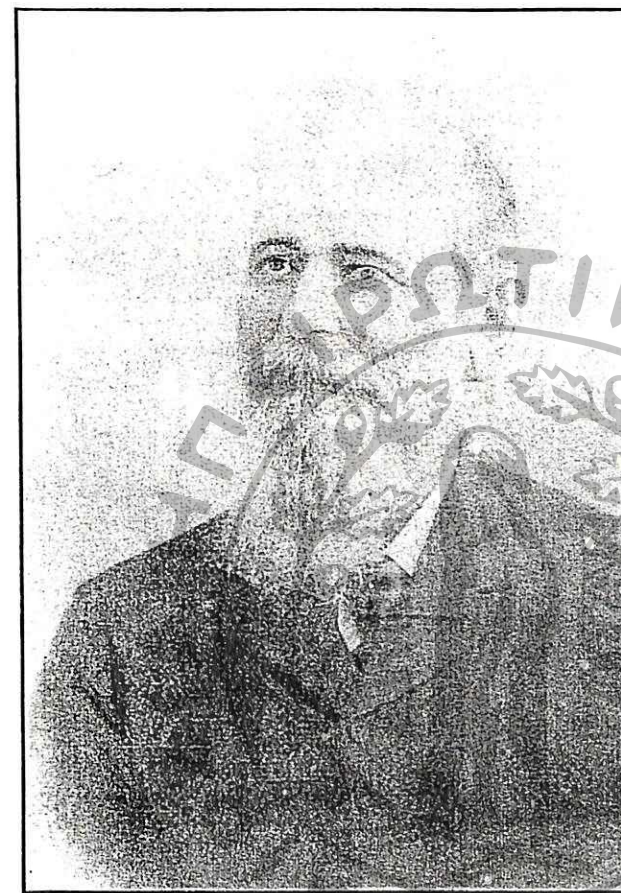
κόπτα του Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου που θέλησε μετά σπουδής να το επιμεληθεί.

Στον συντονιστή κ. Ανδρέα Αποστόλου, συν/χο δάσκαλο εκ Παπίγκου και μάλιστα από τη Μικρά Συνοικία, γείτονας του Μιχαήλ Αναγνωστοπούλου, ο οποίος τόσα άνετα συντόνισε την εκδήλωση. Τέλος θερμά συγχαρητήρια και σε όσους καθ' οιονδήποτε τρόπο συνέδραμαν στην επιτυχία της όλης

εκδήλωσης.

Με τις ενέργειες όλων των παραπάνω Παπιγκιωτών και μη, απεδείχθη ότι το Πάπιγκο μπορεί να προσφέρει στους επισκέπτες του, εκτός από τα υλικά αγαθά και δωρεάν την απόλαυση του ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και των πνευματικών αγαθών. Ανυπομονούμε να ιδούμε και άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις.

ΤΥΜΦΑΙΟΣ

Μιχαήλ Αναγνωστόπουλος

παγορεύουν. Ενοχλούνται, λέει, οι τουρίστες. Άσε που οι ντόπιοι πουλάνε κι οι ξένοι αγοράζουν και φτιάχνουν βίλες*. Ούτε να ιδούν ούτε ν' ακούσουν θέλουν για ζωντανά. Εκτός από φαϊ. Έτσι μένει όλος ο τόπος αβόσκητος, απερπάτητος ο λόγγος, χαμένο πάει το χορτάρι”.

Δηλαδή στο λιβάδι αυτό δεν θα περάσει η φιλομύτα η γίδα να κορφολογήσει. Δεν θα στρωθεί αργοπερπατώντας να βοσκήσει με το κεφάλι χαμηλά η προβατίνα. Ούτε αγελάδα θα μαζέψει χόρτα με τη μεγάλη και σκληρή της γλώσσα. Ούτε άλογο θ' ανασπώσει τα χείλη του κόβοντας με τα μεγάλα του δόντια αυτά που μαρτυρούν την ηλικία του - τα σκληρότερα των χόρτων. Δεν θα κυλισθεί γάιδαρος γκαρίζοντας δείχνοντας κι επιδεικνώντας.

Καθώς όλα τούτα χάθηκαν δεν υπάρχουν πλέον εκείνα τα θεάματα που προφανώς ενέπνευσαν τον εθνικό μας ποιητή, το Σολωμό, ν' αρχίσει το “Ελεύθεροι πολιορκημένοι” με το “έτσιπ’ ο έρωτας χορό με τον τρελλό Απρίλη”.

Ούτε φυσικά ο Καζαντζάκης θα είχε ακούσματα από της μοσχίδας το μουγγάνισμα στο λιβάδι, δεν θα περιέγραφε την άφιξη του ταύρου, τα μυρίσματα, τα μπουρήματα, τα πηδήματα και του μουγκρητού το κόπασμα. Λιγότεψαν και τ' άγρια του λόγγου.

Χλωρίδα λοιπόν χωρίς πανίδα. Αφύσικο δηλαδή. Κι η φύση θα τιμωρήσει και μάλιστα εκδικητικά αυτόν που συνετέλεσε και συντέλεσε σ' αυτό. Δεν το ανέχεται το μη φυσικό.

Τον Απρίλη και το Μάη θα γεμίσει, νομοτελειακά, ο τόπος χυμώδη πράσινα χόρτα. Αβόσκητα θα κτρινίσουν τον Ιούλιο. Τον Ιούλιο θα στεγνώσουν και τον Αύγουστο πλέον γίνονται προσάναμμα, εύφλεκτα υλικά, μπαρούτι, βορά στο μεγάλο ερπετό. Τη φωτιά. Ναι ερπετό είν' η φωτιά. Χαμηλοκαίει. Για να σπκωθεί πρέπει να δυναμώσει. Για να δυναμώσει πρέπει κάτω στη γη να βρει υλικό. Και τα αβόσκητα χόρτα και κλαδιά προσφέρονται. Τα βοσκημένα δεν της κάνουν το χατίρι γιατί απλά δεν υπάρχουν.

Κι όσο για τον άνεμο η φωτιά από μόνη της τον προκαλεί, τον περγελάει, του τάζει παιχνίδια και στροβιλίσματα. Γιατί τι είναι το “κάψιμο”. Είναι ένα μείγμα του υλικού -χόρτων, ξύλων, δένδρων- με τον αέρα. Αυτή την ένωση, αυτή τη σύζευξη, αυτό το πάντρεμα τ' απολαμβάνει η φωτιά.

Στον ερμητικά κλειστό χώρο το ξύλο στο τζάκι δεν καίγεται. Μαυρίζει, μυρίζει, δυσοσμεί, σβήνει. Η φωτιά μαραίνεται. Μόλις όμως ανοίξει μια τρύπα και μπει αέρας η φωτιά δυναμώνει, χαίρεται, τραγουδάει. Κι έξω στη φύση, στον αβόσκητο και χωρίς γιδομονοπάτια λόγγο δεν τ' απολαμβάνει απλώς. Εκδικείται.

Κι αυτή την εκδίκηση την είδαμε πρόσφατα σ' ένα απ' τα καλύτερα μέρη της χώρας μας. Στο ειδυλλιακό πρώτο πόδι της Χαλκιδικής. Στην Κασσανδρεία που μια απ' τις ονομασίες της είναι Βάλτα και μια μικρή της περιοχής λέγεται καψόχωρα.

Στενάχωρα τα γεγονότα, πικρές οι διαπιστώσεις. Δυστυχώς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΘ. ΜΠΕΛΟΚΙΩΤΗΣ

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ & ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

ΥΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Συλλόγου μας πραγματοποιήσαμε με μεγάλη συμμετοχή των μελών & φίλων αυτού, πενταήμερη εκδρομή στο μεγαλύτερο νησί της Ελλάδος την Κρήτη.

Πιο συγκεκριμένα με τουριστικό πούλμαν αναχωρήσαμε στις 16-9-2006 από την Κόνιτσα με προορισμό τα Χανιά. Αποβιβαστήκαμε νωρίς το πρωί της επομένης στο λιμάνι της Σούδας και από εκεί σε λίγα λεπτά φθάσαμε στην πόλη των Χανίων που δικαίως θεωρείται ως το ομορφότερο κομμάτι της Κρήτης. Εκεί επισκεφθήκαμε όλα τα αξιοθέατα που βρίσκονται γύρω από το λιμάνι, όπως το ιστορικό φρούριο του Φιρκά, τη Βενετσιάνικη συνοικία Τοπανά και τον ιστορικό Ι. Ναό του Αγίου Νικολάου. Ακολούθως περιηγηθήκαμε την πόλη των Χανίων για να φτάσουμε στο καταπληκτικό από κάθε άποψη Μουσείο -οικία- του Ελευθερίου Βενιζέλου, στο οποίο σώζονται πολλά προσωπικά του αντικείμενα και άλλα κειμήλια, καθώς και το κατατρυπημένο από τις σφαίρες αυτοκίνητό του με το οποίο μετακινούνταν και στο οποίο είχε γίνει η απόπειρα δολοφονίας του. Στη συνέχεια ανηφο-

ρίσαμε βορειότερα της πόλης και επισκεφθήκαμε το σημείο που βρίσκονται οι τάφοι των Βενιζέλων και πριν αναχωρήσουμε για το Ρέθυμνο επισκεφθήκαμε το χωριό Μάλεμε και το στρατιωτικό Γερμανικό Νεκροταφείο που είναι θαμμένοι οι 4500 και πλέον Γερμανοί Αξιωματικοί και Στρατιώτες οι οποίοι έπεσαν από τους Έλληνες κατά την μάχη της Κρήτης.

Ακολούθως συνεχίσαμε την διαδρομή μας με προορισμό το Ρέθυμνο την πόλη που είναι χτισμένη πάνω σε ένα ακροτήρι και δεσπόζει στην άκρη το μικρό αλλά καλοδιατηρημένο Βενετσιάνικο κάστρο, η Φορτέζα. Επισκεφθήκαμε την παλιά πόλη με τα Βενετσιάνικα αρχοντικά, γευματίσαμε και αναχωρήσαμε για το Ηράκλειο όπου και διανυκτερεύσαμε.

Την επόμενη μέρα αφού πήραμε πρωινό αναχωρήσαμε για τον Άγιο Νικόλαο και από εκεί για την Ιεράπετρα. Καθ' οδόν επισκεφθήκαμε ένα θαυμάσιο ενυδρείο όπου θαυμάσαμε εκατοντάδες είδη ψαριών από κοντά όπως καρχαρίες κ.α. Αργά το μεσημέρι φτάσαμε στην πανέμορφη Ελούντα όπου πολλοί εκδρομείς κάνανε και μπάνιο στην πεντακάθαρη παραλία -

πλαζ. Το βράδυ της ίδιας μέρας γευτήκαμε κρητικές λικουδιές σε ταβέρνα με ζωντανή μουσική.

Την άλλη μέρα που ήταν και η τελευταία της διαμονής μας στην Κρήτη, επισκεφθήκαμε τον τάφο του Ν. Καζαντζάκη και στη συνέχεια τον αρχαιολογικό χώρο της Κνωσού, που αναμφίβολα είναι ο σημαντικότερος αρχαιολογικός χώρος της Κρήτης. Εκεί θαυμάσαμε τα ερείπια του μεγαλύτερου και πολυτελέστατου μινωικού ανακτόρου που ήταν χτισμένο στη μέση της πόλης. Ακολούθως επισκεφτήκαμε το τεράστιο Αρχαιολογικό μουσείο που βρίσκεται στο κέντρο του Ηρακλείου, και περιηγηθήκαμε στη συνέχεια την πόλη κάνοντας και τα απαραίτητα ψώνια. Αργά το απόγευμα επιβιβαστήκαμε στο πολυτελέστατο πλοίο και ξεκινήσαμε την επιστροφή μας στην Κόνιτσα, γεμάτοι εντυπώσεις και εμπειρίες

από το αξέχαστο ταξίδι μας στην Κρήτη.

Το νησί της Κρήτης, εξαιτίας κυρίως της μεγάλης απόστασης, δύσκολα το επισκέπτεται κανείς. Ο Σύλλογός μας όμως έδωσε τη δυνατότητα στα μέλη και τους φίλους του να το επισκεφτούν και να θαυμάσουν από κοντά τόσα ωραία πράγματα. Φυσικά δεν είναι δυνατό μέσα σε τρεις μέρες παραμονής εκεί, να καταφέρουμε να περιέλθουμε όλο το νησί. Είδαμε όμως τόσα ώστε για το χρόνο της παραμονής μας να θεωρούνται υπέρ αρκετά. Γι' αυτό και θεωρούμε πως η εκδρομή αυτή ως σύνολο κρινόμενη ήταν θαυμάσια. Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ευχαριστεί για άλλη μια φορά όλους όσους συμμετείχαν στην εκδρομή αυτή, και υπόσχεται και άλλοτε να πραγματοποιήσει ανάλογες εξορμήσεις με μεγαλύτερη συμμετοχή.

Μια παλιά ιστορία για το Πληκάτι-Κόνιτσας

Μία ιστοριογραφία του Πληκατίου γραμμένη σε στίχους το Φεβρουάριο του 1905 από τον Παπα-Χρήστο Νεγκοβάνη.

Ο Κίτσος Γιαγγιώργου (Χρήστος Γεωργίου) ένας θερμός υποστηρικτής της διάσωσης των τοπικών γλωσσών από την Δροσοπηγή μετάφρασε από την αρβανίτικη γλώσσα το ιστοριογράφημα του Πληκατίου. Το βιβλίο με την ιστοριογραφία του Πληκατίου είναι στίχοι γραμμένοι από τον Παπα Χρήστο, που τα τελευταία χρόνια πριν δολοφονηθεί, ζούσε στο σημερινό Φλάμπουρο (παλιά Νεγκοβάνη). Λειτουργούσε τα παλιά χρόνια στην Νεγκοβάνη έκαμε τον δάσκαλο στα Αρβανίτικα. Κυνηγήθηκε και φυλακίστηκε και από τους Τούρκους και από τους Έλληνες Μακεδονομάχους.

Ο Παπα-Χρήστος από το Νεγκοβάνη (σημερινό Φλάμπουρο-Φλωρίνης) έγινε μάρτυρας το 1905.

Στην εισαγωγή του βιβλίου και στο τέλος των στίχων έβαλε ένα όνομα...

Σίμος Νικολάου Μπεζαλής. Δεν γνωρίζουμε εάν ο άνθρωπος αυτός διηγήθηκε την ιστορία του Πληκατίου ή ο ίδιος θέλησε να βάλει αυτό το όνομα ως ψευδώνυμο, διότι τα γραφόμενα και το πνεύμα είναι του ίδιου του φωτεινού στο πνεύμα.

Σημείωση: Το πρωτότυπο του βιβλίου τυπωμένο στη Θεσσαλονίκη βρίσκεται στην βιβλιοθήκη της Κορυτσάς.

Πρόλογος γραμμένος από τον Παπα-Χρήστο.

"Αγαπαιτέ αναγνώστη,

Παίρνοντας από τα γερόντια του χωριού μας Πληκάτι τους ζωντανούς καθώς και τους ξενιτεμένους μας πατριώτες και όλα αυτά που περνούν στην σκέψη μου, όσες φορές σκέφτηκα ότι θα έρθει κάποια μέρα κατά την οποία όλα αυτά όπως και πολλά άλλα που έμειναν χωρίς να στικουρηθούν θα ξεχαστούν τελείως. Γι' αυτό λοιπόν βιάστηκα και έγραψα σε στίχους όσα μπόρεσα, μολονότι πρέπει να γραφτεί με σειρά αυτή η μικρή ιστορία, για να μνημονεύει για πολύ καιρό, η αξέχαστη μνήμη όλα αυτά τα οποία είναι αραδιασμένα σε στίχους. Αυτή η δουλειά είναι πολύ καλή για να ξέρουν οι κάτοικοι κάθε χωριού και πόλης πώς και από πού έχουν έρθει, πότε θεμελιώθηκε και από ποιο κακό γεγονός αυτοί οι άνθρωποι άφησαν την πατρίδα τους, τον τόπο τους και ξενιτεύτηκαν και πήγαν να ζήσουν μακριά από το τόπο τους που γεννήθηκαν.

Να είστε γεροί

Ο γράφων Π.Κ.Ν."

(Παπα-Κίτσος Νεγκοβάνης)

Παρακάτω σας αναγράφουμε μερικούς στίχους από την ιστοριογραφία του Πληκατίου.

ΠΛΗΚΑΤΙ

(Στίχοι θρήνου και νοσταλγίας)

Το Πληκάτι ένα χωριό παλιό
Ήταν με σπίτια πολλά
Πιο όμορφο απ' οποιοδήποτε άλλο χωριό
Μα τώρα έμεινε για το ποταμό.

Τετρακόσια σπίτια είχε
Με κατοίκους Χριστιανούς
Τώρα κρατά ώ! Τι κρίμα
Στην θέση του λουλουδιού τα βάτα

Οκτακόσια χρόνια και περισσότερα
Είναι από τότε που θεμελιώθηκε
Καλά πήγαινε οποιαδήποτε δουλειά
Από τους Αρβανίτες εκτιμήθηκε.

Είναι κουβέντα αληθινή
Ότι έχει εκκλησίες οκτώ
Η πιο μεγάλη χωρίς ψευδά
Είναι η Παναγιά η ίδια

Που έχει κάνει θαύματα
Όταν την παρακαλούν οι πιστοί
Διότι δίνει ό,τι θέλουν καρλό
Και παρηγορεί του Πληκατιώτες

Τον Φεβρουάριο στις δεκαέξι
όλοι χροτάζουν
οποιαδήποτε μέρα κι' αν είναι
την λατρεύουν την υμνούμε

Τρία ποτάμια την γη ποτίζουν
Το χωριό Πληκάτι το ευλογημένο.
Όταν βρέχει βουίζουν
Το καρλοκίρι καθαρό νερό έχουν

Και μερικοί από τους χωριανούς μας
Φύγαν τελείως και μας αφήσαν
Μέσα στην Μακεδονία πήγαν
Όπου δύο χωριά κάνουν

Το ένα άσπρη πέτρα (Μπελκαμένη) το βένε
Τόπος που επιθυμία δεν σε παίρνει ποτέ
Είναι πλαγιά και πετριώδης
Έχει όμως μια όμορφη χέρυρα.

Το άλλο χωριό ονομάζεται
Νεγκοβάνι που πολύ καυκάται
Διότι με δάσος δρυός περιβάλλεται
Ο πληθυσμός συνέχεια αυξάνει

Αυτά τα δύο χωριά ..που πάμε
Κοντά στην Φλώρινα είναι
Με γειτόνους εκεί που είναι
είναι Βούλγαροι, συμπεθεριό δεν έχουν

Όλα αυτά αληθινά
είναι
ο Χριστός ο μεγάλος ας έχει έπαινο
μη με γράψει για αμαρτωλό.

Εγώ ο αγαπημένος σας
Από το Πληκάτι, αυτά έγραψα
(Στις 18 δευτέρου Φθινοπώρου 1904)

Για την αντιγραφή
Αντώνιος Θ. Ζιώγας Εκ Πληκατίου

ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΩΤ. ΦΑΣΟΥΛΗ

I. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ο
Πολιτιστικός Σύλλογος Κεφαλοχωρίου
διοργάνωσε τις πολιτιστικές εκδηλώ-
σεις του χωριού.

α) Πανηγυριού στις 20 Ιουλίου με το
Μουσικό συγκρότημα των αδελφών
Χαλκιάδων από τη Βούρμπιανη και

β) Στις 12 Αυγούστου έγινε και νέα
μουσική εκδήλωση με το μουσικό συ-
γκρότημα του Γιαννακού με πολύ με-
γάλη επιτυχία.

Η νέα αυτή πολιτιστική εκδήλωση α-
ποφασίσθηκε εδώ 3-4 χρόνια να γίνε-
ται διότι στις καλοκαιρινές διακοπές
τον Αύγουστο βρίσκονται στο χωριό ό-
λοι.

Σ' αυτές τις πολιτιστικές πάλι εκδη-
λώσεις περιλαμβάνονται και ο ποδο-
σφαιρικός αγώνας των ομάδων Κεφα-
λοχωρίου και Λαγκάδας.

II. ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Στις Δημοτικές εκλογές (15-10-
2006) στο χωριό μας επικράτησε ο
συνδυασμός του Κοσμά Σδούκου με
230 έναντι 95 του Συνδυασμού του
Γηγόρη Παπανώτη και στη συγκρό-
τηση του Δημοτικού Συμβουλίου του
Δημάρχου Κοσμά Σδούκου συμμετέ-

χουν από το Τ.Δ. Κεφαλοχωρίου οι:

- α) Μιχαήλ Β. Καρανίκας
- β) Δημήτριος Β. Σδούκος και
- Στο τοπικό συμβούλιο οι:
- α) Δημήτριος Β. Φασούλης
- β) Αγόρω Μιχ. Μούτσου
- γ) Χρήστος Γ. Φασούλης

III. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ:

Κατά την διάρκεια του χρόνου που
διανύουμε πέθαναν οι χωριανοί μας:

- α) Μαρία συζ. Δημ. Σδούκου ετών
64.
- β) Όλγα Αθ. Νούτσου, ετών 90
- γ) Απόστολος Μ. Φασούλης ετών 55
υπάλληλος του Κέντρου Κοιν. Πρόνοι-
ας Κόνιτσας μετά από οληγοήμερη α-
σθένεια.

Καθένας που φεύγει από τούτο τον
προσωρινό κόσμο προξενεί θλίψη και
συγκίνηση πόσο μάλλον ο απροσδό-
κτος θάνατος του Αποστόλη (ΤΟΛΗ)
ήταν κάτι το συγκλονηστικό. Ανθρω-
πος πολύ αγαπητός σ' όλη την περιο-
χή της Κόνιτσας αλλά και του Νομού.

Στην κηδεία του βρέθηκε πολύς κό-
σμος και η νεκρική ακολουθία έγινε
παρουσία του μητροπολίτη Κόνιτσας κ.
Ανδρέα.

**ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΗΠΕΙΡ. ΕΣΤΙΑΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ**

Η θετική ανταπόκριση των μελών της "Ηπειρωτικής Εστίας" Θεσσαλονίκης στο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των Ηπειρωτών οικείων και συγγενών αυτών, τον Οκτώβριο του 2001 μετά από πρόταση του ταμιά κ. Γκέλη Βασίλη και της Γεν. Γραμματέως Τοτοκώτη Αθηνάς, οδήγησε την Γενική Συνέλευση των μελών της Η.Ε.Θ. στην απόφαση το μνημόσυνο να τελείται κάθε χρόνο το πρώτο δεκάημερο του Οκτωβρίου.

Φέτος, την Κυριακή 8/10/2006 συγκεντρώθηκαν τα μέλη της Η. Ε.Θ, στον Ιερό Ναό Νέας Παναγίας και με κατάνυξη προσευχήθηκαν για τα αγαπημένα τους πρόσωπα.

Μνημονεύτηκαν από τους Αιδεσιμολογιστάτους π. Χαράλαμπο Μανώλη, π. Μιχαήλ Μακρίδη και το συμπατριώτη μας π. Μηνά Βασάκο. Οι συμπατριώτες μας που απεβίωσαν από την ίδρυση του Σωματείου μέχρι τις ημέρες μας καθώς και οι ευεργέτες της Εστίας.

Το χρέος αγάπης προς τους προσφιλείς μας, που προσφέρει ψυχική αγαλλίαση στους ζώντες ολοκληρώθηκε με τον καφέ και τα σχετικά για το "συγχώριο" που προσφέρθηκαν στην αίθουσα της Ηπειρωτικής Εστίας, όπου έγινε ιδιαίτερη αναφορά στην ανιδιοτελή προσφορά στα ηπει-

ρωτικά κοινά των Γαβριήλ Μιχαήλ τ, προέδρου, Ευαγγέλου Τίλην τ. μέλους Δ.Ε., Αχιλλέα Ράπητ μέλους Η.Ε.Θ., Θεόκριτου Τότσκο τ. ταμιά.

Την εκδήλωση μνήμης τίμησαν με την παρουσία τους: οι βουλευτές Θεσσαλονίκης κ.κ. Γκιουλέκας, Καλαφάτης, Μαγκριώτης, ο εκπρόσωπος του Νομάρχη Θεσσαλονίκης κ. Ανδρεάδης, ο συμπατριώτης Αντιδήμαρχος Καθαριότητας Δ.Θ. κ. Δημητρίου ως εκπρόσωπος του Δημάρχου Θεσσαλονίκης, ο εκπρόσωπος της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης Ταξίαρχος Γεωργαντάς, ο πολιτευτής κ Γυφτόπουλος, οι οποίοι τόνισαν την μεγάλη προσφορά και τις θυσίες των Ηπειρωτών στους αγώνες του ελληνικού Έθνους.

**ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΗΠΕΙΡΩΤΗ
ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΟ ΠΑΥΛΟ ΜΕΛΑ**

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης τίμησε την Κυριακή 8/10/2006 την ημέρα του Μακεδονικού Αγώνα.

Σύμφωνα με το επίσημο πρόγραμμα εκ μέρους της Ηπειρωτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης, ο πρόεδρος της Ηπειρωτικής Εστίας κ. Βασίλης Καυκιάς στην πλατεία Μακεδονομάχων, δαφνοστεφάνωσε την προτομή του Παύλου Μελά, που οι ρίζες του ξεκινούν από τον Παράκαλαμο Ιωαννίνων.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΤΙΜΟΥΝ ΤΗΝ ΉΠΕΙΡΟ

Στο πλαίσιο της επίσκεψης τους στην 71η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, ο κ. Αντώνης Φούσας π. υπουργός-βουλευτής Ιωαννίνων, ο κ. Σταύρος Καλογιάννης υφυπουργός ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. -βουλευτής Ιωαννίνων, ο κ. Αντώνης Μπέζας υφυπουργός Οικονομικών -βουλευτής Θεσπρωτίας, ο πρόεδρος της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος κ. Ζώνης και ο πρόεδρος του Συλλόγου Βορειοηπειρωτών κ. Καραθάνος, συναντήθηκαν με το Δ.Σ. και μέλη της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης και απόλαυσαν τον Κυριακάτικο πρωινό καφέ τους στην αίθουσα της Η.Ε.Θ. επί της παραλιακής λεωφόρου.

Οι συμπατριώτες είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν από τους βουλευτές της Ηπείρου και ανώτατα στελέχη της

Κυβέρνησης για τα έργα που πραγματοποιούνται στην Ήπειρο, τις προοπτικές ανάπτυξης που διαφαίνονται ευοίωνες, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις επιστροφής και εγκατάστασης των νέων στην γενέτειρα καθώς και την παραμονή όσων κατοικούν σε μια περιοχή της Ελλάδας που αλλάζει όψη μέρα τη μέρα και διαμορφώνει μια φυσιογνωμία αναπτυξιακής τροχιάς στον 21ο αιώνα.

Η επικοινωνία των κ.κ. Φούσα, Καλογιάννη, Μπέζα με τους συμπατριώτες τους στη Θεσσαλονίκη ήταν πολύ ελπιδοφόρα, για το ενδιαφέρον που επέδειξαν να ενημερωθούν και για τα θέματα που απασχολούν την Ηπειρωτική αποδημία στην Βόρειο Ελλάδα και να υποσχεθούν ότι θα συμβάλουν ο καθένας από το δικό του μετερίζι στην επίλυσή τους.

Φωτό: Καλογιάννης, Μπέζας, Φούσας, Ζώνης, Καραθάνος, Καυκιάς

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΔΙΣΤΡΑΤΟΥ

Επί 467 ψηφισάντων έλαβαν ΔΙΣΤΡΑΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΧΩΡΙΟ με επικεφαλής τον νυν πρόεδρο κ. Κώστα Γ. Παγανιά 263 ψήφους ποσοστό 57,9%.

ΔΙΣΤΡΑΤΟ 2007-2010 ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ με επικεφαλής τον κ. Ευθύμιο Γούλα 192 ψήφους ποσοστό 42,1%.

Άκυρα Λευκά 12

Αναλυτικά έλαβαν

Α) Από τον εκλεγέντα συνδυασμό:

Αγόρου Ζωή 22

Γεράσης Ιωάννης 26

Γιαννούσης Αθανάσιος 9

Γώγου Λαμπρινή 7

Καραγιάννης Ελευθέριος 32

Μάϊπας Νικόλαος 56

Μαργαρίτης Αντώνιος 31

Οικονόμου Νίκη 30

Παπαευθυμίου Αχιλλέας 20

Ραμαντάνη Λαμπρινή 3

Ράπη Δέσποινα 23

Β) Από τον συνδυασμό που μειοψήφησε έλαβαν:

Γκόγκος Στέργιος 45

Γκόγκου Ανδρομάχη 19

Μάϊπας Νικόλαος 27

Νίκου Δέσποινα 6

Παφίλης Ιωάννης 26

Σπανός Αθανάσιος 46

Στέφου Φωτεινή 7

Τάσιου Μαρίνα 4

Τριψιάνος Γεώργιος 10

ΕΠΑΝΕΚΔΟΘΗΚΑΝ

Χαρ. Ρεμπέλη

«ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ»

(Λαογραφικά-Γλωσσικά-Τοπωνυμικά)

Για την προμήθεια απευθυνθείτε:

1) Νικ. Ρεμπέλης, Κόνιτσα,

Τηλ. 26550-23071

2) Βιβλ/θεία: Πλουμής- Θ. Ζώτος-

Δ. Γκάσιος, Κόνιτσα

3) Περιοδ. "ΚΟΝΙΤΣΑ".

Τιμή 20 €

ΚΟΝΙΤΣΑ

Μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας. Είναι το στήριγμα του περιοδικού μας.

ΣΧΟΛΙΑ

ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΑ

Πέρασε και η 15 Οκτώβρη, μέρα εκπλήρωσης του δημοκρατικού καθήκοντος των πολιτών για την ανάδειξη των Νομαρχών και των Δημ. Αρχόντων.

Μετά από πολυθόρυβες συγκεντρώσεις, χαρτοπόλεμο (κονομισιά για τα τυπογραφεία), πληθώρα υποσχέσεων υποψηφίων προς τους ψηφοφόρους, περίεργες συναλλαγές, ακόμα και εκβιασμούς και "νυχτοπερπατήματα" έληξε κι αυτό "το πανηγύρι". Νικητές και πτημένοι κάνουν λογαριασμούς και απολογισμούς, χαρούμενοι οι μεν χολωμένοι οι δε και για αρκετόν καιρό πολλοί συγγενείς δε θα καλημερίζονται μεταξύ τους γιατί "χάλασαν" τις καρδιές τους, αφού έμπλεξαν σε αντίθετους συνδυασμούς αδέρφια, ξαδέρφια κ.λ.

Μετά απ' όλα αυτά άρχισε άλλο "τροπάρι" στα μέσα ενημέρωσης με βαρύγδουπες αναλύσεις, κρίσεις και επικρίσεις.

Τα κόμματα βρήκαν την ευκαιρία να κάνουν επίδειξη δυνάμεων, λογαριάζοντας πόσους Νομάρχες και Δημάρχους "δικούς" τους έβγαλε η Κάλπη, για να βάψουν το χάρτη της Ελλάδας μπλε ή πράσινο.

Τώρα το πως ξεχωρίζουν τους ψηφοφόρους, αν είναι περισσότεροι οι δικοί τους από τους άλλους, αυτό είναι

μυστήριο για μας τους απλούς σκεπόμενους πολίτες.

Εμείς είδαμε σε όλους τους συνδυασμούς να γίνεται ένα ανακάτωμα άνευ προηγουμένου. Υποψήφιοι όλων των κομμάτων μπήκαν σε όλους τους συνδυασμούς και ο κόσμος ψήφισε κυρίως πρόσωπα και όχι κόμματα. Ένας δεξιός π.χ. ψήφισε κάποιον φίλο ή συγγενή του αριστερό και αντίστροφα ένας αριστερός ψήφισε δεξιό. Επομένως γιατί χρωματίζουν και καυχώνται;

Εδώ δεν είχαμε βουλευτικές εκλογές για να βγάλουν ανάλογα συμπεράσματα.

Τώρα, καλό θα είναι, να στρωθούν στη δουλειά οι Νομάρχες και οι Δημ. Αρχοντες χωρίς Κόμματα και χρώματα, με διαφάνεια και αγάπη για τον τόπο, λύνοντας όσα περισσότερα προβλήματα του κοσμάκη μπορούν και για τα Κομματικά, ας κάνουν όλοι υπομονή ως τις μελλοντικές βουλευτικές εκλογές!

Σ.Τ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Με προσέλευση κόσμου από την παραμονή γιόρτασε το Μοναστήρι της Παναγίας Στομίου του Αώου στις 8/9.

• Στις 9-10/9 πραγματοποιήθηκε στο καταφύγιο του Σμόλικα η ετήσια συνάντηση Ορειβ. Συλλόγων Δυτ. Ελλάδας και Ηπείρου.

• Με τον καθιερωμένο Αγιασμό άρρισαν τα Σχολεία στις 11/9.

• Όπως κάθε χρόνο κι εφέτος άνοιξε στις 20/9 το πατροπαράδοτο "παζαρόπουλο" στην Κόνιτσα. Η κίνηση φέτος ήταν λιγότερη από πέρυσι. Βέβαια το παζάρι δεν έχει τις παλιές του δόξες. Οι καιροί άλλαξαν και μαζί αλλάζουν και οι συνήθειες των ανθρώπων...

• Στις 27/9 έγιναν τα εγκαίνια του εκλογικού Κέντρου του συνδυασμού "ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ" με υποψήφιο Δήμαρχο του Χαραλ. Εξάρχου ο οποίος παρουσίασε και τους υποψ. Δημ. Συμβούλους.

• Στις 3/10 έγιναν τα εγκαίνια του εκλογικού Κέντρου του συνδυασμού "ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ - ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ" με υποψήφιο Δήμαρχο τον Παναγ. Γαργάλα ο οποίος παρουσίασε και τους υποψ. Δημ. Συμβούλους.

• Στις 6-7/10 έπεσε ποτιστική βροχή κι αμέσως άρχισε να πρασινίζει η γη μετά από καιρό ξηρασίας.

• Το βράδυ της 7/9 ο υποψήφιος Νομάρχης Αλέκος Κακριμάνης μίλησε σε συγκέντρωση που έγινε στην πλατεία της Κόνιτσας.

• Στις 15/10 έγιναν οι Νομαρχιακές και Δημ. Εκλογές. Λεπτομέρειες σε άλλη σελίδα.

• Στις 15/10 έγιναν οι Δημ. εκλογές. Στο Δήμο Κόνιτσας εκλέχτηκε ο κ. Χαραλ. Εξάρχου και στο Δήμο Μαστοροχωρίων ο κ. Κοσμάς Σδούκος.

Οι ψηφοφόροι του συνδυασμού Εξάρχου υποδέχτηκαν τα αποτελέσματα με "κλαρινα" έξω από το εκλογικό Κέντρο.

• Με πολύ καλό καιρό γιορτάστηκε η Επέτειος του ΟΧΙ στην Κόνιτσα. Την παραμονή έγιναν ομιλίες στα Σχολεία και κατάθεση στεφάνων από μαθητές στο Μουσωλείο πεσόντων 1940 στον Αγ. Αθανάσιο.

• Με συμμετοχή πλήθους κόσμου πραγματοποιήθηκαν στο Καλπάκι στις 26/10 οι εκδηλώσεις με αναπαράσταση της μάχης του '40.

• Στις 28/10 έγινε η καθιερωμένη Δοξολογία στο Ναό του Αγ. Κοσμά στην Κόνιτσα και η επιμνημόσυνη Δέηση στο Ηρώο, (έξω από το Δημαρχείο). Ακολούθησε η παρέλαση μαθητών, τμήματος στρατού και συνοριοφυλάκων στην Κεντρική πλατεία ενώπιον των Αρχών της πόλης και του βουλευτή κ. Φούσα.

Μετά την παρέλαση εκφωνήθηκε ο πανηγυρικός της ημέρας από τον δάσκαλο του Β' Δημ. Σχολείου Βασίλη Σκούρτη.

• Μετά από το "μικρό Καλοκαιράκι" του Οκτώβρη και μια ποτιστική βροχή και ένα χιονάκι στις κορφές των ψηλών βουνών, μας αποχαιρέτησε κι αυτός ο μήνας.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΝ. ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ 2006

Γαϊτανίδης Άγγελος του Θωμά και της Μαριάνθης στην Δασολογία και Φυσικού Περ/ντος Θεσ/νίκης.

Γκάγκα Αικατερίνη του Βασιλείου και της Μαρίας Αστυφυλάκων.

Κατσούκη Αναστασία του Θεοφάνη και της Ευγγελίας στο Πολιτισμικής Τεχν/γίας και Επικ/νίας Αιγαίου).

Κολιού Μαρία του Σταύρου και της Ελένης στο Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπ/σης Αιγαίου.

Μαλαϊ Αντωνία του Πέτρου και της Σοφίας στη Νοσηλευτική ΤΕΙ Πάτρας.

Μασλόβα Ταϊσία του Ιγκόρ και της Βιταλίνης στο Επιστημών της Θάλασσας Αιγαίου.

Μήτση Ελένη του Μιχαήλ και της Μαριάνθης στο Πολ. έργων Υποδομής ΤΕΙ Αθήνας.

Ντάμας Ιωάννης του Θωμά και της Ανθούλας στο Επιχειρηματικού Σχεδιασμού και πληροφοριακών συστημάτων ΤΕΙ Πάτρας.

Παπαχαρίση Μαρίνα του Κων/νου και της Γιαννούλας Νοσηλευτικής ΤΕΙ Ηπείρου Ιωάννινα.

Πασχάλη Αθηνά του Παναγιώτη και της Πανάγιως στο Ιατρικών εργα/ρίων ΤΕΙ Θεσ/νίκης.

Φατές Ελευθέριος του Θωμά και της Ευθαλίας στη Λογιστική ΤΕΙ Πάτρας.

Χατζή Μπέσμιρα του Ρολαντ και της Λουλιέτα στο Τοπικής Αυτοδ/σης ΤΕΙ Καλαμάτας.

• Ο Ηλίας Στ. Μπούσμπουλας πέτυχε στη Φαρμακευτική Αθηνών.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ Κ.Α.Π.Η.

Στις 1 Οκτωβρίου του 2006 ημέρα Κυριακή γιορτάστηκε με επιτυχία η ημέρα των ηλικιωμένων, από την Λέσχη Ηλικιωμένων Κόνιτσας.

Ο χορός πραγματοποιήθηκε στο Κέντρο "Πλατανάκια" του Αποστ. Τσαλιαμάνη.

Η βραδιά κύλησε ομαλά με παραδοσιακή μουσική και τραγούδια.

Ευχαριστούμε το προεδρείο και τα μέλη του Κέντρου Κοινωνικής Φροντίδας του Δήμου Κόνιτσας για το δωρεάν φαγητό.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ
ΛΕΣΧΗΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΟΛΙΤ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

Σας γνωρίζουμε ότι η σύνθεση του νέου Δ.Σ. του ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ, που προήλθε από τις εκλογές της 14ης Αυγούστου 2006 έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Ιωάννης Παϊλόγλου
Αντιπρόεδρος: Αικατερίνη Δημαράτου
Γ. Γραμματέας: Μάρκος Τέρτσης
Ταμίας: Διονύσιος Ράπος
Έφορος Δημ. Σχέσεων: Δημήτριος Μήγιος
Μέλη: Νικόλαος Τσούνης, Νικόλαος Μαργίολας
Ο Πρόεδρος Ο Γραμματέας
Ι. ΠΑΪΛΟΓΛΟΥ ΜΑΡΚΟΣ ΤΕΡΤΣΗΣ

6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006

Γιορτή της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, όπως κάθε χρόνο, έτσι και εφέτος έγινε στο χωριό μας, στο Μοναστήρι της Κόνιτσας το παραδοσιακό πανηγύρι. Κατά γενική ομολογία όλων που παρευρέθηκαν, το εφετινό πανηγύρι ήταν το καλύτερο των τελευταίων χρόνων από κάθε άποψη. Καλός καιρός, είχε πολύ κόσμο, πολύ κέφι και τις δύο βραδιές, παραμονή και ανήμερα, γλέντι μέχρι το πρωί. Επίσης καλή περιποίηση και εξυπηρέτηση από τον χωριανό μας Βαγγέλη Βέργο που ανοίγει το μαγαζί του συλλόγου το καλοκαίρι.

Στο πανηγύρι μας εφέτος ήλθαν και δύο πούλμαν με φοιτητές μαζί με καθηγητές τους από διάφορες χώρες της Ευρώπης, που μελετούν ακριβώς τον πολιτισμό, τα ήθη και έθιμα των χωρών και το πανηγύρι μας ήταν το κατάλληλο της περίπτωσης.

Χόρεψαν μαζί μας τους παραδοσιακούς χορούς του τόπου μας προσπαθώντας να τους μάθουν και ενθουσιάστηκαν απ' όλα (οι φοιτητές ήταν φιλοξενούμενοι του Δήμου Κόνιτσας).

Γλεντήσαμε και τις δύο βραδιές και ευχαριστούμε την πρόθυμη πάντα κομπανία του κ. Πανουσακού.

Επίσης ευχαριστούμε όλους όσους μας τίμησαν με την παρουσία τους και τους περιμένουμε και του χρόνου.

Και το σημαντικό σ' αυτό το πανηγύ-

ρι είναι ότι ο εκλεκτός καλλιτέχνης φωτογράφος κ. Λάμπρος Ράπης βιντεοσκόπησε και τις δύο βραδιές ολόκληρο το πανηγύρι. Είναι μία πολύ καλή δουλειά και συνηθίζουμε να την αποκτήσετε όλοι, έκανε καλή δουλειά, θα δείτε όλοι τον εαυτό σας και την παρέα σας να χορεύετε ή να διασκεδάσετε στα τραπέζια σας.

Μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα 26550 24515 και 22350.

Ευχαριστούμε επίσης το περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" που μας φιλοξενεί κάθε χρόνο.

ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η πόλη και η Επαρχία της Κόνιτσας, με τίμησαν ιδιαίτερα με την ψήφο τους και με εξέλεξαν για δεύτερη τετραετία Νομαρχιακή Σύμβουλο, με το ψηφοδέλτιο του κ. Αλέκου Κακριμάνη.

Μέσα από το περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου και ευχαριστώ από την καρδιά μου όλους τους κατοίκους της περιοχής.

Υπόσχομαι ότι θα δώσω την ψυχή μου για τα προβλήματα του τόπου μας και θα προσπαθήσω να τιμήσω την εμπιστοσύνη και την αγάπη σας.

Με τιμή

Μαρίνα Ευαγγελίδου Ζυγούρη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Συνδημότισσες, συνδημότες, με την εκλογή μου ως Δημοτικός Σύμβουλος με την παράταση "Δήμος Κόνιτσας - Νέα Εποχή", αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω όλους όσους με εμπιστεύτηκαν με την ψήφους αλλά ταυτόχρονα και εκείνους που με οποιονδήποτε τρόπο στάθηκαν στο πλάι της προσπάθειάς μου.

Από τη θέση την οποία επέλεξε το εκλογικό σώμα να υπηρετήσω το Δήμο Κόνιτσας, δεσμεύομαι ότι θα αγωνιστώ για το καλό του τόπου μας και ότι θα σταθώ δίπλα σε κάθε συνδημότη μου.

Με τιμή

Καρράς Νικόλαος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτίσεις:

Στις 3/9 ο Ευθύμιος Κυριζόγλου και η Φωτεινή Κόντου βάφτισαν στην Κόνιτσα το κοριτσάκι τους. Όνομα Αγάπη-Ιόλη.

- Στις 8/10 ο Ραϊμόν Μάλιακας και η Λίνα Γρέντζιου βάφτισαν το αγοράκι τους. Όνομα Παύλος.

- Στις 8/10 βαπτίστηκε ο Νικόλαος Σγούρος του Σπυρίδωνα.

- Στις 21/10 ο Onno Sveers και η Μαρία Καραφώτη βάφτισαν στην Κόνιτσα τον γιό τους. Όνομα Δημήτριος.

Αρραβώνες:

Την Κυριακή 3/9 στην Κόνιτσα έγιναν οι αρραβώνες του Δημητρίου Π.

Γρέντζιου και της Αγγελικής Β. Φάνη.

Την ίδια μέρα έγιναν και οι αρραβώνες του Απόστολου Ι. Κουρτίνου και της Θεοδώρας Φάνη.

Γάμοι:

Στις 19/8 έγιναν στο Ελεύθερο οι γάμοι του Κωνσταντίνου Ματσό και της Άννας Τσιγκοπούλου από την Θεσ/νίκη.

- Στις 2/9 έγιναν στην Κλειδωνιά οι γάμοι του Αναστασίου Τζιουβίλα και της Αναστασίας Μπεράτη.

- Στις 2/9 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Δημητρίου Αλεφάντη και της Αγγελικής Χατζή.

- Στις 16/9 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Σωτήρη Σκούπρα και της Σουλτάνας Σγούρου.

- Στις 29/10 έγινε στον Αμάραντο Κόνιτσας ο παραδοσιακός γάμος του Βασίλη Σαλιίκη από το Βόλο και της Μαρίας Παπαμιχαήλ από την Κόνιτσα.

Θάνατοι

Απεβίωσαν:

Στις 7/9 ο Απόστολος Κουτσούκης ετών 72 στην Λαγκάδα.

- Στις 27/9 ο Δημήτριος Σωτηρίου, ετών 80 στον Πύργο.

- Στις 27/9 ο Αλέξανδρος Δημητρίου, ετών 57 στην Κόνιτσα.

- Στις 3/10 η Πύλλη Μαγδαληνή, ετών 81 στο Αηδονοχώρι.

- Στις 4/10 ο Αριστείδης Σιάθης, ετών 78 στον Πύργο.

- Στις 8/10 ο Σπυρίδων Ραπακούσιος, ετών 43 στον Νικάνωρα.
- Στις 13/10 ο Φώτιος Μπελθηκιώτης, ετών 79 στο Μάζι.
- Στις 22/10 η Ανθία Ζιούλη, ετών 89 στο Κεράσσοβο.
- Στις 24/10 η Ανδρομάχη Σίββα, ετών 91 στην Κλειδωνιά.

Μνήμες:

Η Έλλη Μπόμπολα από το Ελεύθερο στη μνήμη των γονέων της Ανδρέα και Κωνσταντούλας Παπαχρήστου με τη συμπλήρωση επτά χρόνων από το θάνατό της, προσφέρει στο περιοδικό μας 30 €.

* * *

Μνήμη Ιερέα Παναγιώτη Πριμγκύρη

Συμπληρώθηκαν ήδη τέσσερα χρόνια από την εις Κύριον εκδημία του μακαριστού πατρός Παναγιώτη Πριμγκύρη, που με την επί μισόν και πλέον

αιώνα ποιμενική του παρουσία και δράση, έγραψε την δική του λαμπρή σελίδα στην Εκκλησιαστική ιστορία του Παλαιοσελλίου.

Όπως και τα πολύ παλαιά χρόνια, έτσι και επί των ημερών του συνεχίσθηκαν οι Ορθόδοξες Χριστιανικές λατρευτικές παραδόσεις και οι καμπάνες του Ιερού Ναού της Αγίας Παρασκευής δεν έπαυσαν να σημαίνουν το άγγελμα και το πέρας της ημέρας καθώς και τα χαρμόσυνα αλλά και τα πένθιμα γεγονότα του χωριού μας. Έντονο υπήρξε το ενδιαφέρον του για τους χώρους λατρείας που μας κληροδότησαν οι προπάτορές μας.

Η απουσία του πέφτει βαριά στην μνήμη μας και πληγώνει την νοσταλγία μας για ότι ωραίο και υπέροχο διάβηκε μαζί του.

ΕΡΜΙΟΝΗ Π. ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ασκληπιού 6-8
1ος όροφος
106 79 Αθήνα

Τηλ.: 210 3633310-11-12
Fax: 210 3637894
Κιν.: 6976 112904

Αυτοί που Έφυγαν

ΣΤΕΛΙΟΣ Θ. ΠΑΠΠΑΣ
Ο Δάσκαλος, ο Ζωγράφος, ο Μουσικός..

*"Δεν πέθανες: Αδιάφορο τα χρόνια αν περνάνε.
Τότε οι νεκροί πεθαίνουνε, όταν τους λησμονάνε".
Κώστας Ουράνης.*

Συμπληρώθηκαν 40 μέρες από την ημέρα που έφυγε από ανάμεσά μας ο Στυλιανός Παππάς, ο πασί-

γνωστος Στέλιος, ο αγαπητός, ο επίλεκτος και αξέχαστος συνάδελφος και μπατζανάκης μου.

Πέθανε την 1η Σεπτεμβρίου ε.έ. Η κηδεία του έγινε πάνδημη και η νεκρώσιμη ακολουθία εψάλει στον ιερό ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ηγουμενίσσας, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Παραμυθίας με πολλούς ιερείς. Την κηδεία παρακολούθησαν πολλοί συνάδελφοι και πλήθος συγγενών και φίλων του μεταστάντα. Τον νεκρό αποχαιρέτησαν ο Μητροπολίτης και ο Δήμαρχος Σαγιαδάς. Ο εκλιπών καταγόταν από το ορεινό χωριό της Παραμυθιάς Πόποβο (Αγία Κυριακή) και κατοικούσε στην Ηγουμενίτσα.

Ήταν δάσκαλος απ' τους διαλεκτούς, ζωγράφος απ' τους λίγους και μουσικός περιοχής. Σαν διευθυντής σχολείου στην Ηγουμενίτσα για πολλά χρόνια, άφησε λαμπρές εντυπώσεις στους συνεργάτες του, στους γονείς, στους μαθητές του, που τον λάτρευαν, γιατί ήταν αξιαγάπητος ο Στέλιος. Πρόθυμος για όλα και προς όλους, πρόσχαρος και πάντα χαμογελαστός. Εκείνο το χαμόγελό του που ανθούσε μόνιμα στα χείλη του, ήταν το χαρακτηριστικό γνώρισμά του, ήταν κάτι που όσοι τον γνώρισαν θα το θυμούνταν για πάντα. Γαλουχημένος από τον σεβάσμιο πατέρα του τον Παπαθόδωρο, έγινε το πρότυπο καλού κι αγαθού ανθρώπου άριστου και υποδειγματικού οικογενειάρχη, στοργικού πατέρα και υπέροχου παππού.

Σαν παιδαγωγός ήταν άριστος. Αλλά κι έξω από το σχολείο ποτέ και πουθενά δεν υστέρησε ο αλησμόνητος Στέλιος.

Σε εκθέσεις ζωγραφικής ατομικές και ομαδικές έπαιρνε επαίνους για τα

υπέροχα έργα του, που όλοι οι συγγενείς του, έχουμε στα σπίτια μας. Ήταν Δ/ντής και υπεύθυνος της δημοτικής μουσικής, παραδοσιακής χορωδίας του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Ηγουμενίτσας με άριστα αποτελέσματα.

Πολύπλευρος και ακαταπόνητος ήταν ο Στέλιος Παππάς.

Κι απάνω που είπε να ξανασάνει λίγο σαν απόμαχος πια, δεν πρόλαβε να χαρεί, γιατί ο θάνατος που караδοκούσε, τον χτύπησε ξαφνικά μια ώρα που κανείς δεν το περίμενε και δεν υ-

Νεκρολογία

ΣΤΟΝ ΤΟΛΗ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

Ήσουν εργατικός, αθόρυβος, ολιγομίλητος σ' όλη σου τη ζωή, επαγγελματική και ιδιωτική, ή μάλλον ιδρυματική γιατί εκεί δούλεψες και εκεί έζησες.

Δυστυχώς έτσι ήσυχια και αθόρυβα μας έφυγες για πάντα αγαπητέ μου Απόστολε Φασούλη.

Ακόμα δεν το πιστεύουμε πως μας έφυγες.

Οι Υπάλληλοι στο ίδρυμα νομίζουν πως θα σε δουν πάλι πρωί-πρωί στην Διαχείριση. Εμείς "οι πρώην", θα ακούσουμε στο τηλέφωνο τη φωνή σου.

Γιατί Απόστολε ήσουν ο υπάλληλος για όλες τις δουλειές. Εξυπηρετούσες

πάρχει πια στη ζωή ο αλυσμόνητος Στέλιος.

Έφυγε βυθίζοντας σε βαρύ πένθος την αγαπημένη του γυναίκα Κασσιανή και τις δύο λαμπρές κόρες του Αλίκη και Ρούλα και όλους τους συγγενείς, φίλους, γνωστούς και συναδέλφους του.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα της Θεσπρωτικής γης που τον σκέπασε.

Αιωνία σου η μνήμη αγαπητέ Στέλιο

Ευάγγελος Τζάλλας

Συν/χος Δάσκαλος

τους πάντες, από τους μαθητές μέχρι τους υπαλλήλους και Διευθυντές.

Το κενό που άφησες, τώρα θα αντιληφθούν οι πάντες πόσο δυσαναπλήρωτο θα είναι για πάντα.

Το πόσο αγαπητός ήσουν το έδειξε η κομπολημύρα στην εξόδιο ακολουθία σου όπου εκεί ο άλλος συνεργάτης και φίλος Βασίλης Μάτσιας με πόνο ψυχής σου είπε το στερνό αντίο.

Σου εύχομαι καλό ταξίδι. Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή σου. Στην χαροκαμένη μάνα που πίνει δεύτερο πικρό ποτήρι, να της δώσει ο Θεός όσο γίνεται, κουράγιο και υπομονή, βρίσκοντας παρηγοριά στο μοναδικό πλέον παιδί της, τη νύφη της και εγγόνια.

Η μνήμη σου ας είναι αιώνια

Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΝΟΜΑΡΧ. ΕΚΛΟΓΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΛ. ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ	ΔΗΜΟΣ	ΕΣΡΑ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ	ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	ΨΗΦΙΣΑΝ	ΑΚΥΡΑ	ΛΕΥΚΑ	ΑΚΥΡΑ-ΛΕΥΚΑ ΣΥΝ.	ΕΓΚΥΡΑ	ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΧΗ
270	ΚΟΝΙΤΣΑ		442	283	5	7	12	281	134
271	ΚΟΝΙΤΣΑ		471	338	10	2	12	326	
272	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	450	319	7	3	10	309	163
273	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	455	299	12	7	19	280	127
274	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	451	308	8	6	14	294	175
275	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	432	319	9	3	12	307	155
276	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	158	60	0	0	0	60	46
277	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	440	178	10	5	15	163	92
278	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	432	138	7	0	7	131	69
279	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ	338	207	13	0	13	194	105
280	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΗΔΟΝΟΧΩΡΙΟΥ	279	147	16	0	16	131	73
281	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ	450	122	2	0	2	120	82
282	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΑΡΜΑΤΩΝ	147	74	1	0	1	73	38
283	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΓΑΝΑΔΙΟΥ	193	71	1	0	1	70	45
284	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ	284	184	3	4	7	177	90
285	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΕΞΟΧΗΣ	162	93	0	0	0	93	48
286	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΗΛΙΟΡΡΑΧΗΣ	223	135	4	1	5	130	86
287	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΚΑΒΑΣΙΛΩΝ	136	74	2	0	2	72	38
288	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ	310	232	10	1	11	221	93
289	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΚΛΕΙΔΩΝΙΑΣ	319	222	9	2	11	211	96
290	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΜΑΖΙΟΥ	379	220	9	5	14	206	113
291	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΜΕΛΙΣΣΟΠΕΤΡΑΣ	263	161	3	0	3	158	93
292	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΜΟΛΙΣΤΗΣ	116	49	0	3	3	46	20
293	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ	188	103	4	1	5	98	45
294	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ	115	53	0	0	0	53	31
295	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ	161	86	6	1	7	79	56
296	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΠΑΔΩΝ	154	55	1	0	1	54	29
297	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΠΑΛΑΙΟΣΕΛΜΙΟΥ	267	151	3	1	4	147	83
298	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΠΗΓΗΣ	359	213	14	0	14	199	77
299	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΠΟΥΡΝΙΑΣ	253	130	1	1	2	128	51
300	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	ΠΥΡΓΟΥ	282	130	9	0	9	121	65

ΕΠΙΧΕΦΑΛΗΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

ΠΑ ΤΩΝ ΤΟΠΩ ΜΑΣ ΟΝΟΜΑ ΑΡΧΑΡΧΑΤΕΥΤΩΝ	ΠΑΙΔΓ	ΠΑΡΙΜΕΛΙ	ΠΡΗΓΗ	ΠΟΥΡΝΕΛΕΥ	ΠΑΛΑΙ	20 ΔΗΜ	30 ΔΗΜ	ΓΥΜΝΑΣΙΟ	ΔΗΜ ΠΥΡΓ	ΑΜΑΡ	ΚΑΛΑ	ΑΝΔΩ	ΚΑΒΑ	ΜΑΖΙ	ΔΗΜΑ	ΠΑΔΕΙ	ΕΞΟΧ	ΜΟΝΑ	ΓΑΝΑ	ΜΟΝΙ	ΜΟΥΛΕ	ΝΙΚΑ	ΚΑΤΑ	ΒΑ	Σ							
25	0	1	7	22	9	7	32	46	37	26	53	15	7	32	5	4	15	1	4	1	37	38	9	0	2	2	15	2	461			
ΕΞΑΡΧΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	9	0	50	66	4	6	26	2	30	23	14	18	15	4	12	20	0	1	9	3	12	15	5	10	2	1	3	2	13	0	417	
ΤΣΑΜΠΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	6	0	9	4	9	11	20	6	3	23	18	16	11	2	41	24	30	2	0	4	7	36	0	10	9	20	3	0	18	10	366	
ΡΟΜΠΟΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	6	0	0	0	11	3	2	8	0	21	24	21	44	10	3	31	5	8	7	6	7	2	35	14	1	6	1	0	4	14	5	301
ΓΡΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	12	0	6	2	4	19	1	59	29	6	8	7	12	4	3	41	7	8	0	0	3	5	3	7	6	3	2	0	3	6	0	368
ΚΥΡΤΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	5	2	3	1	8	122	1	3	0	16	17	6	7	4	3	11	1	2	0	11	5	2	15	0	4	1	1	0	0	7	0	258
ΤΣΑΜΠΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	3	5	0	1	4	8	19	0	3	23	17	16	21	4	8	10	6	1	3	1	3	12	36	0	5	11	6	0	2	16	6	250
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	1	10	4	0	8	5	2	3	0	13	11	9	6	13	82	18	14	0	12	2	3	5	7	0	0	1	2	1	0	1	1	234
ΠΑΡΑΚΕΒΑΣ ΧΑΡΑΛΑΟΣ	15	24	1	6	2	5	1	7	7	21	10	11	16	8	16	15	8	1	9	9	2	7	9	0	1	1	2	0	4	3	1	222
ΠΑΠΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	3	31	0	0	13	7	0	1	2	9	7	2	4	9	3	0	1	9	15	1	8	11	0	0	0	0	0	2	3	1	1	217
ΜΑΚΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	0	0	1	0	12	2	0	3	1	8	12	21	9	3	1	20	4	1	71	4	2	13	13	0	0	0	1	0	0	1	5	208
ΜΗΤΣΗΣ ΠΕΤΡΟΣ	0	77	5	1	14	2	1	0	0	3	2	2	0	3	3	1	6	0	1	54	2	22	2	0	1	3	0	0	0	1	206	
ΛΥΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	3	10	2	0	0	0	1	2	32	36	22	22	1	0	23	0	4	1	0	0	4	12	0	2	1	0	0	0	0	4	185	
ΛΟΚΟΣΣΕΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	1	0	7	3	3	3	0	0	4	10	8	12	12	5	1	12	10	20	2	1	1	2	11	0	7	1	0	2	0	6	38	182
ΚΙΤΣΑΝΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ	1	1	0	2	5	13	9	2	12	10	12	5	3	9	4	9	4	8	5	6	2	7	10	3	4	6	1	0	0	4	9	167
ΒΟΣΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	0	0	0	0	3	20	0	47	2	12	2	14	9	0	1	5	0	0	2	2	10	6	12	0	2	1	0	0	1	4	2	157
ΡΙΣΤΑΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	0	1	0	0	37	1	0	2	3	6	1	5	2	2	1	1	5	0	5	19	0	6	9	0	3	0	0	0	42	0	1	154
ΝΗΝΟΥ - ΓΑΪΤΑΝΙΔΗ ΕΛΕΝΗ	2	2	4	1	4	1	0	2	0	27	11	13	18	0	0	23	2	3	3	9	2	0	16	0	0	0	1	0	5	2	1	152
ΔΕΤΣΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1	0	0	1	1	1	10	0	0	2	4	1	8	3	1	1	2	3	1	1	1	1	1	0	1	33	46	14	1	2	1	142
ΑΔΩΔΟΥ ΜΕΚΤΑΡΙΑ	1	25	0	1	1	14	2	0	0	1	12	18	11	2	2	9	0	1	3	5	1	4	5	0	5	0	6	0	4	2	135	
ΤΣΑΛΗ - ΚΟΝΤΟΖΙΣΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	3	0	70	49	1	1	3	0	0	1	2	2	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	136
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΛΕΟΝΙΚΗ	2	7	0	0	6	3	0	0	4	11	16	12	13	0	1	12	19	6	0	0	5	1	4	0	4	2	4	0	0	1	133	
ΛΟΥΔΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	0	2	2	1	3	5	0	0	3	21	8	15	11	1	7	6	1	2	2	9	0	0	13	0	5	0	1	0	0	0	1	119
ΧΑΤΣΗΦΟΥΛΗΣ ΝΙΚΗΤΑΣ	0	5	0	0	0	0	0	0	0	3	21	8	15	11	1	7	6	1	2	2	9	0	0	0	5	0	1	0	0	1	0	112
ΚΥΡΤΙΣΟΛΟΥ - ΦΑΤΣ ΕΛΕΝΗ	0	2	1	0	0	3	0	0	0	17	13	7	11	6	3	6	3	2	2	1	9	1	24	0	0	1	0	0	0	1	0	101
ΣΑΣΩΝΗ - ΜΑΛΙΑΚΑ ΣΟΦΙΑ	0	1	0	0	3	0	0	0	7	1	8	6	7	5	2	1	5	0	0	1	1	0	3	11	0	1	2	0	0	2	0	68

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ (ΔΗΜΟΣ ΜΑΣΥΡΟΧΩΡΙΩΝ)

	ΑΣΗΜΟΧ	ΒΟΥΡΜΠ	ΓΟΡΓΟΠ	ΔΡΟΣΟΠ	ΚΑΣΤΑΝ	ΚΕΦΑΛ	ΛΑΓΚΑΔ	ΟΞΥΑ	ΠΛΑΓΙΑ	ΠΛΗΚΑΤΙ	ΠΥΡΣΟΓ	ΧΙΟΝΙΑΔ
ΚΑΧΡΙΑΜΑ	64	106	36	139	72	154	72	37	56	131	100	34
ΛΟΥΚΑΣ	1	5	3	3	8	8	7	1	4	3	5	4
ΜΕΝΤΗΣ	8	81	46	81	46	46	12	13	35	19	40	3
ΧΑΤΣΗΦ	26	15	39	41	97	97	147	47	64	31	90	30
ΜΑΝΤΑΣ	4	9	3	38	11	11	6	5	5	3	10	

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΔΗΜΟ ΜΑΣΥΡΟΧΩΡΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜ. ΕΓΚΛΟΙΩΝ 15-10-2006

ΕΚΚΛΟΠΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	ΑΣΗΜΟΧ.	ΒΟΥΡΜ.	ΓΟΡΓΟΠ.	ΔΡΟΣΟΠ.	ΚΑΣΤΑΝ.	ΚΕΦΑΛΟΧ.	ΛΑΓΚΑΔ.	ΟΞΥΑ	ΠΛΑΓΙΑ	ΠΛΗΚΑΤΙ	ΠΥΡΣΟ	ΧΙΟΝΙΑΔ.
ΕΓΓΕΤΡΑΜΜΕΝΟΙ	251	343	220	832	371	566	370	212	547	350	502	158
ΨΗΦΙΣΑΝ	97	137	87	306	209	325	263	100	167	197	258	72
ΑΚΥΡΑ	5	1	4	9	11	7	14	3	2	10	7	0
ΛΕΥΚΑ	1	0	1	1	3	0	0	0	2	0	5	0
ΕΓΚΥΡΑ	91	136	82	296	195	318	249	97	163	187	246	72
ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ	14	41	58	122	101	95	153	44	31	170	162	46
ΕΛΛΑΒΑΝ	77	95	24	172	94	223	96	53	132	17	84	26
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΗΣΑΝΤΩΝ	2.132											

**ΟΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ, ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ
(ΥΠΟΦ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ)**

	ΠΛΗΚΑΤΙ	ΠΛΑΓΙΑ	ΧΙΟΝΙΑΔΕΣ	ΑΣΗΜΟΧ	ΛΑΓΚΑ	ΚΕΦΑΛΟ	ΟΕΥΑ	ΠΥΡΣ	ΒΟΥΡΜΠ	ΚΑΣΤΑΝ	ΔΡΟΣΙΠ	ΓΟΡΓΟΠΟΤ
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ	22	1	14	1	14	9	42	16	3	13	5	140
ΒΟΥΡΗ ΓΛΥΚΕΡΙΑ	58	7	13	3		5	1	29	3	10	10	202
ΓΚΟΣΙΟΣ ΚΥΡΚΑΣ	27	1	1		26	2	5	8	2	88	5	165
ΔΗΜΑΡΤΟΥ ΑΙΚ	55	2			4	2	14	37	35	5	45	202
ΚΟΤΟΛΟΥΔΗΣ ΓΕΩΡ.	21	1		1	12	17			6	6	118	7
ΚΟΤΟΥΛΑΣ ΣΤΑΥΡ.	2	16	1								3	26
ΜΟΥΣΙΟΣ ΧΑΡΑΛ.	12	11	2		146	5	10	2	4	3	12	209
ΜΠΛΩΚΙΩΤΗΣ ΠΑΝΤ.	1				20							21
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓ ΒΑΣΙΛ.	6					2	1	152	6	3		171
ΠΑΠΑΔΑΜΑΝΤΗΣ ΝΙΚ	33	7	38	8	32	5	4	1	3	19	1	163
ΠΑΠΑ ΕΛΕΝΗ	3					3		1		8		15
ΣΔΟΥΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡ	34	5	1		8	68	1	45	2	6	20	191
ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΣΟΦΙΑ	2			10				1			1	20
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦ	1							1				2
ΤΣΙΑΛΟΠΑΝΗ ΕΛ						1			1	5		7
ΦΑΣΟΥΛΗΣ ΝΙΚΟΛ.	16	2	1		19	57	7	1	1	7	8	119

**ΜΑΣΤΟΥΡΟΧΩΡΙΑ: ΟΡΑΜΑ -ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ-ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
(ΥΠΟΦ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΟΣΜΑ ΣΛΟΥΚΟΣ)**

	ΠΛΗΚΑΤΙ	ΠΛΑΓΙΑ	ΧΙΟΝΙΑΔΕΣ	ΑΣΗΜΟΧ	ΛΑΓΚΑΔ	ΚΕΦΑΛ	ΟΕΥΑ	ΠΥΡΣ	ΒΟΥΡΜΠ	ΚΑΣΤΑΝ	ΔΡΟΣΙΠ	ΓΟΡΓΟΠ	ΣΥΝΟΛΟ
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛ.		2		1	1	6	42		23	1			76
ΓΚΑΣΙΟΥ-ΤΖΟΥΒ ΓΕΩ.	2	1		2	1	22	6	60	1	15	5	2	117
ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΚΩΝΣΤ.		1	22	12	1	6		1	8		3	2	56
ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ ΜΙΧΑΗΛ		11		3	19	208	12	4	1	5	4		265
ΚΑΛΗΜΑΤΑΣ ΠΑΥΛΟΣ	2	14		2	86	26	7	7		15	17	1	177
ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΙΝΑΣ ΣΤΑ		4				8		1			78		91
ΛΑ ΤΣΑΡΝΑΚΗ-ΓΡΑΣ	1	1			3	1		1		6	2		15
ΜΟΥΣΙΟΥ-ΣΑΛΤΑ ΜΑΡ	6	20	4	8	9	11	2	23	11	88	6		190
ΜΠΛΩΚΙΩΤΗ ΓΑΡ.				1	3	1	5	1	2	1		1	15
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩ.	10	5	3	25	6	17	6	8	34	1	25	21	161
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡ ΚΩΝΣ		110		1	26	4		5	2	11	14		173
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΡΜ		12		2		3	2		4				6
ΓΡΑΣΙΑ ΑΔΑΜΟΥ ΧΡ		4		4	15	34				13	163	8	273
ΣΙΜΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠ.		2		8	5	18	12	9	68	8	1	2	142
ΣΙΩΤΟΣ ΑΓΟΣΤΟΛ.		2		60	2	29	4	3	17	3	1	5	133
ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΑΡΙΣΤ.		1											

ΠΛΑΓΙΑ	
ΜΗΤΣΗΣ ΗΛΙΑΣ	60
ΠΑΠΑΔΗΜ.ΧΡΗΣΤ	33
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣ.ΚΩΝ.	30
ΤΣΑΓΚΑ ΕΛΕΝΗ	5
ΓΚΟΣΙΟΥ ΑΛΕΞ	6
ΚΟΤΟΥΛΑΣ ΕΥΑΓΓ	21
ΧΑΛΙΑΣΑ ΚΩΝ	

ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ	
ΚΟΥΦΟΥ ΑΛΕΞ	16
ΠΠΑΤΣΙΜΑ ΓΑΥΚΕ	2
ΡΑΠΟΣ ΔΙΟΝΥΣ	21
ΓΕΩΡΓΑΚΗ ΛΕΥΚ	30
ΓΚΙΩΚΑΣ ΓΕΩΡΓ	7
ΠΟΡΦΥΡΗΣ ΒΑΣ	30
ΤΕΡΤΣΗΣ ΓΕΩΡΓ	28

ΠΛΗΚΑΤΙ	
ΒΑΣΑΚΟΣ ΠΑΥΛΟΣ	37
ΒΕΖΑΛΗΣ ΠΑΝΤ	60
ΔΗΜΗΤΡΟΠ. ΣΩΤΗΡ	13
ΠΑΠΑΔΩΤΗΣ ΚΩΝΣΤ	50

ΛΑΓΚΑΔΑ	
ΚΑΤΣΙΩΤΑΣ ΠΑΝ.	15
ΜΑΝΩΛΗ ΑΝΔΡΙΑΝΑ	3
ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ ΒΑΣ.	67
ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ ΚΩΝ	8

ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ	
ΚΟΛΩΝΙΑΡΗΣ ΑΠΟ	15
ΣΔΟΥΚΟΣ ΕΥΑΓ	18
ΤΣΙΟΣ ΑΝΑΣΤ	25
ΦΑΣΟΥΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟ	30
ΝΟΥΤΣΟΥ ΑΓΟΡΩ	65
ΣΔΟΥΚΟΣ ΑΛΕΞ	38
ΣΔΟΥΚΟΣ ΗΛΙΑΣ	24
ΦΑΣΟΥΛΗΣ ΔΗΜ	91

ΟΞΥΑ	
ΑΘΑΝΑΣΟΠ ΒΑΣΙΛ	28
ΖΟΥΚΗ ΜΑΓΔ.	9
ΚΥΡΙΑΡΙΣ ΒΑΣΙΛ	7
ΒΑΔΑΣΗΣ ΠΑΥΛ	25
ΖΟΥΚΗ ΠΟΛΥΞ.	
ΚΥΡΙΑΡΙΣ ΝΙΚΟΛ.	19
ΠΟΡΦ ΔΗΜΟΣΦ.	5

ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗ	
ΚΟΥΡΛΟΣ ΗΛΙΑΣ	37
ΝΟΥΤΣΟΣ ΑΝΔΡ	5
ΠΕΡΩΝΗ ΚΩΝΣΤ	33
ΒΑΤΣΙΚΑΛΗΣ ΜΙΧ	59
ΔΕΒΑ ΣΟΦΙΑ	14
ΜΑΡΤΣΕΚΗΣ ΠΑΝ	45
ΤΣΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡ	28

ΧΙΟΝΙΑΔΕΣ	
ΛΙΑΤΣΗΣ ΙΩΑΝ	9
ΠΑΣΧΑΛΗ ΑΓΓ	4
ΣΚΟΥΡΤΗΣ ΒΑΣ	30
ΣΩΓΡΑΦΟΣ ΕΥΡΙΠ	20
ΛΙΑΤΣΗΣ ΣΩΤΗΡ	3
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ ΑΦΡ	1

ΑΣΗΜΟΧΩΡΙ	
ΖΟΥΤΑΝΙΩΤΗ ΕΛ	12
ΚΑΤΣΙΩΤΑ ΕΙΡΗΝΗ	
ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΣΟΦΙΑ	4
ΠΑΝΝΟΥΛΗ ΕΥΑΓΓ	4
ΝΑΣΙΟΣ ΙΩΑΝ	17
ΣΤΕΡΓ ΟΥ ΝΙΚΟΛ.	20
ΣΤΕΡΓ ΟΥ ΠΕΡ	27

ΔΡΟΣΟΠΗΓΗΣ	
ΚΟΤΟΛΟΥΛΗΣ ΑΘ	18
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	65
ΣΔΟΥΚΟΣ ΕΥΡ	16
ΣΙΜΟΣ ΧΡ	19
ΖΗΚΟΥΔΗ	20
ΚΟΤΣΙΝΑΣ	80
ΛΕΚΚΑΣ	39
ΣΙΟΥΤΗΣ	25

ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ	
ΒΑΣΑΚΟΥ	15
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ	10
ΡΟΥΜΕΛΗΣ	8
ΤΖΑΒΕΛΑΣ	23
ΠΑΤΗΣ	1
ΛΙΟΥΜΗ	0
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ	15
ΤΣΕΚΜΕΡΕ-ΒΛΑΧΟΥ	6

ΚΑΣΤΑΝΕΑ	
ΜΟΥΣΙΟΣ	6
ΜΠΙΚΗΣ	52
ΡΑΠΑΚΟΥΣΙΟΣ	16
ΣΤΕΡΓΙΟΥ	22
ΜΗ-ΣΙΑΚΟΥΛΗΣ	29
ΜΗΡΤΣΕΚΗΣ	20
ΜΠΟΝΑΤΣΟΥ-ΔΑΡΜ	7
ΣΩΤΗΡΙΟΥ	38

Κόνιτσα

Συνδρομές

Τζάλλας Γεωργ. Γερμανία	60	€
Παπαδογιαννάκη Σοφία U.S.A.	40	
Παναγιώτου Δημ. Καναδάς	30	
Πάντος Κων. Γερμανία	30	
Γιούσιος Γεωργ. Γερμανία	30	
Νάτσιη Καλλιρρόη U.S.A.	30	
Νικολόπουλος Σωτ. U.S.A.	41	
Παππάς Τιμολέων Γερμανία	30	
Κοτσιάνας Βασ. Γερμανία	30	
Γαζώνας Γεωργ. U.S.A.	135	
Γιαννάκος Γεωργ. Ελβετία	40	
Βακόλας Απ. U.S.A.	30	
Βακόλας Σωτ. U.S.A.	30	
Βακόλα Ελένη U.S.A.	30	
Παπαδημούλης Ιωαν. Αθήνα	30	
Ζακόπουλος Δημ. Αθήνα	30	
Δήσιος Χρήστος Αθήνα	50	
Σιουλής Αριστ. Αθήνα	15	
Σδούκος Σωτ. Αθήνα	50	
Λιάτσος Νικ. Αθήνα	20	
Κούσιος Χρ. Αθήνα	15	
Κούσιου Λουίζα Αθήνα	15	
Τσούκας Κων. Αθήνα	15	
Δερβένης Κων. Αθήνα	15	
Κούσιου Μαίρη	15	
Κούσιου Ιωάννα	15	
Χατζημελετίου Βασ. Αθήνα	50	
Τέλλης Δημ. Αθήνα	15	
Κουτσούκης Παναγ. Αθήνα	15	
Ζιουλής Κων. Αθήνα	50	
Τσάνος Δημ. Αθήνα	15	
Ζώτος Μιχ. Αθήνα	15	
Λουδάς Αθαν. Αθήνα	15	
Τσέρτος Αλεξ. Αθήνα	30	
Γεωργίου Μαίρη	50	
Λασπονίκου Λουκία Αθήνα	15	
Παναγιώτου Στεφ. Αθήνα	15	
Καρανίκας Αναστ. Αθήνα	15	
Καρανίκας Δημ. Αθήνα	15	
Παγουρτζής Παν. Αθήνα	15	
Παπακώστα Ευδοξία Αθήνα	30	
Βαλοσαμί Ειρήνη Αθήνα	20	
Χορταρέας Ηλίας Αθήνα	30	
Καρράς Μηνάς Αθήνα	22	
Βλάχος Ανδρέας Αθήνα	20	
Μαντόπουλος Χρ. Αθήνα	20	
Μούκος Νικ. Αθήνα	15	
Ζούκης Μαργ. Αθήνα	30	
Χαρισιάδης Βασ. Αθήνα	15	
Τζίμος Βασ. Αθήνα	20	
Μάλλιακα Μάρθα Αθήνα	15	
Πίτσικας Θεοδ. Αθήνα	20	
Νούτσος Στέφ. Αθήνα	20	
Ζακόπουλος Αχιλ. Αθήνα	15	
Θεοδώρου Λάμπρος Αθήνα	15	
Κώστα Άννα Αθήνα	23	
Παπαδημητρίου Γωγώ Αθήνα	15	
Γκούτσιος Αντ. Αθήνα	15	
Ζδράβος Αριστ. Αθήνα	15	
Ράγγας Γεωργ. Αθήνα	15	
Μπούσμπουλας Κων. Αθήνα	15	
Κοκοβές Βασ. Αθήνα	15	
Γαλακτίου Δήμητρα Αθήνα	20	
Ζώη Ουρανία Αθήνα	23	
Βλάχος Ανδρ. Αθήνα	15	
Μήτσος Αποστ. Αθήνα	15	
Ραμαντζά Δανάη Αθήνα	15	
Σακκάς Γεώργιος Αθήνα	50	
Βαδάσος Χρήστος Αθήνα	50	
Βαδάσος Χαρ. Αθήνα	50	
Χολέβας Χριστοδ. Αθήνα	30	
Παγούνης Μιχ. Αθήνα	15	
Τσαρτσάλης Γεωργ. Αθήνα	30	
Γκούτσος Ιωαν. Αθήνα	15	
Νιτάφλη Αλεξάνδρα Θεσ/νικη	15	
Ιερ. Ευθυμίου Δημ. Θεσ/νικη	15	
Γώγου Λαμπρινή Θεσ/νικη	20	
Παγανιάς Στεργ. Θεσ/νικη	15	

Κόνιτσα

Νικόπουλος Βασ. Θεσ/νίκη	30	Ζάρρος Γρηγ. Ηγουμενίτσα	40
Μουλαΐδης Θεοφ. Θεσ/νίκη	15	Τσιάτσης Σπύρος Μυτιλήνη	50
Φαρμάκη Ειρήνη Θεσ/νίκη	20	Ζώνης Ζήσης Φιλιάτες	15
Παπαχρήστου Χρυσούλα Θεσ/νίκη	15	Τσιρώνης Αθαν. Πάτρα	20
Ντάφλη Βασιλική Θεσ/νίκη	23	Σδούκου-Κατσαντώνη Ε. Θήβα	37
Ξεφτέρης Ιωαν. Θεσ/νίκη	15	Κώτσικου Αγγαία Χαλκίδα	30
Τράντας Ιωαν. Θεσ/νίκη	15	Κολώκα Χρύσα Κομοτηνή	15
Γιάκκας Ιωαν. Θεσ/νίκη	15	Κολώκα Σοφία Λάρισα	15
Αγγελή Φρειδ. Θεσ/νίκη	20	Σουφλήρης Κων. Χαλκίδα	20
Ζήκος Χρίστος Θεσ/νίκη	15	Μπόγδος Κων. Αίγιο	15
Ντίνης Κων. Θεσ/νίκη	30	Πίσπας Θεοδ. Βέροια	37
Δάλλας Παναγ. Θεσ/νίκη	15	Σπύρου Ελένη Ξυλόκαστρο	20
Αποστόλου Κώστας Γιάννινα	20	Ρουβαλής Σπ. Αλεξάνδρεια	15
Τσιώρα Βασιλική Γιάννινα	15	Μόσχος Αθαν. Λάρισα	15
Λέτσιος Νικ. Γιάννινα	30	Κασκαβέλης Ιωαν. Λάρισα	15
Μπουζούλα Μαρία Γιάννινα	23	Μάλιακας Νικ. Κόνιτσα	15
Σχίζα Μαίρη Γιάννινα	23	Κήτας Βασ. Κόνιτσα	15
Ρίζου Ισμήνη Γιάννινα	25	Τσιάλλας Φώτης Κόνιτσα	15
Πουτέση Εριφύλη Γιάννινα	25	Λάππα Γεωργία Κόνιτσα	23
Καπλάνης Κων. Γιάννινα	15	Τσιάλλα Ιωάννα	15
Ραπακούσης Αθαν. Γιάννινα	30	Θεοδώρου Άννα Κόνιτσα	15
Ζούκης Δημ. Γιάννινα	15	Ιερ. Τσιάμης Φωτ. Κόνιτσα	15
Κοτσίνης Ιωαν. Γιάννινα	15	Κολόκας Παν. Κόνιτσα	15
Κρυστάλλης Γεωργ. Γιάννινα	20	Μαργαρίτη Ελευθ. Κόνιτσα	15
Χριστοδούλου Ελευθ. Γιάννινα	15	Γαργάλα Μαρίνα Κόνιτσα	15
Νίκου Παναγ. Γιάννινα	15	Ζώνη Ελένη Κόνιτσα	15
Χαλκιάς Κων. Γιάννινα	20	Γορίτσα Χριστίνα Κόνιτσα	25
Κυρίτσος Βασ. Ρόδος	20	Μπέτσος Νίκος Κόνιτσα	15
Σπέλλας Δημ. Βόλος	15	Μήτσικας Δημ. Νικάνορας	30
Χαρισιάδης Κων. Σαλαμίνα	15	Τσιούτσιος Ιωαν. Λαγκάδα	15
Ζώτος Σωκρ. Κορωπί	15	Γκουντούλης Κων. Κεράσοβο	20
Λάππας Αθαν. Λάρισα	20	Αποστόλου Ανδρ. Πάπιγκο	15
Τσουβαλής Θεμ. Ρόδος	50	Χριστοδούλου Γλυκερία Πάπιγκο	15
Δήσιος Παναγ. Μέγαρα	15	Τόσκας Γιάννης Πάδες	20
Πολύζου Πηνελόπη Αγρίνιο	15	Νίκου Κλεάνθης Γεροπλάτανος	23
Τσιομπάνος Ευάγγελος Λάρισα	20	Καρράς Αποστ. Ηλιόρραχη	15
Μεσσιός Ανδρέας Λάρισα	15	Ξεφτέρης Μιχ. Μοναστήρι	15
Κιάφα Αναστασία Κόρινθος	50	Κυπαρίσσης Γεωργ. Θεοτόκος	50
Ιερ. Χανδρινός Γεώργ. Κέρκυρα	20	Κυργιάννης Νικ. Δίστρατο	20
Ζώτος Μιχ. Κορωπί	50	Λάμπρου Ευθ. Μελισσόπετρα	15
Κουκέση Ελένη Κατερίνη	50		

Δρ. Ειρήνη Ε. Οικονόμου-Σταματάκη
Ειδικός Παθολόγος-Καρδιολόγος
Διδάκτωρ, Διπλωματούχος Ψυχολόγος F.U. Berlin
Διευθύντρια Παθολογικής Κλινικής Metropolitan Hospital

Εθν. Μακαρίου 9 & Ελ. Βενιζέλου 1
Τ.Κ. 185 47 Ν. Φάληρο
Τηλ.: 210 4809 000, 210 4809 338
210 4809 339, 210 4809 973
Fax: 210 4814 887

Ιατρείο: Θέμιδος 6, 151 24 Μαρούσι
Τηλ. Ιατρείου: 210 6122 823
Δέχεται: Τετ.-Πεμ. 6-8 μ.μ. με ραντίβοι
Τηλ. Οικίας-Fax: 210 4817 449
Κιν.: 6944 392 273
e-mail: istamataki@metropolitan-hospital.gr

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

ΤΗΛ. 210 2759721 - 2102691119

6974 491605

ΑΘΗΝΑ

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα

Τηλ./fax: 26550 29377

e-mail: sourlams@otenet.gr

ΗΛΙΑΣ Β. ΚΟΥΚΕΣΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ.

Σ. ΜΑΝΑΡΗ 2

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

T.K. 453 33

ΤΗΛ.: 26510 77585

KIN.: 6932 430093

e-mail: ikoyk@otenet.gr

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το Χάνι

ΚΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: 26550 24567

FAX: 26550 24568

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αισθητική & Επανορθωτική Οδοντιατρική

Εμφυτεύματα

Μιλτιάδου 1 & Αγ. Δημητρίου, πλατεία Κηφισιάς

τηλ.: 210 8080010 - 6944 812910

e-mail: ktheodorou@mail.gr

PARISSIANA
...αγνά υλικά, νέες γεύσεις!

Το άνω Ηπειρώτικο Ζαχαροπλαστείο
σας περιμένει να απολαύσετε τις γλυκές του γεύσεις

Δ/νση: Βαγγέλης Σ. Νούτσος

Ζήνωνος 7-9, ΟΜΟΝΟΙΑ

ΤΗΛ. 210 5222269

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡ. ΜΗΤΣΑΚΟΥΛΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος
Αστικού Δικαίου Παν/μίου Αθηνών

ΓΡΑΦΕΙΟ:

ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ & ΝΙΚΗΤΑΡΑ 3

ΑΘΗΝΑ 106 78

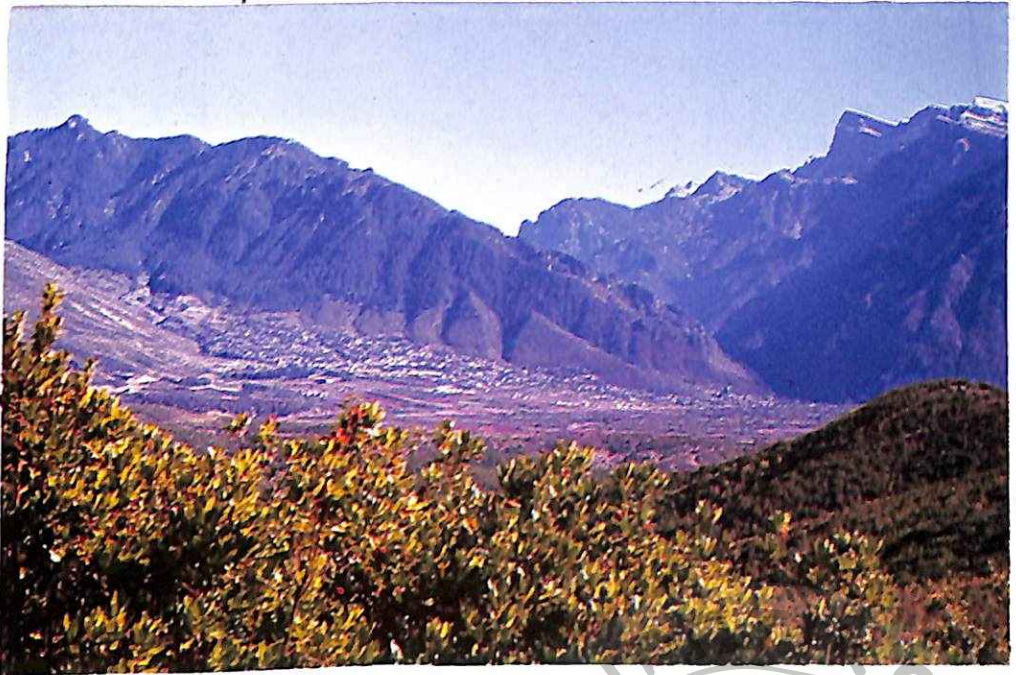
ΤΗΛ.: 210 3820888

FAX: 210 3820888

KIN.: 6977 2424 12

e-mail: elmitsakouli@ath.forthnet.gr

"ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ
ΜΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Κονίτσα

ΔΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Κονίτσα 441 00
Τηλ. 26550 22-464
22.212

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αρ. Αδείας 2573

